

Stefan Karlsson
Självorganiserade konstprojekt
1992-2023

Boken är tillägnad Sara, Knut, Axel och Sid

Foto: Mattias Lindbäck

Innehållsförteckning

- 8-10 **Konsten som metod till förändring**, Lena From
- 10-12 **Sammanfattning, avslutning, fortsättning**,
Per-Magnus Johansson
- 13-15 **Vad händer nu?**, Sara Arvidsson
- 16-29 **Kommun**, Botkyrka Konsthall, Botkyrka Komunalhus 1992
- 30-73 **Lägenhet**, Gårdsten Göteborg, Rosengård Malmö 1994
- 74-81 **City Galleriet**, Stockholm, Göteborg, Malmö, Oslo 1994
- 82-93 **27.680.000**, Nordisk samtidskonst i massmedia,
DN, SR, SVT 1996
- 94-101 **Saltsjöbadsdokument**, Fisksätra/ Saltsjöbaden 1998
- 102-111 **ReForm**, Sub Bau Projekt, Göteborg 1998
- 112-135 **Transport**, Nordstan köpcenter, Göteborg 2000
- 136-141 **Nordic Live Art**, Nefertiti, Konstmuseet, Konsthallen,
Göteborg 2003
- 142-153 **NextArt Gallery**, Göteborg 2014
- 154-171 **Döden- en utställning om livet**, Liljevalchs Konsthall,
Stockholm 2016
- 172-189 **Stefan Karlssons museum för dålig konst**,
Min källarskrubb, Göteborg 2018
- 190-199 **Konstrum NU**, Göteborg 2021
- 200-237 **Psykiatrins Monument**, Backaplan, Göteborg 2021
- 238-253 **Fett**, 3:e våningen Konsthall, Göteborg 2023
- 254-285 **Drömmarnas Monument**, Götaplatsen, Konsthallen
Göteborg 2023
- 286 **Ej genomförda projekt**, 1996

Konsten som metod till förändring.

Många konstnärer utvecklar och förnyar sina konstnärskap genom hela livet. De konstnärer är däremot få som genom ett helt yrkesliv förnyar och utvecklar hela konstfältet. Stefan Karlsson är en av dessa få. Han har många gånger varit först med att föra nya impulser till Sverige och ibland tillhört de första att skapa dem även internationellt.

Född 1956 i ett arbetarhem i Göteborg men delvis uppvuxen i Kungälv antas han som 16-åring till en utbildning på dåvarande Konstindustriskolan i Göteborg. Parallellt med utbildningen arbetar han på reklambyrå, driver skivaffären Jojk Records and Tapes och är generalagent för Virgin Records Ltd. Affärslokalen brinner upp, varvid han 1977 reser till Sydamerika där han lever ett nomadiskt liv under ett år innan han återvänder till Sverige för att studera psykologi och arbeta på, som det hette då, mentalsjukhuset Lillhagen. 1981 reser han iväg på nytt, landar under ett år i New York City och 1982 i Västberlin innan han 1983 åter vänder till Sverige och Göteborg, där han bildar DNA Multi Art Production och det idag ikoniska galleriet Sub Bau.

Den här kortfattade historien återspeglas såväl i Stefan Karlssons konstnärskap som i hans verksamhet som curator eller, bättre, utställningsrumsinnovatör. För honom hör de oskiljbart ihop. ”Min roll som curator och medverkande har jag inte tänkt så mycket på, jag är en person som gillar att göra grejer och det jag kan bäst är att skapa konst och sätta konsten i olika för mig intressanta sammanhang”, skriver han till konstnärskollegan Jörgen Svensson som svar på frågan hur han ser på saken under projektet Transport, en utställning på temat materialitet och metafysik visades i köpcentrat Nordstan i Göteborg en septembervecka år 2000. Denna görande förmåga exemplifieras kanske bäst med Citygalleriet, ett projekt från mitten av 1990-talet dit närmre 100-talet konstnärer bjöds in för att på specifika platser påverka det offentliga

rummet i Göteborg, Stockholm, Malmö, Oslo och nyss födda world wide web. Publiken bjöds till vernissagen genom dåvarande Postens adressändringskort, som kostnadsfritt kunde skickas över hela landet. Vad som skulle hända var ofta hemligt. Konstnären Magnus Wallin satte skräck i mängden vandrare som en morgon mötte spåren av hans nattliga aktion: att hålla fem liter grisblod, motsvarande den mängd som ryms inom en människa, i betongtrappan till/från Masthuggets vårdcentral i Göteborg.

Lika oskiljaktig är konsten från livet. Stefan Karlsson hänvisar till Maslows behovstrappa, en förklaringsmodell inom psykologin för hur människor prioriterar sina behov och som utgår från att behoven på en lägre nivå, till exempel kroppens behov av mat, måste vara tillfredsställda innan högre mål, som självförverkligande, blir både viktiga och möjliga med orden: ”den handlar verkligen om mig”.

Några av Stefan Karlssons i Sverige tidigast initierade kollektiva projekt utgår från just basala behov. Projektet Lägenhet (1994) är ett exempel. Ett 10-tal konstnärer gjorde platsspecifika installationer i outhyrda lägenheter i Gårdsten (Göteborg) och Rosengård (Malmö) dit besökare bussades från stadskärnan. Lika innovativ som konsten var pedagogiken och mediehanteringen. Stadsdelarnas egna konstnärer kontaktades och gavs plats för utställningar i området. Inflytelserika magasinet Nöjesguiden annonserade en tävling i båda städerna, där priset till den som från ett foto gissade rätt lägenhet fick bli en del av verket genom att bo där gratis under utställningsperioden. I stället för med ett traditionellt cv presenterades konstnärerna i utställningskatalogen genom bilder av sina boenden. I samtiden var utställningen en pricksäker kritik av skillnaden mellan dem som har och inte har, som accentuerats av både fastighets- och finanskris. Aftonbladets kritiker John Peter Nilsson skriver att ”konstnärerna förefaller sopa upp skärvorna av ett heroiskt förflutet och sedan limma ihop dem trots att skarvarna inte riktigt passar. Och i glappet kryper en känsla av djup ensamhet fram”. Skolningen i att organisera stora, kollektiva projekt säger sig Stefan Karlsson ha fått från åren som husockupant i New York och Berlin. Viljan att arrangera projekten

i Sverige botten i en lust att dela med sig, att utmana och utvidga konstens rum men också i en upplevd känsla av utanförskap. Utan nätverk från utbildningar på Valand eller Kungl. Konsthögskolan var det svårt att komma in i konstlivet. Trots tidigt producerade projekt som Artist In The Market Space (1982), konstverk som veckoprogram för Manhattans kabelteve (1982) och koncept/performance-projektet Paperpool International Corporation (1983), som inleddes i Tyskland.

Några röda trådar kännetecknar curatorskapet. Viljan att synliggöra vad som kan hända med publik, kritik och konst när konstnärer får fri tillgång till en plats. Vikten av demokrati och tillgänglighet, som återkommer i valet av utställningsplatser och programverksamhet. Tillit, förtroende och frihet som metod i arbetet med konstnärerna i projekten. Uppmaningen till alla att tänka och själva agera. Och kanske, framförallt, drivkraften att hela tiden rubba både publikens och sin egen syn på vad konst och offentliga rum är och kan vara.

Lena From.

Sammanfattning, avslutning, fortsättning.

Vem är Stefan Karlsson? Vad gör han? Vad avstår han ifrån? Karlsson är konstnär, curator, projektledare, initiativtagare till skilda konstnärspolitiska upptåg, verksam som konstnärlig ledare inom psykiatri och någon form av tongivande person i alla konstnärliga sammanhang han ingår i. Han samlar människor omkring sig, han samtalar med dem och han hamnar i konflikt med dem. Han bjuder in, han är utanför och han är innanför, han är elitist och folklig. Han är berörd av erkända människor inom kultursfären och samtidigt en försvarare av folkets röst. Han inviterar regelbundet framstående akademiker till sina sammankomster medan han själv har en odiskutabel antiakademisk framtoning. Han är en del av konstnärskollektivet och han är ute på en ensamsegelats.

Han avlägsnar sig från den traditionella estetiken. I arbetet råder ordning och kaos; en estetik som bryter ned skönheten. På bilderna kan åskådaren se: en cykel, rep, bräder, flaggor, sladdar, hörlurar, hjärtan, gravstenar, lekplatser, sovsalar, sandlådor, upphittade föremål, hbtq-

symboler, kludd som inte bara är kludd, kludd som bara är kludd, kludd som inte alls är kludd, kludd som är nästan kludd, texter på olika väggar, slagord, ord med och utan mening.

Stefan Karlsson skapar skulpturer, byggnader, manifest och konstverk. Han protesterar, provocerar och han sammanfattar utsatthetens villkor. Han frigör fragment och beskriver fragmenteringen. Han skapar nya sammanhang och skildrar uppbrott. Han fångar den konstnärliga byggnadsarbetaren, konstnären som extraknacker som byggnadsarbetare; skillnaden mellan konst och hantverk upplöses.

Iscensättningar som fordrar ord; Stefan Karlssons arbete kräver en författare, ett i det närmaste oändligt antal utkastade objekt som kräver ord, *les choses et les mots*, *Les Mots et les Choses*, Michel Foucault (1966). Karlssons omger sig med skrivande människor.

Stefan Karlsson har ett förhållande till Allen Ginsberg (1926-1997), Andy Warhol (1928-1987), Ernst Billgren (f. 1957), *das Unbewusste*, musik i allmänhet och Rock'n'roll i synnerhet. Han hämtar stöd från olika teorier, begrepp, musikaliska sammanhang och litterära referenser. Han söker högt och lågt. Och det allra mesta däremellan. Han är i sitt väsen godhjärtad; det går att lita på honom i nyckfullheten.

Stefan Karlsson ser tillbaka och blickar framåt. Avslutar och fortsätter; avslutar för att fortsätta. Folke Edwards (1930-2023) karaktäriserar Karlsson som ”en svårdefinierad outsider med diffus verksamhet i konstvärldens yttersta periferi”. Andra, hävdar Edwards, betraktar honom som en ”framsynt och iderik entreprenör, som opererar långt vid sidan av etablerade konstinstitutioner och konsttraditioner”. I Framtiden finns i bakgrunden.

¹ Folke Edwards (2000). Från modernism till postmodernism. Lund, Bokförlaget Signum, s 341. Karlsson ingår i det avsnitt Edwards givit titeln ”Det fjärde avantgardet”.

Karlsson vill omvandla samhället och avslöja dess brister. Provokationen ligger honom nära; i en strävan att avslöja rådande samhälleliga omständigheter. Det som skaver skall blottläggas. För honom sammanförs konsten med musiken och festen. Den konstnärliga verksamheten förs ut i vardagen.

Karlsson är en planlös utforskare; av konst, kulturpolitik och socialpolitik. Han är orolig och rastlös; han har en uppsamling projekt som sammanfattar tiden och vidgar konceptbegreppet. Postmoderniteten är hans naturtillstånd.

Stefan Karlsson har med sin entreprenörsanda inlett ett arbete på Sahlgrenska universitetssjukhuset. Det gäller en ateljé, med andra ord en aktivitet i en konkret realitet. Ateljén ligger i källarplanet till Psykiatri Affektivas verksamhet på Sahlgrenska, och utgör en plats för inskrivna patienter att regelbundet få en möjlighet att arbeta fritt, att via färg och form ge gestalt åt sitt möte med verkligheten. Lidandet skall kunna uttryckas i bilden. Det ordlösa konstverket har en läkande effekt på den plågade patienten.

Söker man något av en linje i hans verk framträder att han å ena sidan söker sig mot att uppmärksamma dem – och även det – som befinner sig i samhällslivets periferi, och å den andra strävar efter att göra det möjligt för oss att se det spel som drivs av dem som agerar som vore de samhällslivets oundgängliga centrum.

Stefan Karlsson befinner sig i sprickan mellan det naiva och det uttänkta, mellan barnet och det genomtänkta. Han skapar samhälleligt engagerande konst utan att hänge sig åt politiska lösningar. Han berättar en historia om att vara i exil, utan att överge sin födelsestad. Han gestaltar kraften av att vilja lämna, lika mycket som det driftmässiga behovet av att återvända. Alltid lika uthållig som nyckfull. Han uttrycker och förenar den oppositionella sidan med sökandet efter att nå ett erkännande av konstauktoriteter. På spaning efter en plats. Underground. Underjordisk verksamhet. Stefan Karlsson siktar mot stjärnorna.

Per Magnus Johansson – på resande fot.

Vad händer nu?

Det hör inte precis till vanligheterna att jag skriver om Stefan Karlsson. Jag kan börja med att presentera mig själv: Jag heter Sara Arvidsson och har bott tillsammans med Stefan Karlsson i över tio år. Vi är också gifta och har en gemensam tioårig son som heter Knut. Trots att jag känner Stefan bättre än de flesta och har följt hans konstnärskap under en lång period, har jag aldrig fått tillfälle att skriva om hans konst eller curatorielle bedrifter – jag skriver mestadels kritik och en recension av hans konst hade betraktats som grovt jäv. I en sådan här text kan jag dock ta ut svängarna och uttrycka mig som jag vill.

Det kan vara jobbigt att bo i en liten stad som Göteborg och ständigt behöva höra bekanta och främlingar prata om hans bedrifter. En lokal konstnär som är gammal vän till Stefan vände sig till mig för några år sedan när jag var ute på krogen och sa: ”Sara, du vet väl att du är tillsammans med en legend?”. Jag blev såklart paff – det är ju inte ”legenden” som jag lever ihop med utan en person av kött och blod som kan vara fantastiskt entusiasmerande men också obegripligt vresig och dessutom slarvig i hushållet. Men oavsett de praktiska aspekterna som genomsyrar de flesta relationer är vårt partnerskap säreget på ett sätt: vi pratar konst hela tiden, även när vi får för oss att vi inte jobbar. Vi har dock olika uppfattningar om vad vi betraktar som god konst. Stefan älskar konceptkonst, jag är mer flexibel. Tempomässigt är vi också olika: Stefan är energisk och blixtnabb, jag har inget emot långsamhet. Om det har passerat en vecka utan att han har skickat åtminstone ett mejl om några av sina potentiella projekt blir jag brydd. När han däremot fyller min mejlkorg med ett tiotal nya förslag vet jag allt är i sin ordning.

Jag har försökt bli mer svartsynt men är nog ändå en obotlig agnostiker. Varje gång jag har frågat Stefan om han någonsin tvivlar på sin ateism, svarar han: ”Nej, när man är död så är man död”. Det är troligen därför han är så rädd för tomhet – han förknippar tystnaden och överksamheten med sitt eget och andras frånfälle. Och eftersom döden är så skrämmande kan han inte låta bli att ständigt prata om den, med en iver som visserligen är typisk för honom men som i dessa fall blir extra

tydlig. Därför är det inte heller så förvånande att ett av hans curatorielle arbeten fick titeln ”Döden – en utställning om livet”. Den arrangerades i Galärvarvsparken i Stockholm i samarbete med Liljevalchs och var resultatet av hans och tre andra curatorers fascination för gravplatser. Här presenterades verk av nio samtida konstnärer. Alla verk associerade på något vis till dödens marginaliserade utrymme i vårt sekulariserade samhälle och förde på så sätt tankarna till varför livets slutstation ses som så tabubelagd och ful. I Väst lever människor numera längre och det går att balsamera sitt yttre genom olika behandlingar och kirurgiska ingrepp. Ingen har dock kommit underfund med hur man slutgiltigt ska kunna krossa döden eller vad den innebär. Den är och förblir en nödvändig skamfläck. Döden är ju demokratisk och tar ingen notis om hur mycket pengar någon har på banken. Den kommer till alla, förr eller senare.

Men Stefan har även en egendomlig och motsägelsefull sida. Ibland kan han gå runt i mataffärer och klämma på inplastat kött. Vi har besökt saluhallar flera gånger – platser som jag själv inte är förtjust i, trots att jag är köttätare – bara för att han ska få tillfälle att titta på inälvorna, stekarna, filéerna och annat i charken. Således förvånar det mig inte direkt att ett av hans curatorielle arbeten blev bokstavligt blodigt. Jag syftar givetvis på konstnären Magnus Wallins verk ”Bloody Mary”, som ingick i Citygalleriets program på 90-talet. Wallin hällde ut tre dunkar kolsyrat grisblod över en trappa vid Masthuggstorget. Denna droppande aktion var en överraskning för de flesta fotgängare, som i vissa fall även tvingades trampa i den. Det rymdes fem liter blod i dessa dunkar, samma mängd som det finns i en vuxen människa. Verket var tänkt som en kritik mot det ofrånkomliga våldet i konsumtionssamhället. Här fick alltså personer som brukar blunda för att de handlar kläder som tillverkas av undernärda barnarbetare i så kallade utvecklingsländer glida runt i sin ”egen skit”.

Vi är olika, Stefan och jag, men mycket förenar oss: vi är exempelvis allergiska mot falskspel. Kutymen är alltså inte alltid så viktig, det är den inte heller när vi umgås på tu man hand. Jag behöver därför aldrig vara rädd för att han ska bli akut förnärmat om jag kommer med mindre

fördelaktiga åsikter om det han gör, oavsett om det rör en privat fråga eller hans konst. Och han har minsann skapat konst som jag inte vill yppa mig om här och som jag mildt sagt inte är begeistrad i. Detsamma gäller för Stefan – han kan yttra sig ganska fritt om mig. Ett projekt som sammanfattar Stefans personlighet till punkt och pricka är ”Kommun” från 1992. I utställningsseriens första del lät han ett tjugotal konstnärer visa upp sin konst i kontorsrummen i Botkyrkas kommunal hus medan tjänstemännen som nu fann sina arbetsplatser upptagna fick hålla till i ortens konsthall. Vardagliga ting hängdes då upp på de vita väggarna. Tipskuponger, souvenirer och amatörmålningar blev plötsligt exotiska.

Jag fick aldrig möjligheten att se ”Kommun”, eller några av Stefans övriga tidiga projekt för den delen. Men ju mer jag läser om hans konst eller får den berättad för mig, inser jag att det aldrig har funnits någon markant skillnad mellan personen som jag känner hemifrån och individen som har florerat i konstvärlden. Som curator och konstnär är han förbluffande konsekvent i sin enkelhet samtidigt som han är gäckande.

Företeelser, som många tar för givet, väljer han att ställa på ända. ”Vad händer nu?”, frågar han retsamt. De kreativa kullerbyttorna provocerar. Och ibland kan det bli lite tokigt, men mestadels uppstår en fruktbar vinkel.

Stefan Karlsson är en person och konstnär som det aldrig går att bli riktigt klok på, ändå kan han skapa trygghet omkring sig, såväl på arbetsplatsen som i hemmet. Både konstnörden inom mig och den vardagliga Sara fortsätter att fascineras av hans upptåg.

Sara Arvidsson

Utställningen Kommun curaterades av Stefan Karlsson i samarbete med Eva-Lena Bergström i Botkyrka Kommunhus 1992.

<Normal> När det regnar har den fattige inget paraply!

<Normal> Konstnärer placerar sina konstverk i kommunaltjänstemännens arbetsrum. Tjänstemännens egna utsmyckningar bärs samtidigt ned till konsthallen.

<Normal> Efter sex och bageriverksamhet är förmodligen konstnärsskapet den mest direkta av alla mänskliga kommunikationsformer.

<Normal> Den mest indirekta jag kan tänka mig är svensk förortskommunal administration.

<Normal> Tumbaåkern bryts mitt itu av Botkyrka kommunalhus. Mindre dramatisk är atmosfären inuti. Även om befolkningens förhållande till tjänstemännen därinne inte är passionerat så tycks de flesta vara överens om att det kommunala handlingsprogrammet är väsentligt för rasens överlevnad och utveckling. Dimman har dock lägrat sig över kommunalismen som idé. Vem är uppdragsgivare och vem är mottagare.

<Normal> En hycklande, ensamstående transvestit med falska barn kräver hårdare tag mot existenssiell brottslighet på det lokala planet. Särintressen försöker manipulera teoretiska opinioner för det allmännas bästa. Det är svårt att inte hålla med om nödvändigheten av rökförbud för bespisningspersonal i samband med tillredning av dietportioner.

<Normal> Svenska kontorsrum hör till de mest pyntade samtidigt som svenska tjänstemän kanske har högst arbetsmoral i hela världen. Modulerna är dock inte offentliga rum utan de har snarast en halvprivat karaktär. Dessa faktorer leder till en tvehågsen inställning om vad som låter sig inlemmas förutom det arbetet kräver. TV-apparater, stereonläggningar och biljardbord lyser med sin frånvaro. Familjebilder, vykort (postade till jobbet), uppmuntrande och skämtsamma aforismer samt prydnadsaker och utställningsaffischer, av en kaliber som renderat utrensning i den verkliga hemmiljön, dominerar på skrivbord och väggar.

<Normal> Tidigare har den konstnärliga gestaltningen på väggar och bord skötts av Kultur- och Fritidsnämndens inköpsdelegation, med grafiska blad som spjutspets, samt framför allt av tjänstemännen själva, deras familjemedlemmar (Barnteckningar etc.) och bekanta (träskuber med inskriptioner etc.).

<Normal> Tjänstemännen i huset tillhör den kategori som mest arbetar med att administrera andra tjänstemäns tjänster. Idag ägnar de extra mycket tid åt besparingar och nedläggningar; någon i riket har nämligen tagit en ofantligt stor summa pengar och försvunnit spårlöst.

<Normal> Invånarna i kommunalhuset är dock i stort sett snälla och nyfikna på vad musan kommer att ha i sitt sköte. Man hoppas kanske att något spännande, uppiggande och vackert konstverk skall förgylla vardagen under de veckor projektet pågår.

<Normal> Tjänstemännens kreativitet är reglerad och styrd i arbetet medan konstnärerna kan göra vad de vill med skattebetalarnas pengar så länge de inte svälter eller super ihjäl sig. Konstnären är måhända lite avslagen av vistelsen i en verklighet där både kalaset och missionen är märkt av lågkonjunkturen. Även om det inte alltid syns i TV-programmen så fjärrar sig ofta kulturarbetare från det som ger sken av tristess och trivialitet. Med instinkt och erfarenhet som hjälp avstår man gärna från korståg som

någon annan åtagit sig att genomföra.

<Normal> Ett mycket symmetriskt samspel börjar ta form.

<Normal> Det roliga med kommunutställningen i Botkyrka kommunalhus är att den försöker där andra ger upp.

<Normal> Den är både nyttig och lättsmält.

<Normal> Ingen skada skedd.

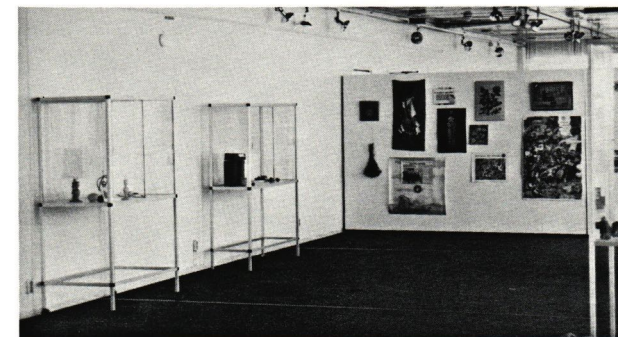
<Normal> **Mats Olsson**

Konstnärer:	rum:
Kristina Abelli-Elander	589
Rolf Bergström	895
Bigert-Bergström	835
Eva Brodin	571
Mikael Genberg	1048
Stefan Karlsson	1043
Thomas Olsson	885
Mikael Richter	1045-46
Catharina Tagg	841
Per Wennerstrand	560
Martin Wickström	575
Elin Wikström	843
Eva Wolgers	579

Kommunaltjänstemän:

Britt Andersson
Gunnar Bergvall
Lena Gretasdotter
Caroline Henjered
Haud Holmgren
Bengt Johansson
Marjatta Johansson
Birgitta Lindh Lewin
Gunilla Modéen
Elisabeth Nilfors
Gösta Olofsson
Lena Pers
Majlis Vagland

Kontorsutsmyckningar

Räddningsman

Bigert & Bergström

Mats Bigert är född 1965, Lars Bergström 1962. Båda bor och arbetar i Stockholm. De studerade vid Konsthögskolan i Stockholm 1985-90. Sedan debuten har de ägnat sig åt att göra installationer och performances i Sverige och utomlands. 1991 startade och drev de skyltfönstergalleriet "Vy" på Östgötagatan i Stockholm.
Första och senaste utställning: 1986 "Gallerirundan", Konsthögskolan, Stockholm
1992 "Supercells", Galleri Lars Bohman, Stockholm
1992 "Tequila Flashlight Bar III", Världsutställningen, Sevilla, Spanien

Allt kommer att bli bra

Mikael Richter

Mikael Richter är född 1963. För närvarande studerar han vid Konsthögskolan i Umeå. 1982-84 träffade han Per Wennerstrand och Mikael Genberg i Västerås konstskola och 1988 bildades Happy Art-gruppen. Gruppen har genomfört ett flertal utställningar både i Sverige och utomlands. Mikael Richter experimenterar gärna med olika material, bl a vägs skyltar som fått alldeles speciella betydelser.
Första och senaste utställning: 1988 Studio Paradox, Antwerpen, Belgien (Happy Art)
1992 Stockholm Art Fair (Happy Art)

Tyst

Thomas Olsson

Thomas Olsson är född 1951. Han bor och arbetar i Stockholm. 1981-86 studerade han vid Konsthögskolan i Stockholm. Thomas Olsson arbetar med rörliga objekt. Av serietillverkade gummi- och plastföremål skapas rum och händelseförlopp - livlösa objekt ges skenbart liv - som känns igen från vår vardagsmiljö, eller, som i den senaste utställningen, från konsthistorien.
Första och senaste utställning: 1988 Galleri Sten Eriksson, Stockholm
1990 Konstmuseet, Borås
1992 Galleri Krüll, Stockholm

Fairyland TPI

Martin Wickström

Martin Wickström är född 1957. Han bor och arbetar i Stockholm. 1982-87 studerade han vid Konsthögskolan i Stockholm. I Martin Wickströms verk laddas tillsynes oskyldiga, välbekanta vardagsföremål och bilder med helt andra stämningar. Bakom ett idylliskt yttre lurar ofta en djupare fara. Martin Wickström arbetar med måleri, objekt och installationer.
Första och senaste utställning: 1983 Café Mejan, Stockholm
1991 Europe Unknown, Krakow
1992 "Fire", Olle Olsson-huset, Solna

Den offentliga sektorn

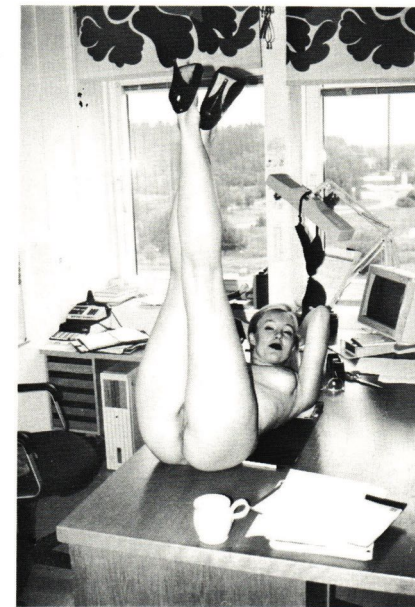

Stefan Karlsson

Stefan Karlsson är född 1956. Han bor och arbetar i Göteborg. Funderingar kring konst funktion har länge varit en del i Stefan Karlssons arbeten. I början av 80-talet startade han det fiktiva nonsensföretaget Paperpool International Cooperation, modellerat efter IBM, som under Wall Street-nyan fyllde ett rum i ett rivningshus i Berlin med papper från golv till tak. Företaget har även tillverkat meningslösa maskiner såsom en papperskorg med inbyggd papperssorterare. Allting får en funktion, om än både dum och onödig.

Första och senaste utställning: 1981 Galleria Bonaparte, Milano
1992 Galleri Engström, Stockholm

En hyllning till lustprincipen

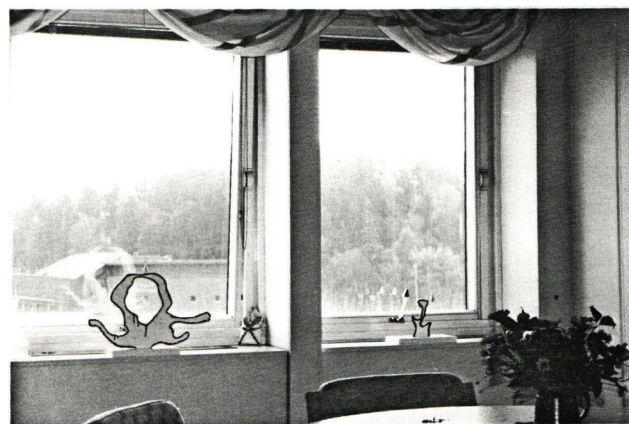

Elin Wikström

Elin Wikström är född 1965. Hon bor och arbetar i Göteborg. 1987-92 studerade hon vid Valands Konsthögskola i Göteborg. Elin Wikströms bidrag har utformats som en hyllning till lustprincipen, som söker sin befrielse i intensiva njutningar, onyttig kraftanvändning och oregelmsiga handlingar och som genom att bekämpa realitetsprincipen: yttervärlden och naturens övermakt, kroppens förgänglighet och de mänskliga relationernas otillräcklighet inom stat, samhälle och familj, erbjuder oss att söka svaret på varför vi med sådan lidelse säger att vi är förtryckta av vårt förflutna, vår samtid och oss själva.

Första och senaste utställning: 1985 Stöldgods, Galleri Pictura, Lund
1992 Strut, Hölandals Konsthall, Hölandal

Änglar och blommor

Kristina Abelli-Elander

Kristina Abelli-Elander är född 1952. Hon bor och arbetar i Stockholm. I hennes målningar och objekt förekommer ofta välbekanta former och tecken. Genom variation och upprepning i färg och form skapas ett poetiskt bildspråk. Kristina Abelli-Elander har i samband med de senaste årens utställningar kallats ironisk feminist. Första och senaste utställning: 1978 Galleri Händer, Stockholm
1992 Galleri Lars Bohman, Stockholm

Strumpor

Eva Brodin

Eva Brodin är född 1954. Hon bor och arbetar i Göteborg. 1980-85 studerade hon vid Valands Konsthögskola i Göteborg. Hennes tanke är att strumporna i det kommunala tjänstemannarummet skall ge betraktaren en upplevelse av vad och vilkas behov man handhar i detta rum. Första och senaste utställning: 1984 "4 från Skövde", Skövde Konsthall
1991 Galleri Rostrum, Malmö

Utställningen Lägenhet

– förslag till ett konstnärligt projekt i ett bostadsområde

Bostads- och fastighetsmarknaden tillsammans med konstmarknaden är förmodligen de sektorer i vårt samhälle som förnärvarande lider svårast av sviterna efter ett alltför optimistiskt 80-tal. För båda parter gäller det att i denna situation försöka finna möjligheter för ett fortsatt intressant och kreativt arbete. Det finns naturligtvis sammanhang där konst är oberoende av hus och fastigheter men i verkligheten lever de i större symbios än många tycks tro. Under åttiotalet visade sig de ekonomiska sambanden med all önskvärd tydlighet, men det finns även andra kopplingar. Få yrkesgrupper är så beroende av rum och lokaler för sin verksamhet som konstnären – vare sig det nu gäller ateljen, galleriet, museet eller konsthallen – och därför har också medvetenheten kring de rum och sammanhang som ett konstverk ingår i en mycket stor betydelse. Blickar man tillbaka i historien tydliggörs det ytterligare vilket nära förhållande som råder mellan konst och arkitektur.

Vårt förslag till ett konstnärligt projekt i ett bostadsområde handlar egentligen om att ta tillvara på de gemensamma nämnare som finns, och utifrån dessa försöka skapa något som är till gagn för alla inblandade; bland de berörda finner man de boende i det aktuella grannskapet vars vardagsmiljö man arbetar utifrån och vilka kommer att utgöra en betydelsefull del av publiken. Det ligger i sakens natur att utställningen förläggs till de ofta problemdrabbade hyreshusen i ytterområdena – de har ett procentuellt högt invandrarantal och är de minst attraktiva på bostadsmarknaden med således många outhyrda lägenheter. Flera angelägna frågeställningar kommer att aktualiseras, en av de mer frapperande är de lägenheter som idag står tomma och hur de kan skapa en känsla av ensamhet och isolering hos de boende. Ett projekt av det slag vi föreslår skulle bli en bryta något av detta. Eftersom det oss veterligt inte tidigare genomförts något liknande projekt i Sverige, ser vi det till viss del som ett experiment där vi kommer vara lyhörda för publikreaktioner och inta beredskap för förbättrande åtgärder under utställningens gång.

Konkret går vårt förslag ut på att låta ett drygt tiotal konstnärer använda sig av outhyrda lägenheter i ett bostadsområde som forum för en konstutställning. Varje konstnär tilldelas en lägenhet för att där presentera ett projekt i en utställningsperiod som varar tre-fyra veckor per stad.

Vi är medvetna om att om en verksamhet som denna skall kunna genomföras och sedan fungera på ett bra sätt, är det flera praktiska detaljer som vi måste ta hänsyn till. Vi anser dock inte att problemen är av den arten att de skulle vara olösliga. För närvarande har vi kontakt med ett stort bostadsbolag i Göteborg, som ställer upp med lägenheter och ett visst ekonomiskt stöd (material och hantverkare) och arbete pågår att hitta en motsvarande partner i Stockholm och i Malmö för att även kunna visa projektet där. De medverkande konstnärerna är: Ernst Billgren, Maria Bjurestam, Peter Hagdahl, Gunilla Hansson, Henrik Håkansson, Maria Lindberg, Stefan Karlsson, Clay Ketter, David Krantz, Andreas Roth, Jörgen Svensson, Anders Widoff.

Stefan Karlsson, organisatör
Åsa Nacking, platsansvarig i Malmö

2 april 1994

Hej,

Nu är det två veckor kvar till öppningen och jag vill passa på att informera om hur installationsperioden och vernissagen skall bli samt hur vi gör med vaktning och visningar under öppethållandet här i Malmö. För er som är intresserade skickar jag även med en plan över den lägenhet som ni blivit tilldelad.

På Örtagård, Rosengård har vi åtta stycken lägenheter i tre hyreshus till vårt förfogande. Två åttavånings- och ett trevåningshus. Av praktiska skäl har jag fördelat lägenheterna bland utställarna, de önskemål som kommit upp har jag i möjligaste mån försökt tillgodose. Under uppbyggnad och nedtagning av era installationer bor ni i er tilldelade lägenhet, nyckel kan ni kvittera ut hos mig. De konstnärer som är första perioden i Malmö får hålla kontakt med dem som skall överta lägenheterna och komma övrens om i vilket skick den skall överlämnas, om det behövs målas osv.

I Malmö första perioden:

Andra perioden:

Hårdsväg 60, 5 vån – tomt	– Andreas Roth
Hårdsväg 62, 4 vån – David Krantz	– Stefan Karlsson
Hårdsväg 62, 5 vån – informationscentral	– informationscentral
Hårdsväg 64, 2 vån – Maria Lindberg	– Maria Bjurestam
Hårdsväg 81, 1 vån – Gunilla Hansson	– Jörgen Svensson
Hårdsväg 81, 5 vån – Clay Ketter	– Anders Widoff
Hårdsväg 38, 1 vån – Peter Hagdahl	– Ernst Billgren
Hårdsväg 38, 2 vån – Henrik Håkansson	– tomt

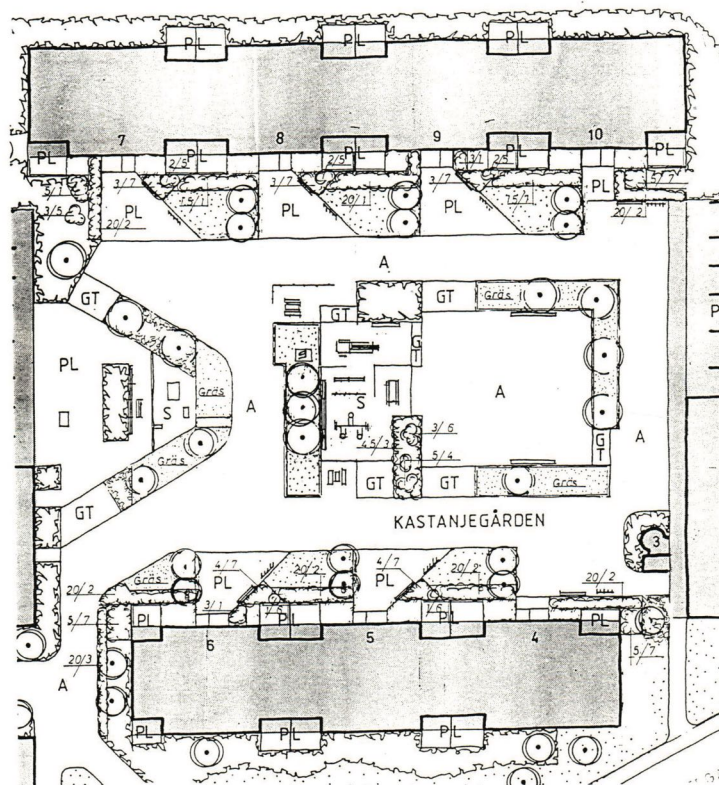
Ni som har den första utställningsperioden i Malmö kan börja installera era verk när ni vill. Det finns personal på området från måndag 11 april, dem finner man säkrast i informationscentralen, Hårdsväg 62, 5 vån – säg till om ni behöver hjälp. Torsdagen den 14 april kl 12.00 är det pressvisning och då bör allting finnas på plats.

Fredagen den 15 april hålls vernissagen under de ordinarie öppettiderna dvs 14.00-19.00. MKB bjuder på kaffe och kaka samt läsk till barnen. Efter vernissagen blir det middag på Legolas vid Möllevångstorget, vi står för kostnaderna för samtliga konstnärer, men även andra är givetvis välkomna att delta vid middagen, osa senast den 13 april på nedanstående telefonnummer. Senare på kvällen har Beckerell fest på Ångbåtsbron i hamnen som vi antingen kan skipa eller spendera någon timme på innan vi åker upp till Göteborg. Vi funderar på att hyra en buss med chaufför, men det beror på hur många som vill åka med.

Utställningens öppettider i Malmö är den 15-28 april och den 6-20 maj, tisdag-fredag kl 14.00-19.00, lördag, söndag kl 12.00-18.00, måndag stängt.

PLANSKISS ÖVER UTSTÄLLNINGEN *LÄGENHET*

Adress		Vån	Lgh nr
Kanelgatan 4	Informationscentral	1	0454
" 3	Ernst Billgren	4	0416
" 3	Jörgen Svensson	3	0408
" 3	Anders Widoff	5	0421
" 7	Stefan Karlsson	2	0431
" 8	Maria Bjurestam	bv	0434
" 9	Andreas Roth	bv	0439

Foto: Maria Bjurestam, Marlene Hamström, Jenny Ketter

Gårdsten, Göteborg vernissage 16/4 1994

Maria Bjurestam installerar en ny tröskel och nya dörrar.

Ernst Billgren gör en installation i form av mosaikruiner, mosaikbitar och skärvor på golvet och på väggarna.

Stefan Karlsson räknar ut hur många personer som får plats i en 4:a (4 personer per kvadratmeter) text på väggar och ytterdörr.

Andreas Roth rensar lägenheten på allt som går att montera bort.

Med blyerts skuggar han en vägg och målar som en projicerad yta på en annan. Ett rum är täckt med referensmaterial (foton, tidningsutklipp och textlappar).

Jörgen Svensson spänner upp olikfärgade garltrådar utifrån ett tänkt sociogram av en familjs rörelsemönster och känsloliv. Varje färg representerar en familjemedlem.

Anders Widoff har närmast dokumentärt förflyttat det myller av målningar, foton och annat exakt såsom det hänger på några av väggarna i hans egen lägenhet.

Rosengård, Malmö vernissage 15/4 1994

Peter Hagdahl visar ett par fotoemulsioner (självlysande fotografiska bilder) i en mörklagd lägenhet.

Gunilla Hansson arbetar med text, personliga pronomen, på kuddar och i en ljudinstallation.

Henrik Håkansson bygger upp en camping-plats med diverse tillbehör (flugor och mygg).

Clay Ketter visar 3 objekt som har att göra med hans tidigare boende i New York och Lund.

David Krantz vänder titthålet på dörren inåt så att man kan stå i trappan och titta in i lägenheten, han gör också en installation i hallen med en gammal tant.

Maria Lindberg låser badrumsdörren och installerar en bandspelare därinne med ett ändlöst band med ljud av någon som duschar och sjunger.

Gårdsten, Göteborg

Rosengård, Malmö

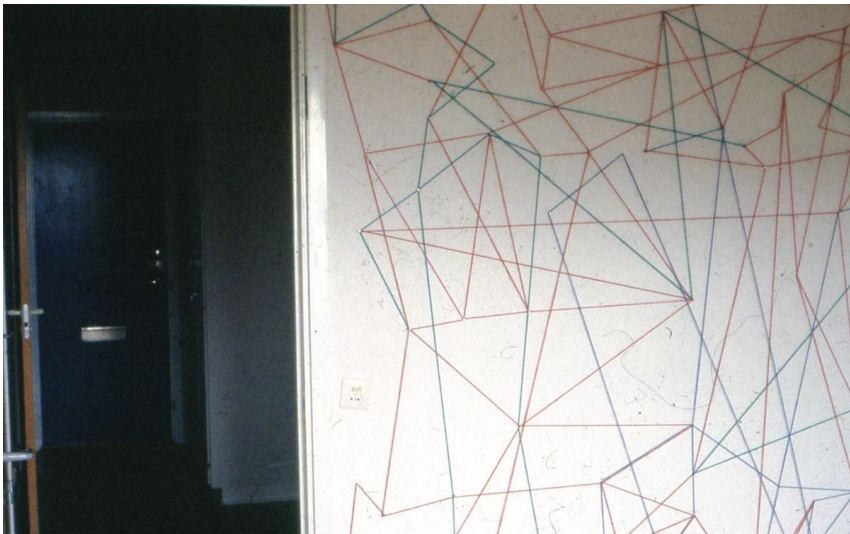
Andreas Roth

Peter Hagdahl

Henrik Håkansson

Jörgen Svensson

Stefan Karlsson

Maria Bjurestam

Maria Lindberg

Ernst Billgren

Anders Widoff

David Krantz

Gunilla Hansson

Clay Ketter

PRESSRELEASE, 14 februari 1994.

Utställningen LÄGENHET.

Under april månad ställer 12 konstnärer ut i 12 tomma och outhyrda lägenheter i Gårdsten, Göteborg och i Rosengård, Malmö.

"Lägenhet, är ett projekt som ingår i en utställningsserie. Det första projektet i serien var Kommun, en utställning i Botkyrka kommunalhus, där konstnärer installerade sina verk på kommunaltjänstemännens kontor, samtidigt som tjänstemännen visade sina personliga kontorsutsmyckningar på kommunalhusets konsthall. Det andra projektet i serien är Lägenhet, en utställning i två förortsområden till Göteborg och Malmö, där konstnärer installerar sina verk i tomma och outhyrda lägenheter. De infrastruktuella utställningsprojekten handlar om att introducera konst i nya och främmande miljöer. Kommun och lägenhetsutställningen är konsthändelser med många olika aktörer."

De medverkande konstnärerna är: Ernst Billgren, Maria Bjurestam, Gunilla Hansson, Stefan Karlsson, Maria Lindberg, Andreas Roth, Jörgen Svensson, Peter Hagdahl, Henrik Håkansson, Anders Widoff, Clay Ketter och David Krantz.

Utställningen organiseras av: Stefan Karlsson, organisatör, Cecilia Gelin, platsansvarig Göteborg, Åsa Nacking, platsansvarig Malmö och Ulrika Levén, medarbetare Malmö.

Delorganisatörer: Bostads AB Poseidon, Göteborg och MKB i Malmö.

För mer information kontakta: Stefan Karlsson tel. 031-42 35 67 eller Åsa Nacking tel. 040-98 21 86(hem), 040-12 17 16(arbete Rooseum)

Pressklipp till Lägenhet (1994)

Beckerell nr 1
Beckerell nr 2
material nr 4
Nöjesguiden nr 4 (Malmö)
Nöjesguiden nr 4 (Göteborg)
GP & Arbetet
SvD
SDS, Rosengård nr 4
GP 14/3
Arbetet 15/4
GP Avenyn 15-21/4
SDS 15/4
SkD 15/4
Arbetet 16/4
GP 24/4
SDS 28/4
Aftonbladet 2/5
SkD 6/5
SDS 7/5
SvD 7/5
idag 13/5
GP 14/5
SDS 18/5

Teve:
Rapport, Nancy Westman
Aktuellt
TV 4
Bildjournalen, Christoffer Barnekow
Göteborgs lokalteve
Västnytt

Radio:
P1, Kristian Saar
P1, Monica Lauritzsson
Göteborgs närradio
Malmö närradio
Kulturradion i Danmark

Ev inkommande material:
SIKSI, Lars Vilks

Utställningskatalog "Lägenhet" fram och baksida

Lägenhet
12 installationer i 12 outhyrda lägenheter,
Gårdsten, Göteborg och Rosengård, Malmö
15 april – 20 maj 1994

Projektled:
Stefan Karlsson

Organisation:
Stefan Karlsson, Göteborg
Åsa Nackling, Malmö

Assistent:
Cecilia Gelin, Göteborg

Medorganisation:
Bostads AB Poseidon
Malmö Kommunala Bostads AB

I samarbete med:
Kulturnämnden, Göteborg
Kulturarbetsförmedlingen, Göteborg
Kulturstödsnämnden, Malmö
Kulturarbetsförmedlingen, Malmö
Kulturvetenskapliga Institutionen
vid Göteborgs Universitet
Fritid Gunnared, Gårdsten

Foto:
Marlene Hamström, Göteborg
Jenny Ketter, Uppåkra
Konstnärerna

Katalogidé:
Maria Bjurestam, Göteborg
Stefan Karlsson, Göteborg

Konstpedagogik:
Patrick Amsellem, Malmö
Philippa Björk, Malmö
Åsa Nackling, Malmö
Maria Frykemo, Göteborg
Eva Igfelt, Göteborg
Helena Åberg, Göteborg

Tekniker:
Lars-Johan Claesson, Malmö

Tack till:
Eva-Lena Bergström, Stockholm
Ulrika Levén, Malmö
John Peter Nilsson, Stockholm
Lena Boëthius, Göteborgs Konstmuseum
De medverkande konstnärerna

Katalog:
Sättning, tryck och repro: PR-Offset, Mölndal
Upplaga: 1000 ex

Ernst Billgren
Maria Bjurestam
Peter Hagdahl
Gunilla Hansson
Henrik Håkansson
Maria Lindberg
Stefan Karlsson
Clay Ketter
David Krantz
Andreas Roth
Jörgen A Svensson
Anders Widoff

Förord

Lägenhet, är ett projekt som ingår i en utställningsserie. Det första projektet i serien var *Kommun*, en utställning i Botkyrka kommunallhus, där konstnärer installerade sina verk på kommunaltjänstemännens kontor, samtidigt som tjänstemännen visade sina personliga kontorsutsmyckningar på kommunallhusets konsthall. Det andra projektet i serien är *Lägenhet*, en utställning i två förortsområden till Göteborg och Malmö, där konstnärer installerar sina verk i tomma och outhyrda lägenheter. De infrastrukturella utställningsprojekten handlar om att introducera konst i nya och främmande miljöer. Kommun- och lägenhetsutställningarna är konsthändelser med många olika aktörer.

Stefan Karlsson

Mitt hem är min borg

Under ett par tvåveckorsperioder blir de boende i Gårdsten, Göteborg och i Rosengård, Malmö grannar med en konstutställning och de kan om de vill hälsa på ”hemma hos” Ernst Billgren, Maria Bjurestam, Peter Hagdahl, Gunilla Hansson, Henrik Håkansson, Stefan Karlsson, Clay Ketter, David Krantz, Maria Lindberg, Andreas Roth, Jörgen A Svensson och Anders Widoff.

Enligt BoVerket står 100 000 lägenheter tomma i Sverige, en siffra som ökat under flera år och först nu stagnerat. Dessa lägenheter finner man framförallt i avfolkade småstäder men även i bostadsområden kring storstäderna. Med detta projekt har vi i de två förorterna använt tolv outhyrda lägenheter som utställningsrum. Det är ett sätt att bekämpa, om än tillfälligt, trötheten över de få möjligheter som finns att visa konst i Göteborg och Malmö. I Stockholms ytterområden finns det visserligen outhyrda lägenheter, men inte alls i samma utsträckning. Dessutom lider de inte av tillnärmelsevis samma galleritorka och är därför uteslutna ur projektet.

Flera av gallerierna i huvudstaden, och även i andra större städer utanför Sverige, som främst visar en yngre generation är belägna i lägenheter. Detta är inget nytt fenomen, ett klassiskt exempel är de lägenhetsutställningar som gjordes i East Village, New York under tidigt åttiotal. Ett annat närliggande exempel är *Project Unité* som förra året i Firminy i Frankrike lät olika konstnärer använda sig av en övergiven flygel i ett enormt Le Corbusier block – den hade varit avstängd från yttvärlden sedan 1983. En anledning till att man söker alternativa utställningslokaler kan vara att lösa hyran på ett vettigt sätt, men det kan också innebära att man väljer sin publik. Integrerar man konst i människors vardag, som till exempel i detta fall genom en geografisk förflyttning till bostadsområdet, så har man också valt en ny publik. Det finns dessutom tillfällen då detta blir en nödvändighet. När den ryske konstnären Ilya Kabakov fortfarande var verksam i sitt hemland var det omöjligt för honom att göra sin röst hörd eftersom den inte var politiskt korrekt. Han visade under sjuttioalet sin konst i privata lägenheter för en inre krets.

Gårdsten och Rosengård är båda resultat av miljöprojektets hejdlösa byggande. I rask takt ville man tillgodose ett bostadsbehov genom att massproducera hus med förebilder från modernismen såsom Le Corbusiers bostadskomplex Unité d’Habitation i Marseille. Visserligen räddade det bostadsbrist under det optimistiska sextioalet, men man överskattade befolkningstillväxten och underskattade de värden som tradition och gedigen kunskap står för. Husen hetsbyggdes utan några större erfarenheter av denna form av huskonstruktioner. Resultatet blev därefter, vilket knappast hjälptes upp av att det använts undermåligt material för att pressa kostnaderna. Områdena kritiserades starkt – framför allt för den torftiga, blåsig och

föga barnvänliga utemiljön – redan innan de stod färdiga i början av sjuttioalet.

Detta ledde ganska snart till miljöförbättrande insatser.

Dessa förorter karaktäriseras, som väntat, av en hög invandratäthet med många olika nationaliteter och klassas generellt som problemområden. Visst kan förhållandena vara dåliga men ryktet är ofta oförskyllt. Man skall inte glömma att det finns människor som själv väljer att bo i områden som Gårdsten och kanske framförallt Rosengård som, ivrigt understött av massmedia, blivit riksäkant för sina svåra förhållanden. En av anledningarna till att de boende trivs är att människorna här står för en annorlundahet. Acceptansen är större i mångkulturella områden eftersom ingen förväntas bekräfta stereotypa människobilder och levnadsmönster – här finns möjligheter till nytänkande och förändring.

Visserligen är utställningen förlagd till förorten och verken framställda för platsen, men detta innebär inte att konstnärerna för den skull anpassat verken till en oinitierad betraktare. Pedagogiken har dock blivit extra viktig för projektet, och kunniga medarbetare finns till hands för att bistå med information till de besökare som så önskar. Det går inte att bortse från att man här möter en ny publik vars intimsfärer man nästlat sig in i. Gränsen för det privata tänjs när man gör en utställning i en lägenhet (annars är lägenheten snarare en ”slutstation” för konsten) och en överträdelse sker när konstnärerna, genom ett fotografi i katalogen, släpper in oss i deras egen bostad. För hemmet talar om vem vi är eller vill vara, det är sinnebilderna för våra inneboende förhoppningar.

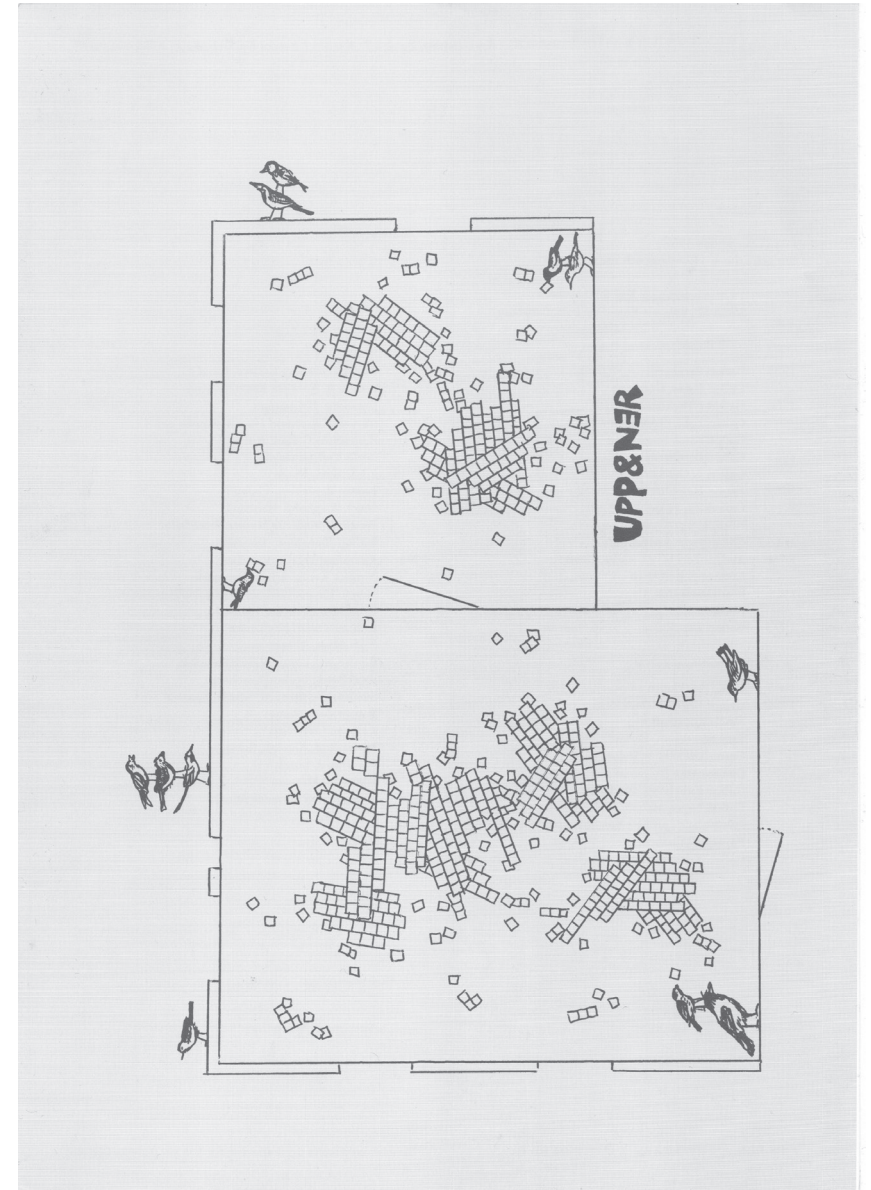
Åsa Nacking

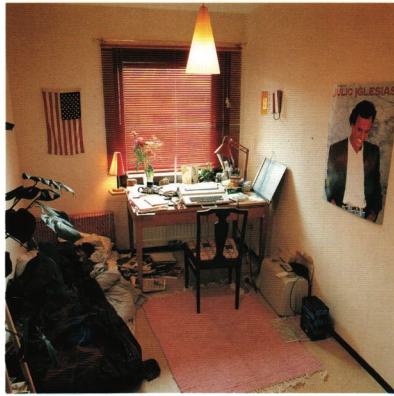
Litteratur: Per-Markku Ristilampi, *Rosengård och den searta poesin – En studie av modern annorlundahet*, Symposium 1994.

Ernst Billgren, egen bostad 1994, Stockholm

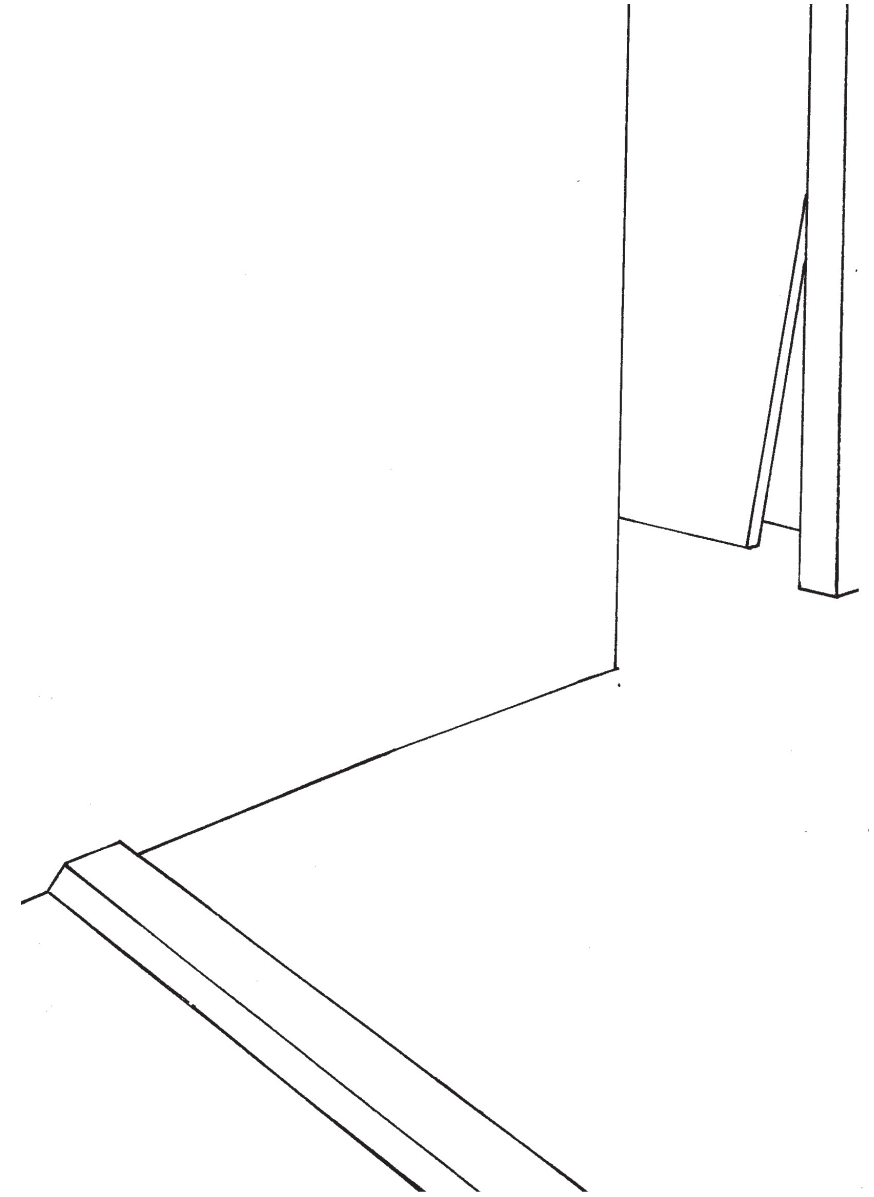
Höger sida: Ernst Billgren, lägenhetsprojekt 1994, Göteborg, Malmö

María Bjurestam, egen bostad 1994, Göteborg

Höger sida: María Bjurestam, lägenhetsprojekt 1994, Göteborg, Malmö

Peter Hagdahl, egen bostad 1994, Stockholm

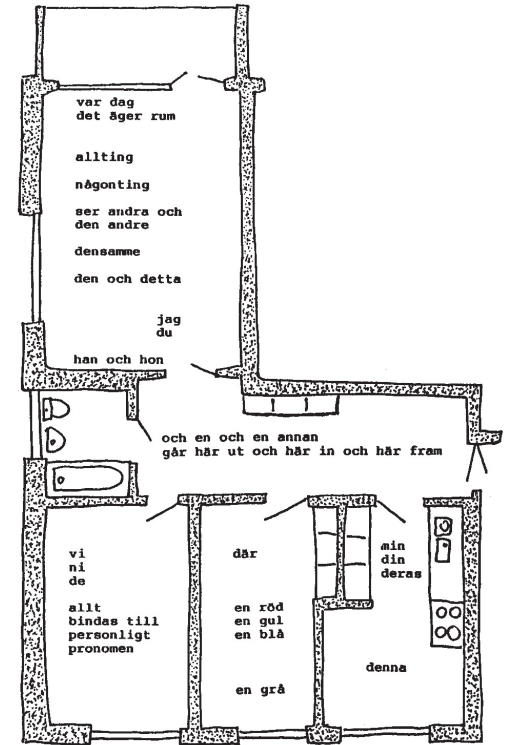
Höger sida: Peter Hagdahl, lägenhetsprojekt 1994, Göteborg, Malmö

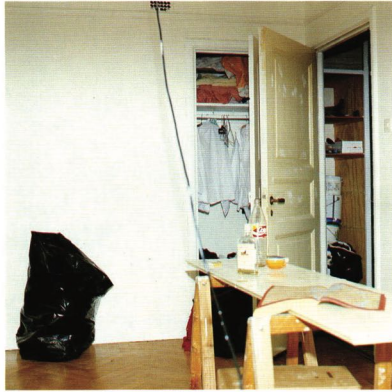
Gunilla Hansson, egen bostad 1994, Göteborg

Höger sida: Gunilla Hansson, lägenhetsprojekt 1994, Göteborg, Malmö

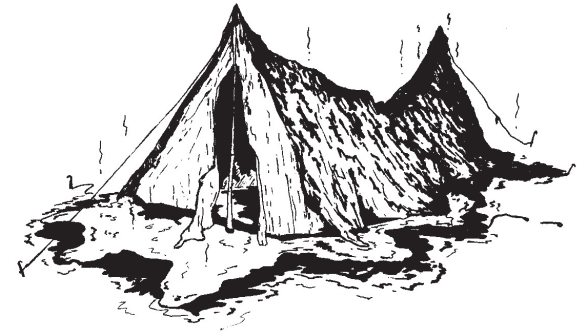
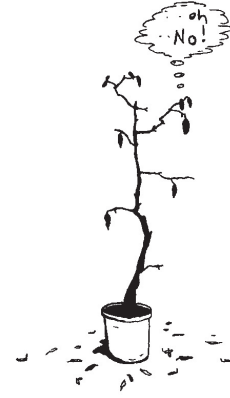
en ställföreträdare
någonting
som blev nåt annat
samband utan samband

jag säger hej till
alla jag möter
hej
hej

Henrik Häkansson, egen bostad 1994, Stockholm

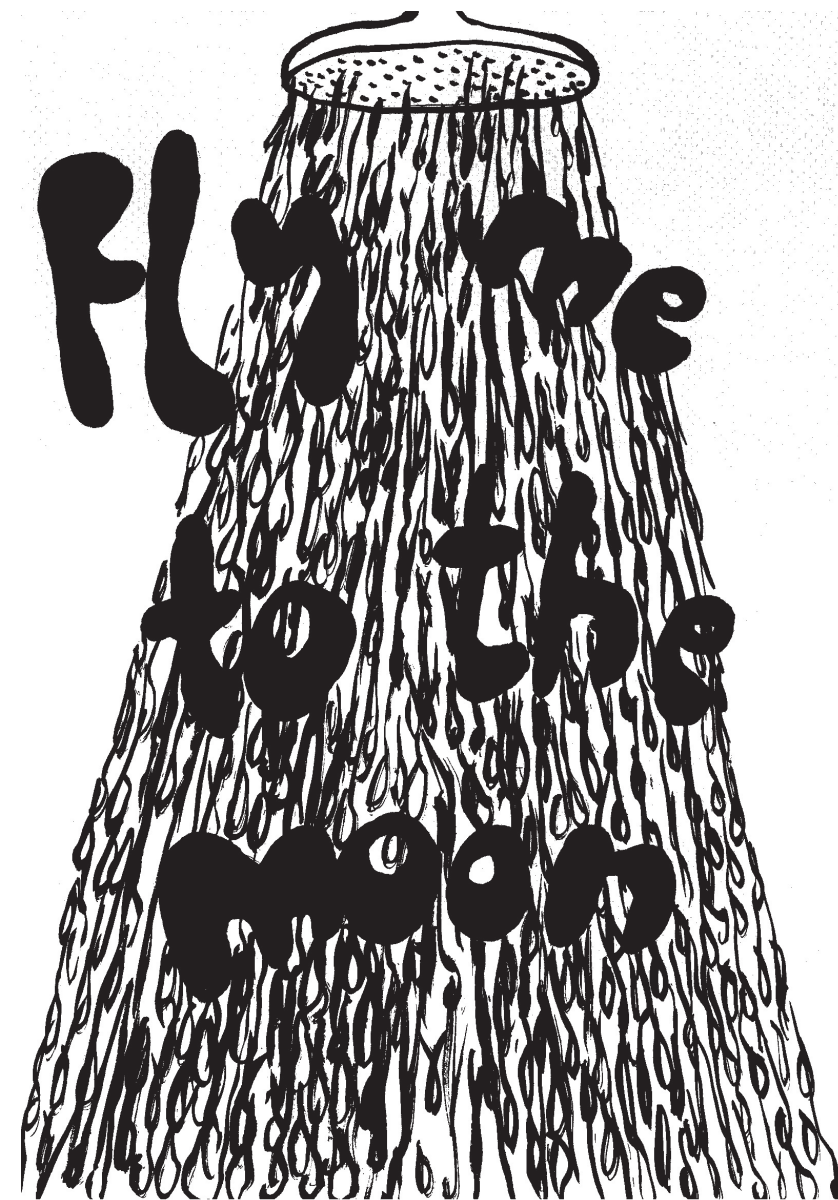
Höger sida: Henrik Häkansson, lägenhetsprojekt 1994, Göteborg, Malmö

Maria Lindberg, egen bostad 1994, Göteborg

Höger sida: Maria Lindberg, lägenhetsprojekt 1994, Göteborg, Malmö

Stefan Karlsson, egen bostad 1994, Göteborg

Höger sida: Stefan Karlsson, lägenhetsprojekt 1994, Göteborg, Malmö

Lägenhetsprojekt:

Hur många personer får plats i en lägenhet på 47 m^2 ?

Räknexempel: 4 personer per m^2 .

Sovrum 1.

$$10 \text{ m}^2 \times 4 \text{ pers.} = 40 \text{ personer}$$

Sovrum 2.

$$16 \text{ m}^2 \times 4 \text{ pers.} = 64 \text{ personer}$$

Vardagsrum.

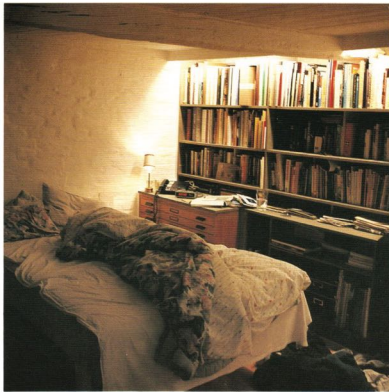
$$27 \text{ m}^2 \times 4 \text{ pers.} = 108 \text{ personer}$$

Kök.

$$14 \text{ m}^2 \times 4 \text{ pers.} = 56 \text{ personer}$$

Svar: Det får plats 258 personer i en lägenhet på 47 m^2 .

Clay Ketter, egen bostad 1994. Lilla Uppåkra

Höger-sida: Clay Ketter, lägenhetsprojekt 1994. Göteborg, Malmö

i have lived on pleasant hill road
with the sound of the pump
and the smell of the potato cellar
where everything was coated thick
with utility grey and green.

i have lived on maple avenue
with the blue smoke of burning leaves.

i have lived on bradley street
to watch the woods recede
with my innocence.

i have lived at the brinkers'
with michael
where we covered the walls
of our basement room
with centerfolds.
i remember miss may.

i have lived on russell road
longing in vain
to have and hold-on to.

i have lived in a college dormitory.
the details are sketchy.

i have lived in hiding
in the rafters of the metal workshop
breathing the vapours there.

i have lived in the maid's quarters
while painting every inch
of my mentor's house.

i have lived on dekalb avenue
terrorizing the aged landlady
with week-long film shoots.

i have lived on willoughby avenue
with bill.
it was he who designed
the kitchen of the future.

i have lived on east 3 street
between 1 and 2 avenues
where jim and i laughed in tears
while hell's angels kept the peace.

i have lived on the south-east corner
of prince and green streets
in a stupor.

i have lived on union avenue
where the junkies took everything.
even my anger.

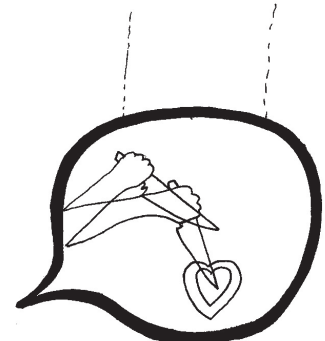
i have lived on morningside avenue
walking barefoot
on the hot asphalt
to the ballpark.

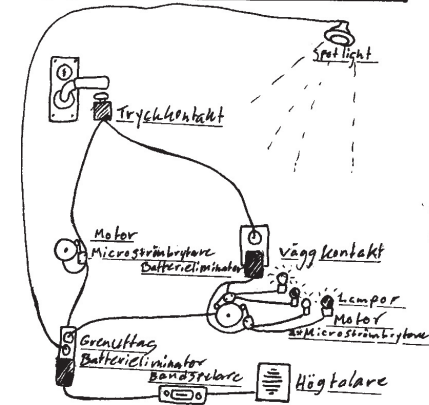
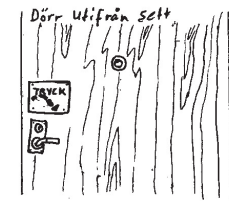
David Krantz, egen bostad 1994, Malmö

Höger sida: David Krantz, lägenhetsprojekt 1994, Göteborg, Malmö

Spotlight.
GIPS.
PLYWOOD.
Träningsoverall.
Perak.
2st resväskor.
Hönsköt.
Tryckkontakt.
2st batteri eliminatorer.
Auto reverse bandspolare.
Tofflor.
3st micro strömbrytare.
100 st lamp hållare E10.
100 st lampor 12 v.
Högtalare.
Dörr klocka v.c.
2 st synkronmotorer 10/min.
Träregel ca 4m.
Slurvar.
Guashfärg.
2st stoppringar.
Gren uttag.

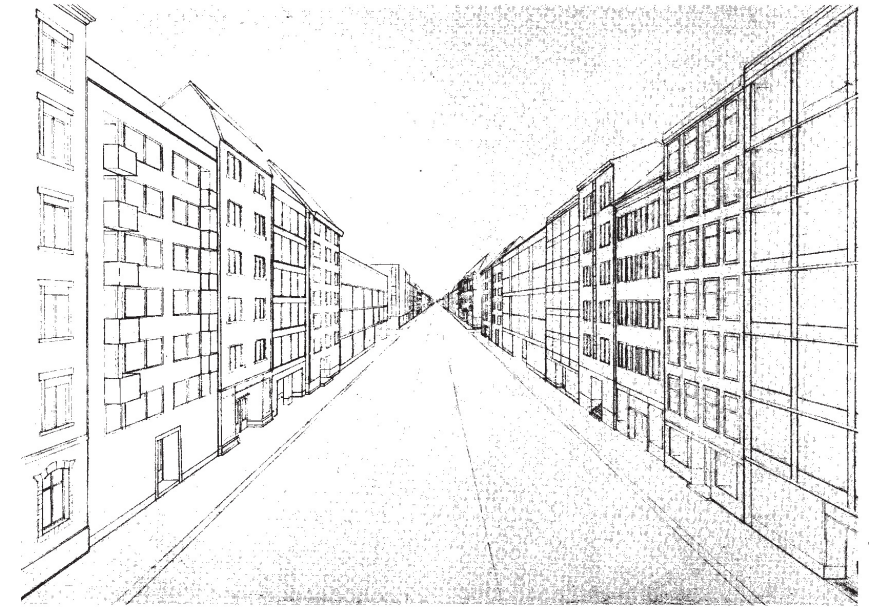
Ljus Animation

Andreas Roth, egen bostad 1994, Göteborg

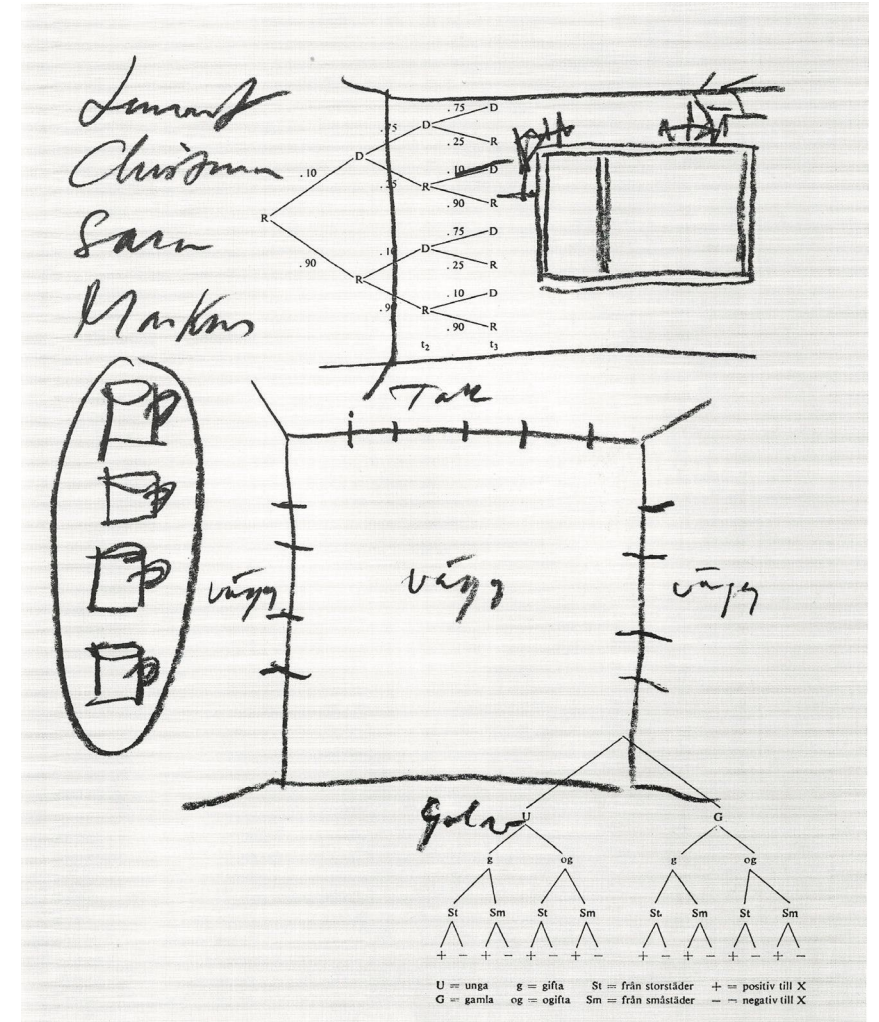
Höger sida: Andreas Roth, lägenhetsprojekt 1994, Göteborg, Malmö

Jürgen A Svensson, egen bostad 1994, Göteborg

Höger sida: Jürgen A Svensson, lägenhetsprojekt 1994, Göteborg, Malmö

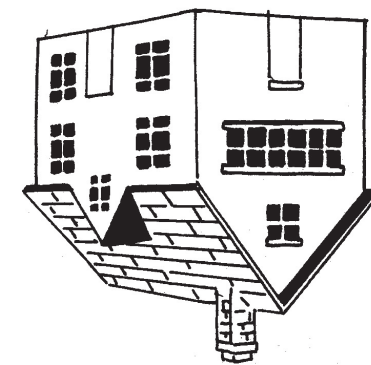
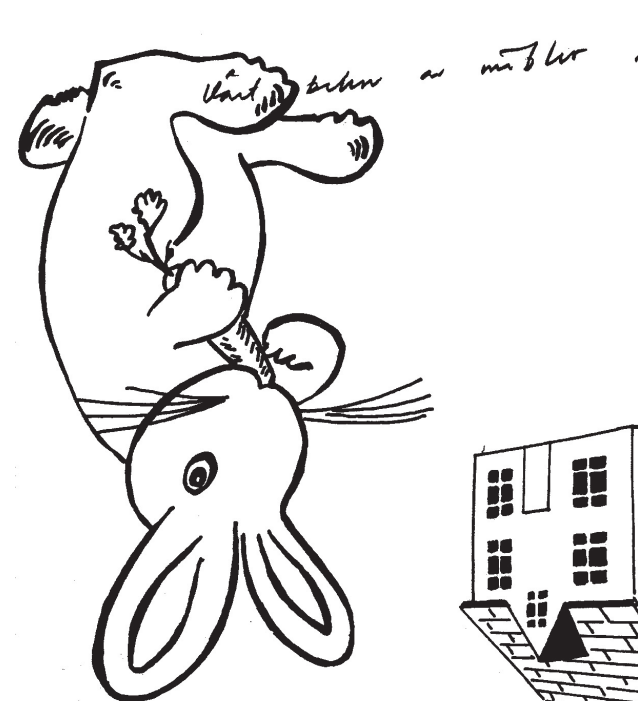

Anders Widoff, egen bostad 1994, Stockholm

Höger sida: Anders Widoff, lägenhetsprojekt 1994, Göteborg, Malmö

+ samman.
Jag tänkt3 visa alla de bilder - affischer, vykort, egna och andras
målningar etc. - som vi har hemma.

Som i den uppe

Citygalleriet vernissage inbjudan, Postens gratis flyttkort

Datum

22/7

Jag/Vi har ny postadress fr o m
Kundnr/Medlemsnr

Skickas
portofritt
inom
Sverige

Namn

STEFAN LINDERÖH / CITYKONKRET

Gata nr, uppg, tr, lägenhetsnr, inneboende hos, box etc

PATRIC KATTAN 33

Postnummer och postort

4138 WOTERBORG

Telefon

STEFAN KARLSSON

BIRNE TAUSGATAN 11

Gammal postadressen

JÄRNTORGS KATTAN 12

414 51 WOTE BORG

41301 WOTERBORG

Hälsningar

EN CARGO:
A WALK FOR BALKATAN 9-18

FOTO: JOAKIM KARLSSON

Offentlig konst. Citygalleriet ställer ut på Klara strand i samband med arkitektutställningen "Nya Stockholm". Ett 30-tal konstnärer var inbjudna att visa upp sin konst på offentlig plats. Här syns – om än knappt – Lars Siltberg, som ingår i en projektgrupp tillsammans med Magnus Ahnfeldt och Marcus Hansson.

Magnus Wallin, Bloody Mary, Foto: Magnus Wallin

Mats Stammarnäs, HJÄLP, Foto: Mats Stammarnäs

Projekt 27.680.000 -nordisk samtidskonst i massmedia

Under september månad 1996 har 27.680.000 pågått i Sveriges televisions båda kanaler, Sveriges radio P1 samt i Dagens Nyheter. Arton konstnärer från Danmark, Finland, Norge och Sverige har för dessa medier producerat samtidskonst.

Projektet har arrangeras av konstnärerna Jörgen Svensson och Stefan Karlsson. Projektets syfte har varit att för en bredare allmänhet förmedla en del av den unga samtidskonsten. Den som vill kan se projektet i ljuset av den gamla folkbildarandan. Även om upphovsmännen inte tror att folk kommer att bli mycket klokare eller ens plötsligt börjar förstå samtidskonst så innehåller projektet möjligheter till möten. Möten för människor som aldrig eller mycket sällan har konfronterats med idéer och uttryck från samtidskonsten. Dessa möten sker utan att människor behöver ikläda sig rollen som galleribesökare. De möter en konstnärs verk direkt i hemmet eller på arbetsplatsen. De kan begrunda och reflektera över samtidskonstens idéer i det offentliga massmedierummet som är aktivt dygnet runt. De reaktioner som de enskilda verken ger upphov till blir till inlägg i den ständigt aktuella diskussionen om mediernas innehåll men också om samtidskonstens uttrycksformer.

Konkret handlar projektet om att arton konstnärer (sex konstnärer från Sverige, Norge, Finland och Danmark) arbetat med radio, TV och dagspress. De arton medverkande konstnärerna har själva stått för valet av media och presenterat sina konstverk formmässigt anpassade till mediet. De sex konstnärer som har arbetat med TV har fått producera en minuts videokonstverk. Verken har under september månad sänts i Sveriges Televisions båda kanaler. För de sex konstnärer som valt att arbeta med radio, har det varit en minut som varit begränsningen för verken. De konstnärer som arbetat med Dagens Nyheter har erbjudits en kvartssida i färg på annonsplats.

Videokonstverk som sändes på SVT, samtliga verk 1 minut

VHS Index: 0012-0043, Annika Eriksson "Tre peruker", 1 min. 1996, 0070-0100, Peter Land "Packham", 1 min. 1996, 0126-0151, Magnus Wallin "Ill Communication", 1 min, 0182, 0182-0222, Eija Liisa Athila "Idag" 1 min. 1996, 0239-0264, Gitte Villesen "En av flera historier om Willy och hans föräldrar" 1 min, 1996, 0294-0323, Minna Heikinaho "Det bästa och det värsta", 1 min, 1996.

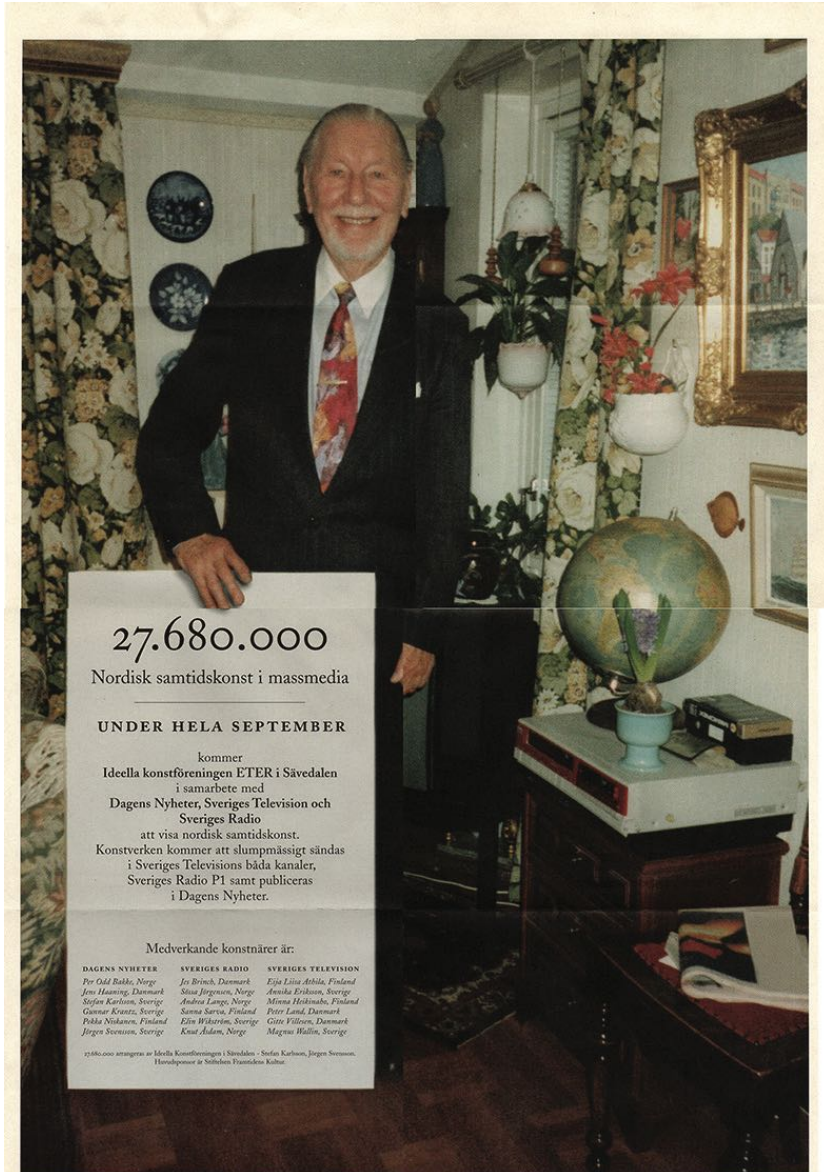
Ljudkonstverk som sändes på SR, samtliga verk 1 minut

VHS Index: 0017-0137, Jes Brinch "Du är förlorad", 1 min. 1996, 0137-0288, Sössa Jörgensen "Jag är inte dom, vi är inte dom heller", 1 min. 1996, 0288-0427, Sanna Sarva "This french woman", 1 min, 1996, 0427-0460, Knut Åsdam "Music for CD player and scroll button" 1 min, 1996, 0460-0855, Andrea Lange "En tyst minut" 1 min, 1996, 0855-1700, Elin Wikström "Hur fruktansvärd eller fantastisk kan en gegga bli?", 1 min, 1996.

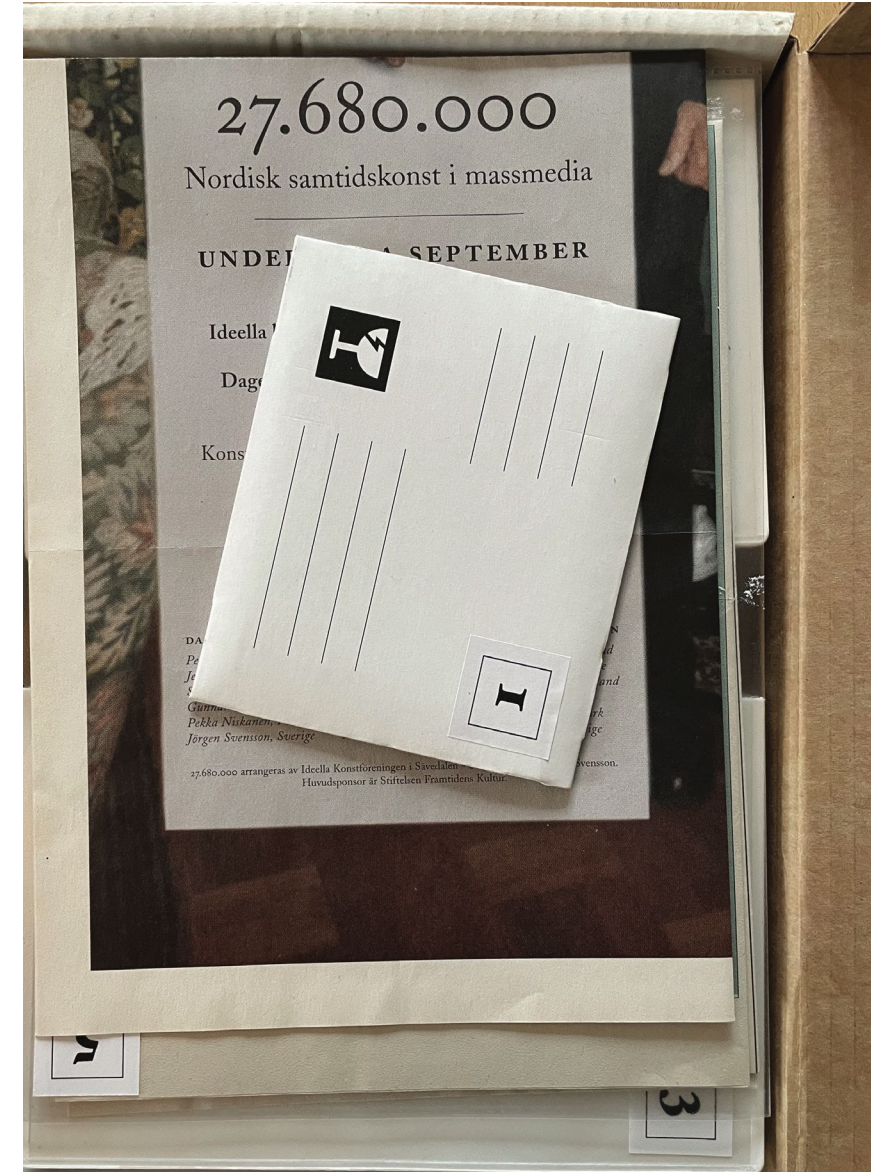
Annonskonstverk på kvartssida som publicerades i DN

Per Odd Bakke "Ett ständigt simulerande för din frihet", annons publicerad 96-09-15, Jens Hanning "Why go to Bangkok?", annons censurerad av DN, Stefan Karlsson "Enzym Bar" annons publicerad 96-09-14, Gunnar Krantz "Quick and dirty", annons publicerad 96-09-12, Pekka Niskanen "Jag har aldrig haft en homo eller heterosexuell upplevelse", annons publicerad 96-09-21, Jörgen Svensson "Fader vår som är i himmelen, tryggare kan ingen vara", annons publicerad 96-09-16.

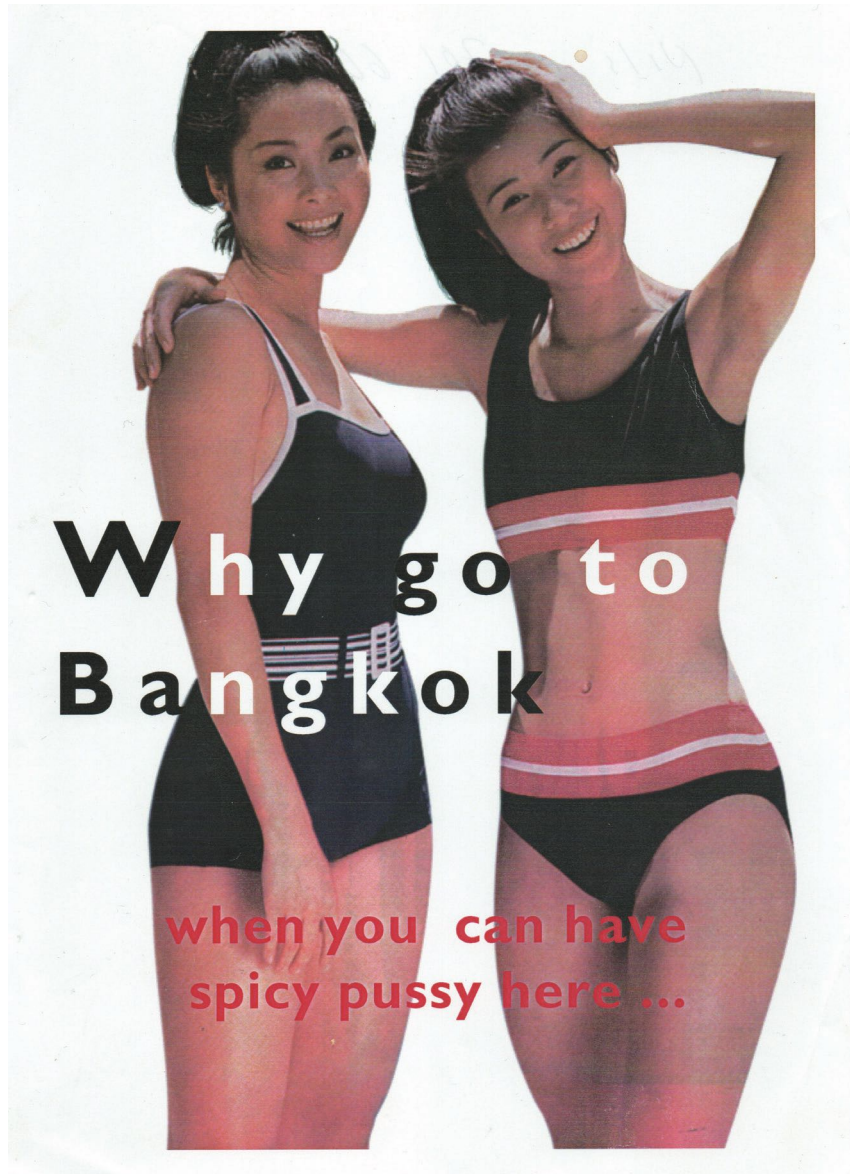
Projektet har finansierats med bidrag från Stiftelsen Framtidens kultur och budgeten har varit 450.000. De medverkande medierna har också medverkat med en projekteringsbudget på 7000 kronor vardera.

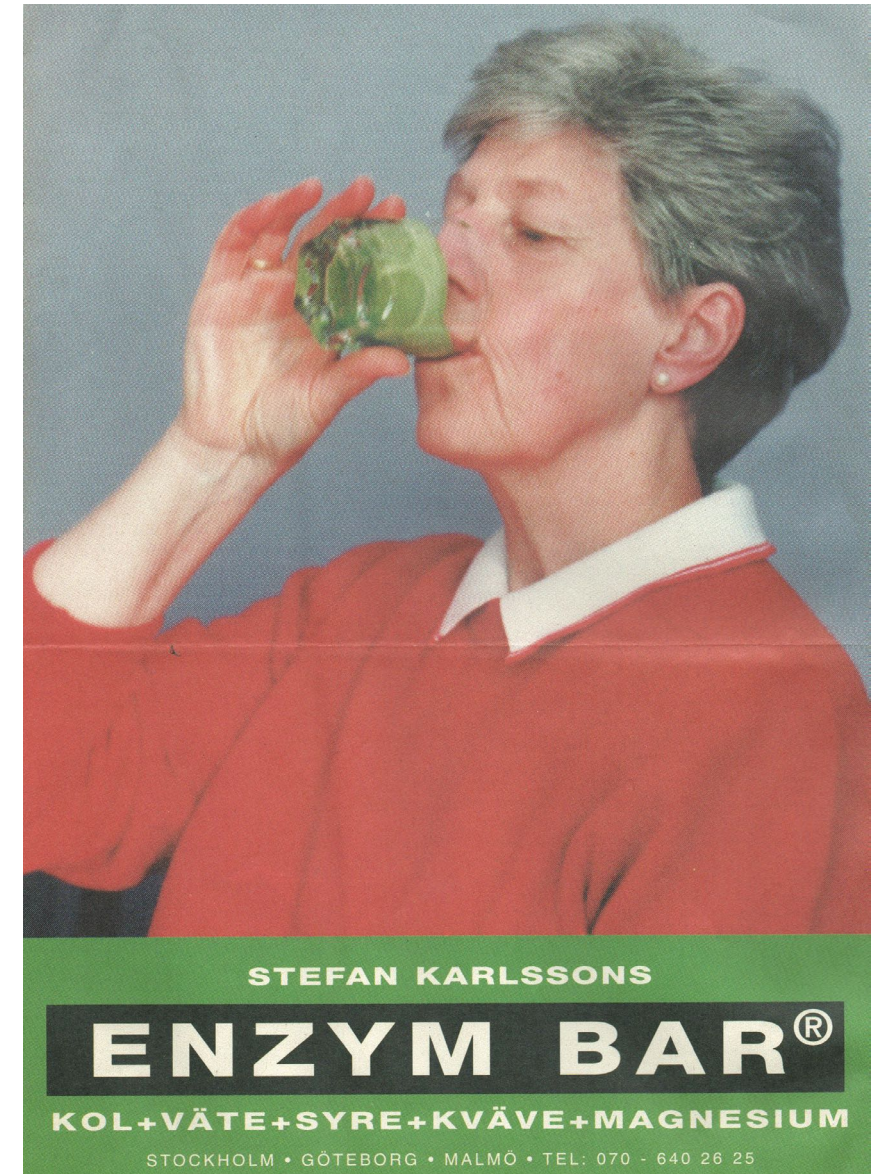
Affisch och vernissagekort

27.680.000 box, 2 VHS, 1 affisch, 6 annonskonstverk, 1 datadiskett

Jens Haaning, censurerat annonskonstverk i DN

Stefan Karlsson

QUIB
and
DIRTY

Fanzine.

20 kr

Serier av;

Daniel Ahlgren

Nora Below

Erik Bäcklund

Martin Fredrikson

Rasmus Gran

Mats Jonsson

David Liljemark

Gunnar Krantz

Patrik Stigzelius

Beställ från:

Gunnar Krantz

Mäster Henriksg. 4B 3tr

211 58 Malmö

eller

Pg: 473 33 49-7, Krantz

Gunnar Krantz

Är det möjligt för en familj, att vara utan en heterosexuell och en homosexuell identitet, att lämna sin sexualitet odefinierad? **Jag har** haft flera förhållanden, men

JAG HAR **ALDRIG** HAFT EN HOMOSEXUELL ELLER HETEROSEXUELL UPPLEVELSE

Nu vill du säkert veta hur jag njuter av min sexualitet. Är det som en man, eller är det som en kvinna. Det finns en tvåfaldighet skriven i mitt fett, en som söker en man och en annan som söker en kvinna. Är mitt fett vägen till njutningen av den andra. Kan den **erotiska njutningen** av fettet innebära att vara den andra. **Jag** har små bröst, så **jag** känner mig ibland som en pojke. Det sexuella objektet för mig, **är inte av samma eller motsatt kön utan fett**, som kombinerar karaktärerna **av båda könen**. En **småfett pojke och en småbröstad flicka**.

Jag är i en hiss, i en säng, i ett badrum, på en bakgård, på toppen av ett tak med denna bisexuella

person, som upptäcker sin fascination i fettet. Förut har andra intresserat mig sexuellt, men fettet är

min katalysator. Jag har ännu inte bestämt mig för om fettet är inbjudande eller motbjudande,

njutningsfullt eller ångestfullt, passande eller opassande. Det som intresserar mig i min

älskade är allting som jag upplever som en annan i mig själv. Jag tilldelar honom

allt det som jag beundrar i oss båda. Och jag säger: "Välkommen till

bisexualiteten, 'Captain Kirk', här spelar 'gender'

ingen roll med vad du vill ha.

projekt

pekka niskanen

Efteråt gick vi upp till mitt rum.

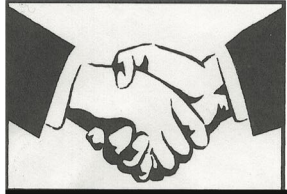
fotografi: Ulla Hassinen

översättare/modell

Hanne Ivars

Att älska som ett par hade väckt vårt intresse och den dagen beslöt vi att göra det. Så vi klädde av oss och vi var båda, både under och på varan. Den övres bröst såg alltid ut som en kvinnas. Den undres som en mans. Kroppen gav pojken små bröst. Vi såg våra bröst som kroppens uttryck för sin egen personliga stil. Hans gester, ansikte och ställningar fortsatte sina speciella mjuka, rytmiska rörelser. Vi iakttog dem i sng, en liten bit ifrån. Sex, som dethär, gjorde oss fria från bekymmer. Vi kände dessa kroppar så väl att vi knullade dem som våra egna.

Pekka Niskanen

SALTSJÖBADS DOKUMENTET

Konstprojekt, symposium och workshop i Fisksätra 19-26 September 1998

Välkomna på Vernissage 19/9 kl. 12

Konstmuseet i Fisksätra köpcenter med
Karin Hansson och Åsa Andersson
Konstskolan i Fisksätra bostadsområde med
Thomas Liljenberg och Leif Elggren

Välkomna att delta 26/9 kl. 10-23

Symposium och workshop, Fisksätra Marina med
**Kristin Bergaust, Eva-Lena Bergström,
Anna Brodow, Stefan Karlsson, Mats Olsson,
Jörgen Svensson och Karsten Thurfjell**

Resväg: Saltsjöbanan från Slussen till Fisksätra centrum

Finansiär: Stena Fastigheter

Arrangör: Nacka kommun/ Områdesnämnden i Fisksätra/ Saltsjöbaden inom kulturåret

Kontaktpersoner:

Konstnär **Stefan Karlsson**, projektledare 070-857 62 04
Eva-Lena Bergström, Kultur Nacka 070-431 90 70

Saltsjöbadsdokumentet

Ett konstprojekt curerat av Stefan Karlsson och Eva-Lena Bergström. I samarbete med Områdesnämnden Fisksätra/Saltsjöbaden inom kulturåret 1998.

Med postmodernismen väcktes ett stort intresse för den samtida konsten. Unga konstnärer och experimentella verk uppmärksammades både massmedialt och publikmässigt, en ny publik sökte sig till konstscenen med olika intentioner i bakfickan. Några upptäckte att det gick att tjäna grova pengar i branschen medan andra fann att det faktiskt gick att besöka de privata gallerierna för att se en intressant utställning. Unga debuterande konstnärer kunde i mitten av 80-talet få alla sina utställda verk sålda på sin utställning på någon av de "rätta" gallerierna i Stockholm, livligt uppbackade av nöjda gallerister och välvilligt inställda konstkritiker. Det var också då som konstmässorna fick sitt genombrott, publiken strömmade till, och konst såldes som aldrig förr. Konstmässorna spred sig som en löpeld över hela landet, och snart skulle varje större stad med självaktning arrangera sin egen konstmässa. Den intensivaste perioden för detta, i dagsläget, helt ofattbart stora konstintresse, varade mellan åren 87-90, sedan tog det slut lika plötsligt som det hade uppstått och många förstod egentligen inte vad som hade hänt eller vad som nu skulle hända med den samtida konsten. I början av 90-talet visade det sig att konstnärerna hade mycket mer att ge än att bara producera objekt till en konsttrött publik. Inte oväntat sökte sig nu konstnärer till andra utställningsformer, några initierade och producerade sina egna utställningsprojekt. Ett antal konstnärsinitierade och platsrelaterade konstprojekt skapades som väckte stor uppmärksamhet, inte minst i media. Dessa projekt tillkom i samband med att konstnärer sökte efter nya och oväntade miljöer för konsten och då de traditionella utställningsrummen förlorat sin attraktionskraft. Även konstnärernas arbeten krävde andra rum. Rum som korresponderade med idéerna och verken, som skapade oväntade kopplingar och möten mellan verk,

publik och platsen. Många lyckade, men en hel del misslyckade kro-
ckar skedde under denna experimentella tid. Konstnärens roll håller i
slutet av det tjugonde århundradet på att radikalt förändras. Han intar
nu nya positioner i dagens samhälle. Konstnären sitter inte längre och
väntar på inspiration i ateljén, utan är fullt aktiv med att skapa nya
förutsättningar för sitt arbete. Konstnären kan numera självklart agera
som projektledare, konstkritiker, gallerist, marknadsförare och till och
med driva sin egen reklambyrå. Vissa likheter kan konsthistoriskt spåras
till den DADA-rörelsen i början av seklet. Är det så att det konstbe-
grepp som vi idag känner till håller på att upplösas och vad blir i så fall
konsekvenserna för konstnären och konsten? Kommer konstbegreppet
likställas med andra samtida begrepp och trender, bli lika trendkänsligt
som t.ex. reklamens bildspråk eller kommer reklamen att ta över det
konstnärliga budskapet? Vad händer med det konstnärliga formspråket,
kommer objektet att vara lika intressant i framtiden? Om objektets roll
blir marginell – vilka konsekvenser får det för gallerierna? Vilken roll
kommer museerna inta: samlande – bildande – nyskapande? Är Mod-
erna museet en förebild? Det är mot denna bakgrund och med en mängd
frågor kring konstbegreppet och konstnärsrollen inför millenniumskiftet
som vi skapat “Saltsjöbadsdokumentet”, inte att förväxla med LO och
SAF möten på Grand Hotell i Saltsjöbaden på 30-talet då ett kontro-
versiellt samförstånd mellan parterna såg dagens ljus. Vår förhoppning
med konstprojektet “Saltsjöbadsdokumentet” är att en del av våra
frågor skall besvaras, men också att projektet kan leda till nya oväntade
kopplingar och krockar mellan konstvärlden och dess olika aktörer.
Stefan Karlsson/projektledare och Eva-Lena Bergström/Kultur Nacka

Program

Vernissage lördagen den 19 september kl.12

Fisksätra bostadsområde och köpcentrum.

En konstskola av Leif Elggren och Thomas Liljenberg pågår fram till
den 26 september.

Ett konstmuseum av Karin Hansson och Åsa Andersson pågår fram till
den 26 september.

Symposium lördagen den 26 september

Block 1. Plats: Fisksätra Marina, båthallen, kl. 10–15

Anna Brodow föreläser kring området konstnärsdrivna offentliga pro-
jekt som City Galleriet, Spelets Regler, Kommun, Lägenhet, (a:t) m.fl.
Karsten Thurfjell föreläser kring området kritiker / curator / konstnär.
Konstnären som samarbetspartner. Behöver vi en ny typ av konstkritik
som tar ett större grepp på hela den konstnärliga processen?

Lunch kl.12-13

Block 2. Plats: Fisksätra Marina, kl.13-15

Karin Hansson och Åsa Andersson redovisar sitt projekt, ett konstmu-
seum i Fisksätra köpcentrum, som har pågått under en vecka. Kristin
Bergaust samtalar med Hansson och Andersson om deras projekt och
diskuterar konstnärens framtida roll inför 2000-talet. Entreprenörsanda
eller traditionellt konstskapande? Thomas Liljenberg och Leif Elggren
redovisar sitt projekt, en konstskola i Fisksätra bostadsområde, som har
pågått under en vecka. Mats Olsson och Jörgen Svensson behandlar
ämnet Konsthögskolan, samtalar med Elggren och Liljenberg om deras
projekt och diskuterar den framtida konstutbildningen, akademiska
alternativ, konststuderandeperspektiv och alternativa konstutbildningar.

Block 3. Plats: Konstmuseet och Konstskolan, kl.15-18

Gemensam utflykt till Konstskolan och Konstmuseet.

Sammanfattning och avrundning av dagens symposium på Konstskolan.

Block 4. Plats:Fisksätra Marina, kl.18-23

Vernissage konstskolans elevarbeten.

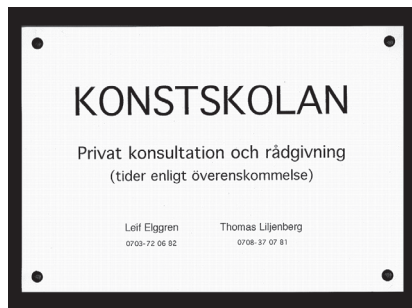
Workshops knutna till dagens händelser.

Konstskolan

- ett konstprojekt av Leif Elggren och Tomas Liljenberg

På Konstskolan studerar endast särskilt inbjudna elever. Koncentrerad undervisning under perioden 19–25 september 1998. Studierna sker under tre olika former: Vid skolan i Fisksätra. Som hemstudier. En lärare besöker eleven i hemmet eller på arbetsplatsen. Via korrespondensstudier, e-mail eller brevlades. Konstskolan är ett konstprojekt som kan besökas av alla. Redovisning av elevarbeten sker kanske på Marinan i Fisksätra den 26 september.

Inbjudna elever: HMK Carl VI Gustav (Sverige), Göran Persson, statsminister (Sverige) Percy Barnevik, direktör (Sverige), Märta Philipsson, direktör (Sverige), David Elliott, museichef (Sverige), John Wall, finansman (Sverige), Bengt Dennis, f.d. riksbankschef (Sverige), Erik Penser, direktör (Sverige), Claes Dahlbäck, vd Investor (Sverige), Tord Porsbladh, förvaltningschef (Sverige), Bengt Rydén, börschef (Sverige), Gyllenbom, direktör (Sverige), Sam Nilsson, direktör SVT (Sverige), Carl-Olof Alknert, direktör Telia (Sverige), Hans Dahlberg, vd Nordbanken (Sverige), Sten Heckscher, rikspolischef (Sverige), m.m

Konstskolans skylt och exteriör Harrvägen 16, Fisksätra

Noter: I november inbjöds vi av Stefan Karlsson till att jobba som lärare på en ny konstskola i Fisksätra. Vi fick också chansen att välja våra elever och valde och vrakade då bland världens mäktiga. Vi listade dom vi tyckte skulle platsa och skickade ut en “Inkallelse” (se deltagarlistan). Detta i avsikt att skapa en spänning mellan de självklart lysande namn som för oss alla utgör ofrånkomliga fixpunkter i vår gemensamma kunskap om världen och de villkor som råder kontra den sociala normalitetsstruktur en plats som Fisksätra innebär. Naturligtvis umgås vi också med den stimulerande tanken på möjligheten att sammanföra dessa figurer i ett sammanhang som de knappast behärskar, men som de ändå har respekt för och som de vet utgör det största hotet mot deras hegemoni. Och detta i ett område där människor bor och lever som den föraktade förutsättningen för de utvaldas utvaldhet.

Konstmuseet

- ett konstprojekt av Åsa Andersson och Karin Hansson

Museum of Temporary Art - [a:t]. Ett konstmuseum helt i tiden, den nya tiden! Ett museum med plats för alla, interaktivt och ständigt tillgängligt. Med modern informationsteknologi skapas här ett arkiv för tiden där begreppen skönhet, ordnande och personlig representation möts i en behaglig harmoni. Museets användarorienterade koncept är framtagen efter noggrann analys av målgruppen. Resultatet är ett helt och hållet virtuella museum, ekologiskt och billigt i drift. I samarbete med Torget AB, hela svenska folkets internet, utvecklar [a:t] ett museum som ger människor en möjlighet att själva bestämma innehållet i samlingen! Vår museiintendent är en värdig representant för svenska folket; Jessica Ohlers, Fröken Sverige anno 1998.

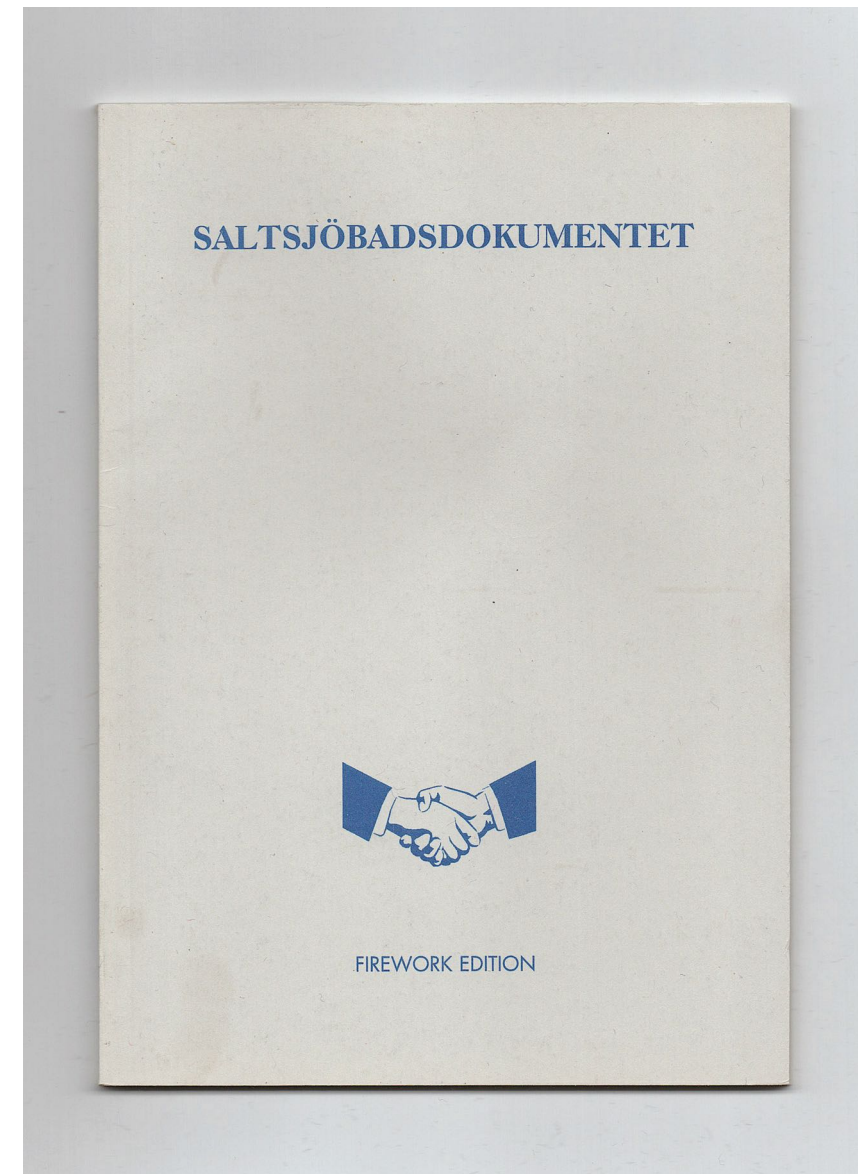
Nu kan även du lägga till vad du tycker ska finnas i museet! På “www.art.a.se/museum” ställer Fröken Sverige dig frågan i tiden: “Det är snart milleniumskifte och det har gjorts i ordningen en tidskapsel som

inte kommer att öppnas förrän om tusen år. "Du får lägga tre saker i kapseln, vilka tre saker väljer du?"

Noter: Användarorienterat koncept. Vi fick uppdraget att göra ett konstmuseum i Fisksätra. Enligt uppslagsverket vi konsulterade är ett museum "en systematiskt ordnad samling av föremål". Konst är enligt samma källa "estetisk verksamhet". Fisksätra gick ej att hitta i uppslagsverket, men från ett populärt marknadsundersökningssystem⁵ fick vi en profil av den genomsnittlige fisksätrabon. Livsstilstypen kallas "Snus och Expressen". Studier av tidigare försök att integrera konst i det offentliga rummet, visade på en rad problem som kan uppstå vid kontakt med målgruppen i fråga. Efter noggrann analys fann vi en gemensam nämnare för problemen i ordet "konst". Konflikt uppstår oftast vid själva påståendet att något är konst. Därför har vi i detta projekt som tar sin början i Fisksätra undvikit alla sådana definitioner.

Konsten representeras istället av Fröken Sverige, vars estetiska verksamhet nog ingen kan förneka. Museets samling av föremål bygger på en populär fråga. Genial i sin enkelhet och samtidigt obegränsad vad gäller tolkningsmöjligheter. Makten att definiera överläter vi åt betraktaren.

Katalog 49 sidor, Saltsjöbadsdokumentet 1998, Firework Edition

RE-FORM
SUB BAU PROJEKT

Göteborg

Folkets Hus
Arbetsförmedlingen
Valhallabadet
Göteborgs Universitet
Rådhuset
Saluhallen

Göteborg Sveriges näst folkrikaste kommun i Göteborg och Bohus l; Västergötland, vid Göta älvs mynning, 428 200 inv. Residensort för länet. Säte för hovrätten för västra Sverige. Universitet och tekn. högskola, handelshögskola, arbetsförmedling, rådhus, socialinstitut, saluhall, folkets hus, och valhallabad. Sveriges främsta sjöfartsstad. Betydande industri (framför allt bil, maskin- och annan mekanisk ind). Frihamn. Stadsprivilegier 1621.

Sex konstnärer ställer ut på lika många offentliga institutioner

Ernst Billgren på Folkets Hus

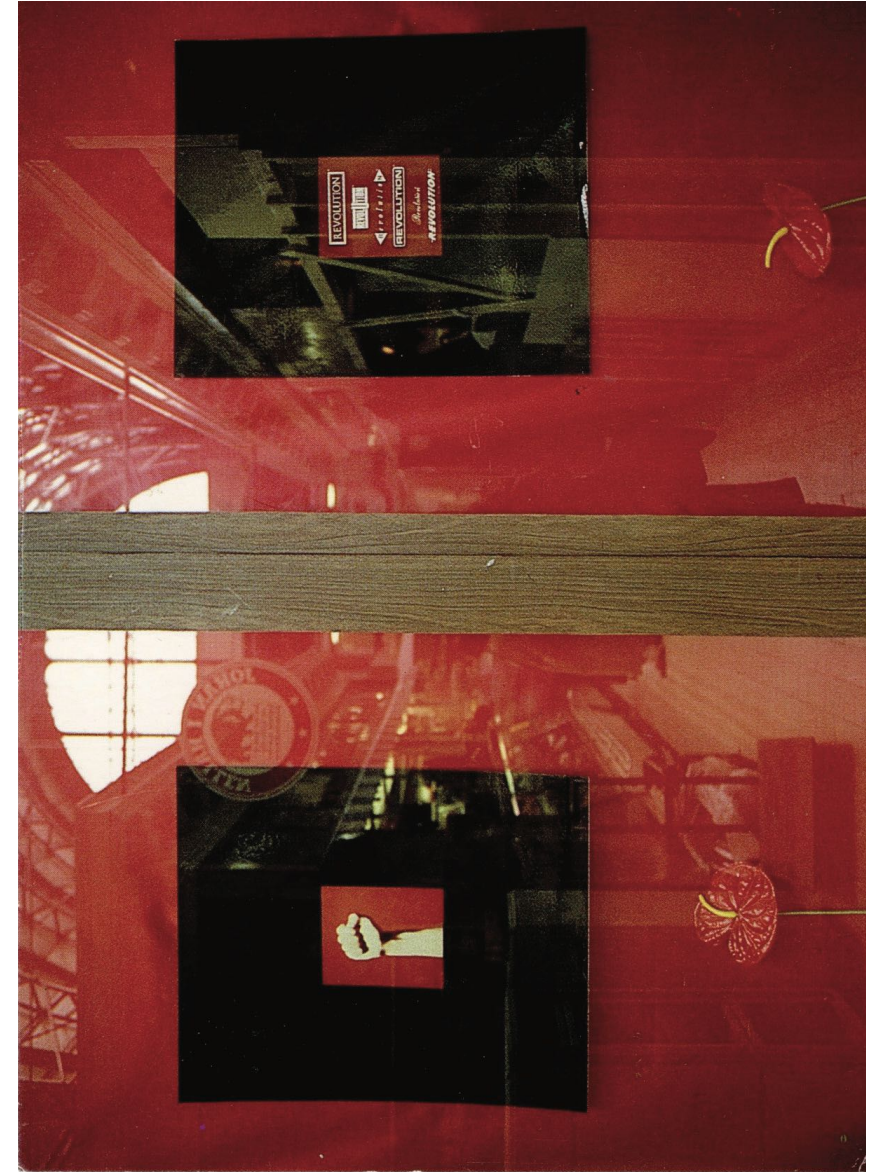
Paperpool International Corporation på Vallhalla Badet

Bengt-Olof Johansson på Rådhuset

Eva Löfdahl på Göteborgs Universitet

Måns Wrangé på Saluhallen

Mats B föreläser om platsspecifik konst i Folkets Hus

© SUB BAU PROJEKT

Transport

Nordstan Göteborg 16-20 september 2000

STANDARD konstförmedling

Ett konstprojekt av
Stefan Karlsson och Katja Lindqvist

Transport

Introduktion till projektet
Introduktion till konstverken

Konstnärerna

Bo Melin + Andreas Nilsson •
Jörgen Svensson • Elin Wikström • Måns Wrangé •
Stefan Karlsson + Roger Sarjanen •
Annika Lundgren + Jacob Kamp •
Christel Sverre + Elisabeth Mathisen

Biografier

Projektet har finansierats av
Kultur Göteborg och Västra Götalandsregionen

Transport - materialitet och metafysik

Vi lever i ett samhälle som till ökande del består av flöden och transporter. Vi går till jobbet eller affären i princip dagligen. Vi får post, telefonsamtal och den nya soffan vi beställde till vardagsrummet. Internet och mobila telefoner har skapat helt nya förutsättningar för utbyte av idéer och handelsvaror människor emellan. Och vi transporterar oss själva som aldrig förr. Sjunkande flygpriser skapar massturism världen över. Samtidigt tycks dock vissa av aspekter av vår fysiska närvaro och lokalisering vara lika viktiga som förr. Det tycks exempelvis fortfarande vara lika viktigt för oss att träffa varandra fysiskt.

Den ökande rörligheten hos människor och varor har både en teknisk och en politisk-ekonomisk bakgrund. I samband med att tekniken för distribution av digital information på en global nivå utvecklades, sedan 1970-talet, började också regeringar i västvärlden att avreglera en rad nationella branscher. Avregleringarna kom igång på 1980-talet, och har fortsatt under 1990-talet.

Ett tema som "transport" kanske associeras med lite tråkiga saker som lastbilar och leveransvillkor, men när vi börjar fundera på det ur ett mänskligt perspektiv får begreppet en annan innebörd. Den "mänskliga" motsvarigheten till transporter är nämligen resande. Resande har alltid betytt mycket för mänskligheten, eftersom det innebär en rörelse från en välbekant miljö till en okänd sådan. Reseskildringar är ofta lika mycket en beskrivning av den eller de människor som företar sig resan, som de landskap och andra människor de möter på sin väg. Därför har

utställningen och projektet undertiteln "materialitet och metafysik". Med det vill vi markera de dubbla nivåer som det mänskliga reflekterande medvetandet skapar i allt människorelaterat.

Människans kroppslighet gör sig alltid påmind oavsett vilket sammanhang vi befinner oss i, vilka stora projekt vi än håller på att genomföra eller planera. Det har många gånger skildrats i olika konstnärliga verk. Peter Greenaway gjorde exempelvis i början 1990-talet en film som hette Arkitektens mage, som handlar om hur ett stort byggprojekt påverkas av arkitektens problem med sin mage. Robert Musil skildrade i sin bok *Mannen utan egenskaper* planeringen av ett gigantiskt intellektuellt projekt, som genomförs liksom vid sidan av alla romanser och komplicerade relationer mellan de olika gestalterna i boken.

Underrubriken till vår utställning lyder "materialitet och metafysik". Metafysiken som ett filosofiskt delområde ägnar sig åt frågor som hur kan vi förstå världen, och vad är varat? Lite enklare kan man förklara metafysikens undringar som ett försök att förstå vad som är grunden för all existens. Två andra välkända sätt att närma sig frågan om hur vår omvärld egentligen är beskaffad är religionen och den empiriska vetenskapen. Konstens sätt att närma sig världen och den mänskliga existensen skulle kunna ses som ytterligare ett metafysiskt projekt. Med undertiteln "materialitet och metafysik" ville vi betona den dubbla existens som vi människor är nedsänkta i, det konkreta, materiella, kroppsliga varat å ena sidan och det intellektuella vara å den andra.

Det grundläggande temat för utställ-

ningen har utvecklats genom en diskussion mellan konstnären Stefan Karlsson och konstvetaren och ekonomen Katja Lindqvist. Stefan Karlsson har under en period på mer än tio år arbetat med frågan om vad en människa behöver. Katja Lindqvist är intresserad av den konstnärliga arbetsprocessen och konstnärligt företagande. Vi ville undersöka temat "transport" utifrån ett konstnärligt perspektiv.

Under ett arbetsmöte i april 2000 formulerade de medverkande konstnärerna den gemensamma utgångspunkten för deras vidare arbete: dokumentation och presentation av en valfri geografisk eller mental resa. Det är konstnärernas individuellt utvecklade projekt utifrån detta uppdrag som visas på utställningen, vår sambandscentral.

Vi har valt att visa utställningen i Nordstan. Nordstan uppfattas kanske som motsatsen till de miljöer där konst vanligen brukar synas: tysta vitmålade gallerier. Det är faktiskt delvis därför vi valt att visa vår utställning i Nordstan. Vi vill gärna visa konst på ställen där vi har så stor chans som möjligt att träffa folk som inte går på gallerier. Vi tror att många intressanta möten kring konst kan ske om folk kan möta den utan att det är så mycket av mystifikation omkring det hela. Ett annat, och kanske mer uppenbart skäl till att vi ville visa utställningen i Nordstan är dess läge i Göteborg, mitt emellan centralstation och stadskärnan. Här möts människor för att ta varor från världens alla hörn med sig hem. Nordstan var helt enkelt en plats i Göteborg som i sig självt innefattar mycket av det vi funderat kring när vi arbetade fram utställningstemat.

Projektet har genomförts i fyra etapper:

1. Utarbetande av utställningsidé. Sökande efter och säkerställande av finansiering. Inbjudan till önskade konstnärer. Stefan och Katja, hösten 1999.
2. Arbetsmöte. Konkret formulering av konstnärligt uppdrag. Konstnärerna samt Stefan, Katja och Roger. April 2000.
3. Arbete med konstverken: konstnärerna. Arbete med projektets hemsida och utställningsformen: Stefan och Roger. Arbete med texter till katalog och hemsida: Katja.
4. Utställning i Nordstan och på nätet. Alla medverkande, september 2000.

Katja Lindqvist

NIGERIA IS CHINA

Introduktion till konstverken

Bo Melin och Andreas Nilsson: "Further"

Bo Melin och Andreas Nilsson har fascinerats av beatnik-rörelsen i USA, och den gamla skolbuss som Ken Kesey med vänner som Neal Cassady åkte på resor i ett då knarkstint Kalifornien. Inspirerade av berättelserna från denna tid, begav sig Bo och Andreas ut i Europa i ett försök att spåra bussen. Genom ett grådisigt Nordtyskland far de på sin jakt efter denna mytomspunna buss, och råkar på allehanda figurer och fordon. För Transport har de gjort ett bildreportage från sin resa ungefär som vi gör när vi klistrar in foton från semesterresan i fotoalbumet.

Annika Lundgren och Jacob Kamp

Vi lever i en sekulariserad värld. Förr fanns en påtaglig immateriell dimension i vardagslivet genom religionen. Där fick fysiska fenomen en förklaring, och många handlingar sitt upphov. Människan hade en känsla av delaktighet i något långt större än det jordiska. En saknad över denna förlorade kosmiska samhörighet tycks många känna idag. I vilket fall rapporteras det ständigt om olika oförklarliga händelser runt om i världen. Annika Lundgren och Jacob Kamp har dokumenterat platser i Sverige där sådana oförklarliga saker, vissa kallar det mirakel, har hänt. Den som vill kan sedan med deras guide i handen åka och besöka dessa platser, som kanske en gång i framtiden blir lika kända vallfartsmål som Santiago de Compostela i Spanien.

Jörgen Svensson

I Göteborg fick Stefan Karlsson i augusti plötsligt ett mejl från Jörgen Svensson. Jörgen befann sig i Grekland. Han hade några funderingar inför den kommande utställningen, och ville gärna diskutera dem med Stefan. Han undrade exempelvis hur Stefan uppfattade sin roll i projektet. Stefan var ju projektledare men samtidigt konstnär, och skulle bidra till utställningen med ett eget verk. Stefan svarade, och så inleddes en diskussion per mejl om relationen mellan konstnärer och utställningsproducenter, och deras respektive roller i skapandet av utställningar. I varje brev kommenterar Jörgen också sina upplevelser under ensamvistelsen i detta turistland. Han beskriver och funderar kring bussresor, turister, eller bara vädret. Till utställningen har han bundit ihop korrespondensen i två böcker, en innehållande Jörgens egna mejl, och en andra med Stefans.

Elin Wikström: "Tusan också! En biljett till Mallorca igen"

Elin Wikström kommer någon gång under utställningens öppethållande att ge en okänd person möjligheten att åka till Mallorca på en oplanerad semester. Rent praktiskt går denna gåva till så att hon och hennes medhjälpare utser en parkeringsplats där en biljett för en veckas vistelse på Mallorca fästs under vindrutetorkaren på en bil som står på denna valda plats, som om det var en parkeringsbot. Hon kallar sitt verk "Tusan också! Ett brev till Mallorca igen", och vill med sitt verk undersöka hur en slumpmässigt vald person som

får en oväntad gåva av en helt okänd person reagerar på detta tillfälle. De tankar som ligger bakom projektet kretsar kring vad vi gör av de möjligheter som plötsligt erbjuds oss i livet. Har vi utrymme för oförutsedda händelser i våra liv? Elin Wikströms verk består inte av en dokumentation av något som hon gjort själv, i stället kommer en fotograf att åka till Mallorca samtidigt som den person som fått resan (eventuellt) åker, och dokumentera denna resa. Dessa bilder kommer att publiceras på Transport-projektets hemsida under oktober 2000.

Stefan Karlsson och Roger Sarjanen:
"Liberty, Konstnärernas ålderdomshem"

Stefan Karlsson och Roger Sarjanen presenterar ett prospekt för sina drömmars ålderdomshem, konstnärernas eget Liberty. Bakgrunden till prospektet är tanken om att åldrandet är en resa, och de funderade över vad de själva skulle vilja ha för faciliteter på den sista etappen av sin livsresa. Liberty presenteras genom texter och färgbilder på ett sätt som ger en känsla av ett redan existerande ålderdomshem. Man känner lätt igen typen av reklambroschyr från andra prospekt för äldreboende som privata vårdorganisationer erbjuder välbärgade pensionärer. Men prospektet och konstverket har en kritisk utgångspunkt, faktumet att konstnärers livsinkomster och pensioner ofta är mycket låga.

Christel Sverre och Elisabeth Mathisen: "Vi skulle egentlig reist kanskje det blir noe av"

Christel Sverre och Elisabeth Mathisen har i dagboksform skildrat sina före

havanden, tankar och känslor under sitt försök att få ihop något till Transportutställningen, ett arbete som aldrig riktigt tycks ta fart. De skildrar i sina dagboksnoteringar sina arbetsmöten på kaféer och sushibarar. De går till en healer, och planerar en resa till en stuga som Ludwig Wittgenstein hade i norska fjällen. Wittgenstein-resan blir dock aldrig av. Deras berättelse kan jämföras med James Joyces bok Odysseus, som är en skildring av en kvinnas och en mans tankar och aktiviteter under ett dygn. Precis som Joyces berättelse upptas deras berättelse mer av skildringar av deras tankar och funderingar än av beskrivningar av det de gör.

Måns Wrangle: "En åsikts färd från en enskild medborgare till den allmänna opinionen"

Måns Wrangle är intresserad av relationen mellan samhälle och individ. Den enskilda individen förvandlas ofta till statistiska medelvärden i offentliga sammanhang, och det är ofta svårt för vanliga människor att få sin röst hörd i offentligheten. I sitt Transport-bidrag ville Måns kombinera det unika med något som är gemensamt för många. Det gjorde han genom att finna en person som förkroppsligar de statistiskt mest förekommande egenskaperna hos den svenska befolkningen. En av denna persons åsikter om hur världen kan förändras har sedan skrivits in i en replik i ett avsnitt av den populära tv-serien Skärgårdsdoktorn. Så har alltså en åsikt hos en person som samtidigt är både unik och vanligast i Sverige, beretts plats i offentligheten. På utställningen visas den scen i tv-serien där denna åsikt uttalas i en replik av en av skådespelarna.

Nigeria is China

"Nigeria is China" är en fras som exemplifierar det konstnärliga arbetets strävan att genom yttranden som ibland kan verka absurda, vidga eller förändra vår världsuppfattning.

"Nigeria is China" är ett försök, liksom all konstproduktion. Det är inte alltid sådana försök lyckas, och det är betraktarens uppgift att reagera på det konstnären gjort, och genom formulering av sin egen förståelse av verket bidra till konstens diskussion.

Katja Lindqvist

Bosse Melin och Andreas Nilsson

So Ken Kesey bought a 1939 International Harvester school bus that he and the Merry Pranksters painted in day-glo colors, and outfitted it for a cross-country trip. With Neal Cassady at the wheel, they left La Honda in June 1964 and began their now legendary journey across the country, smoking marijuana, and dropping acid along the way. They arrived in New York in July after an arduous journey, whereupon Neal Cassady introduced them to Allen Ginsberg and Jack Kerouac. Ginsberg embraced the new legends immediately and arranged for them to drive to Millbrook to meet the other psychedelic pioneer, Timothy Leary.

Outlook Express tillhandahålls av Telia Internet

From: stefan.karlsson@telia.com
 Subject: Re: nu funkar mitt mail igen!
 Sent: 00-08-16 16:00
 To: jrgen@svensson.se

Hej Stefan!
 Lågt borta från Sverige har tankarna börjat mala kring projektet "Transport". Några tankar har till och med börjat struktureras sig till verkliga frågor. Som en början skulle jag skulle vilja bolla dessa med dig. Det första gäller dina tankar om projektet i stort. Vad är dina intentioner och förhoppningar? Din egen roll, som både curator och medverkande konstnär. Vad är plats för redovisning, Nordstan, dina tankar runt detta?

Vore tackas för enbart svar
 Sitter just nu på en liten restaurang med medelhavet nedanför sig badande i blått. Till höger om mig sitter en vacker kvinna och vid bordet till vänster om mig har ett äldre par just startat ett spel. Har dina intressen förstått vad det handlar om.
 Hälsningar
 Jörgen

Re: stefan.karlsson@telia.com
 Subject: Re: nu funkar mitt mail igen!
 Date: Fri, 20 Jul 2000 12:55:27 +0100

Hej Transportera
 nu funkar mitt mail stefan.standar@telia.com igen.
 Jag vet inte om jag har sagt det förut men vi kommer att göra en 52 sidig katalog till projektet.
 De 52 sidorna i katalogen ska innehålla bilder, texter och annat som vi tycker är intressant. Jag behöver skicka katalogmaterial så snart som möjligt. Bilder eller texter eller både och. Till katalogen vill jag ha några korta texter (10-15 ord) om projektet, om 200 dpi färg eller svart/vitt, detta pga att vi söker extra pengar till tryck av katalog. Vi får se om det blir några pengar... i vilket fall som helst kommer katalogen att finnas på internet.
 De för skicka katalogmaterial per post. Antingen på zip diskett eller på CD, i mac format naturligtvis. Vi ser alla fram emot vemsisgen.
 Hälsningar stefan

585 items displayed, 1 selected

Outlook Express tillhandahålls av Telia Internet

From: stefan.karlsson@telia.com
 Subject: Re: nu funkar mitt mail igen!
 Sent: 00-08-16 16:00
 To: jrgen@svensson.se

Hej Jörgen!
 Lågt borta från Sverige har tankarna börjat mala kring projektet "Transport". Några tankar har till och med börjat struktureras sig till verkliga frågor. Som en början skulle jag skulle vilja bolla dessa med dig. Det första gäller dina tankar om projektet i stort. Vad är dina intentioner och förhoppningar? Din egen roll, som både curator och medverkande konstnär. Vad är plats för redovisning, Nordstan, dina tankar runt detta?

Vore tackas för enbart svar
 Sitter just nu på en liten restaurang med medelhavet nedanför sig badande i blått. Till höger om mig sitter en vacker kvinna och vid bordet till vänster om mig har ett äldre par just startat ett spel. Har dina intressen förstått vad det handlar om.
 Hälsningar
 Jörgen

Re: stefan.karlsson@telia.com
 Subject: Re: nu funkar mitt mail igen!
 Date: Fri, 20 Jul 2000 12:55:27 +0100

Hej Transportera
 nu funkar mitt mail stefan.standar@telia.com igen.
 Jag vet inte om jag har sagt det förut men vi kommer att göra en 52 sidig katalog till projektet.
 De 52 sidorna i katalogen ska innehålla bilder, texter och annat som vi tycker är intressant. Jag behöver skicka katalogmaterial så snart som möjligt. Bilder eller texter eller både och. Till katalogen vill jag ha några korta texter (10-15 ord) om projektet, om 200 dpi färg eller svart/vitt, detta pga att vi söker extra pengar till tryck av katalog. Vi får se om det blir några pengar... i vilket fall som helst kommer katalogen att finnas på internet.
 De för skicka katalogmaterial per post. Antingen på zip diskett eller på CD, i mac format naturligtvis. Vi ser alla fram emot vemsisgen.
 Hälsningar stefan

325 items displayed, 1 selected

Jörgen Svensson

"Tusan också! En biljett till Mallorca igen."

Del 1:

Muntlig presentation av verket på pressvisning, öppning och utställningen Transport i Nordstan, Göteborg 16 - 20 sept. 2000.

Del 2:

Verket genomförs i Göteborg 16 - 20 sept. 2000. "Tusan också! En biljett till Mallorca igen."

Del 3:

Dokumentationen läggs ut på Transports hemsida i slutet på oktober 2000.

"Tusan också! En biljett till Mallorca igen!"

Föraren till bilen på en parkering i Göteborg upptäcker att han eller hon fått en p-bot. För vad? Undrar dom och tittar närmare på lappen, som inte är en p-bot, utan en veckas resa till Mallorca med hotell om 2 veckor. Kanske åker bilägaren. Kanske inte. Olika saker kan spela in. Gillar han eller hon överraskningar? Tror bilägaren på ånglar? Lever han eller hon ett sånt liv att överraskningar kan tillåtas och ges utrymme? Kanske löser bilägaren in biljetten mot pengar. Om han eller hon har hört talas om ligan som på 70-talet passade på att göra inbrott hos svenskar när de var på semester på Mallorca, kanske bilägaren inte våga åka eller vidtar åtgärder och åker ändå. För att genomföra "Tusan också!"

En biljett till Mallorca igen." krävs 3 personer. Kuppen sker i hemlighet. Varken pressen eller utställningsbesökarna får veta när eller var den äger rum. Med samma noggrannhet som ett brott utfunderas, är följande plan gjord. Gangstern stjälar av dig och mig, affärsmässigt, organiserat och effektivt. Överallt sysslar dom med att hopsinna och uppfinna medel att beröva människor deras liv och egendom. Men syftet med "Tusan också! Enbiljett till Mallorca igen." är det motsatta. En övntad gåva.

I planen kallas personerna A, B, C. Person A är jag, Elin Wikström, B är fotograf och C är chaufför. Lyckas kuppen vid första försöket tar själva handlingen två dagar. Skulle det gå fel, upprepas handlingen tills uppdraget är slutfört.

Dessutom krävs:

- En bil
- Två mobiltelefoner
- Tre detaljerade kartor över staden
- Block och penna
- 5000 kronor i kontanter
- Samt eventuellt förklädnings-material och paraplyer, i fall det skulle regna.

Dag 1

Första dagen ägnas åt re-search och förberedelser. A, B och C undersöker parkeringsplatser och resebyråer och väljer slutligen en för syftet lämplig p-plats och resebyrå. När det är klart skjutsas person A till resebyrån. A bokar en veckas resa till Mallorca med hotell och allt. Avresedatum, två veckor efter kuppen. A meddelar säljaren att resenärens namn lämnas när biljetten hämtas ut dagen därpå.

Dag 2

A, B och C åker till p-platsen lätt maskerade. A och B har mobiltelefoner. A och B väljer ut en av de parkerade bilarna och antecknar bilens registreringsnummer. För säkerhets skull utses 12 reservbilar, även deras nummer antecknas. Sen ringer A till polisens bilregister och tar reda på bilägarens namn och adress. C skjutsar A till resebyrån.

B stannar och bevakar eventuell aktivitet på parkeringsplatsen. A ber säljaren ställa ut biljetten i den valda bilens ägares namn och betalar. A och C ger sig kvickt iväg till parkering. A klämer fast biljetten under den valda bilens ena vindrutetorkare och lägger resekatalogen på bilens motorhuv.

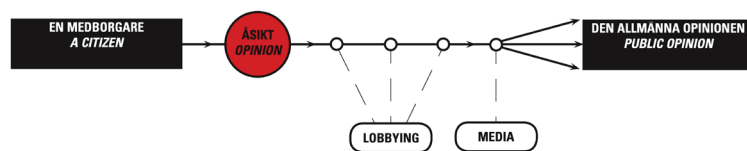

"Tusan också! En biljett till Mallorca igen." Har tidigare genomförts i Linköping, Uppsala, Gävle och Tensta. Verket turnerade runt Sverige med utställningen Det Extra arrangerad av Riksställningar. Nytt för genomförandet i Göteborg är att den här gången gör fotografen samma resa till Mallorca som bilägaren för att följa upp om bilägaren gav sig iväg eller inte. Dokumentation läggs ut på Transports hemsida.

Elin Wikström

EN ÅSIKTS FÄRD FRÅN EN ENSKILD MEDBORGARE TILL DEN ALLMÄNNA OPINIONEN
THE JOURNEY OF AN OPINION FROM AN INDIVIDUAL CITIZEN TO PUBLIC OPINION

EN ÅSIKTS FÄRD FRÅN EN ENSKILD MEDBORGARE TILL DEN ALLMÄNNA OPINIONEN

"Verket ger inga svar utan ställer frågor" är en ofta förekommande fras som såväl konstnärer som kritiker använder då de ger ett positivt uttalande om konst. Ett konstverk som har ambitionen att presentera en åsikt eller ett svar betraktas inte sällan som didaktiskt och därmed som dålig konst.

Utanför konstvärlden är däremot åsikter en nödvändighet för det demokratiska samtalet. Men svårigheten är idag inte att skaffa sig åsikter utan att få dem spridda. En vanlig medborgare har emellertid få möjligheter att få en åsikt distribuerad till en stor grupp människor medan näringsliv, större intresseorganisationer och det politiska etablissemang använder sig av allt större resurser och avancerade opinionsbildande metoder för att få sina budskap hörda.

För projektet *Transport* har jag skapat ett konstverk som utgår från en konkret åsikt men som även har som strävan att via Sveriges mest populära TV serie *Skärgårdsdoktorn* sprida denna åsikt till en stor del av den svenska befolkningen och därigenom inympa den i den allmänna opinionen.

Projektet beskriver det som titeln anger "En åsikts färd från en enskild medborgare till den allmänna opinionen". Den enskilda medborgaren är en person som rent statistiskt representerar den svenska befolkningen genom att motsvara de av myndigheter mest använda statistiska medelvärdena. Efter att denna "medelmedborgare" har efterlysts via media har en person vid namn Marianne anmält sitt intresse att delta i projektet. Därefter har hon djupintervjuats om hur hon vill förändra samhället och en av hennes åsikter har slutligen valts ut.

Via en tidsaxel kan betraktaren följa åsiktens resa från hur den tar form i den enskilde medborgaren, hur olika nyckelpersoner i TV serien kontaktas för samarbete, hur åsikten skrivs in i manuset för att slutligen framföras av TV seriens huvudkaraktär i en moraliskt avgörande scen. I en TV monitor presenteras också själva åsikten där den förekommer i en scen av *Skärgårdsdoktorn*.

Måns Wrangé

Måns Wrangé

Att flytta till gemenskap - ett boende i konstnärlig och aktiv miljö

Några ord om konstnärers levnadsvillkor

Våra livsvillkor är centrerade kring tre basala samhällseliga institutioner; marknad, stat respektive familj. Dessa tre utgör de centrala försörjningssystemen. På marknaden erhålls inkomster från förvärsarbete, medan staten via skatter å ena sidan och pensioner, arbetslöshetsförsäkring, sjukförsäkring och andra transfererings-system söker utjämna inkomster från marknaden mellan olika generationer och befolkningsgrupper. Familjen, slutligen, är en källa till såväl ekonomiskt som socialt stöd.

Utifrån ett flertal vetenskapliga undersökningar kan man konstatera att konstnärgruppen, är en samhällseligt lågprioriterad grupp; sårbara och i varierande grad marginaliserade i alla dessa tre sfärer. Marknadsintäkterna är knappa, familjesituationen tycks i många fall vara problematisk p.g.a. ansträngd ekonomi och brist på normal gemensamtid, till följd av dubbelarbete. Statens olika former av normala transfererings-system missgynnar likaledes konstnärerna. Denna yrkesgrupps dagliga problem med att få pengarna att räcka till jämte en strukturellt rotad obalans mellan tillgång och efterfrågan på konstnärernas tjänster skapar en osäkerhet i det dagliga levernet, de sociala relationerna blir lidande, särskilt då inom familjen. Konstnärerna har, trots ett intressant arbete, i högre grad hälsoproblem än vad som gäller befolkningen i stort.

Avslutningsvis kan man säga att konstnärernas liv präglas av ganska motsägelsefulla villkor. De utgör å ena sidan en grupp med en mycket stor andel högskoleutbildade, samtidigt som de i ekonomiskt hänseende tillhör de mest utsatta i samhället. Denna brist på ekonomisk avkastning på akademisk utbildning är tämligen unik. De ser sig själva som konstnärer, samtidigt som de i stor utsträckning får sin utkomst från andra källor. Detta synsätt är dock fullkomligt begripligt utifrån de faktiska omständigheter de allra flesta konstnärer lever under.

Liberty står för gemenskap och aktivitet, men här finns även plats för avskildhet och integritet.

Vardagens innehåll och graden av omvårdnad bestäms av den enskildes behov och önsningar. Respekt är grunden för all verksamhet på Liberty.

Liberty vänder sig till kulturarbetare som på livets höst söker ett fritt och kvalitativt konstnärligt liv.

Ryggraden i Libertys verksamhet är en aktiv medverkan från de boendes sida som kompletteras av anställda och anhöriga.

Liberty innehåller många möjligheter till att förverkliga de boendes behov; gymnastik, massage, bad, verkstäder, bibliotek, nätverk, biosalong, galleri, restaurang och samkväms-utrymmen.

Liberty är lokaliserat i ett naturskönt område med direkt närhet till trädgård, park och vild natur.

Liberty är till stor del självförsörjande när det gäller grödor, på Liberty hjälps alla åt med att plantera, så och skörda. Man kan också välja att bara njuta, promenera på gångar och stigar, vila på en bänk bland blomsterrabatter.

Ekologiska projekt ingår i Libertys profil; bergvärme, solenergi, lokal vattenrening, odlingar och källsortering.

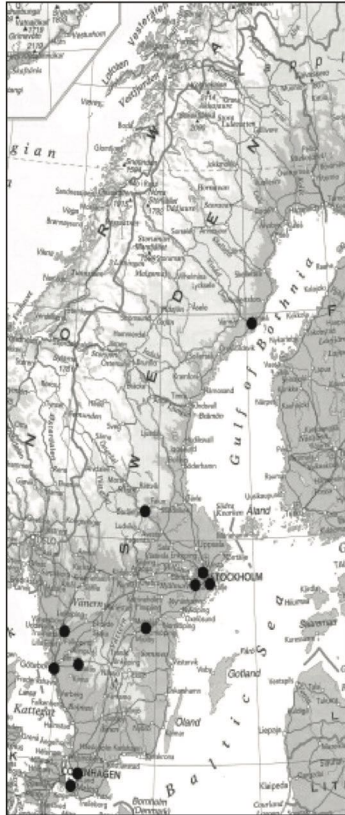
Liberty är en stimulerande miljö full av liv och rörelse. Detta ger, tillsammans med den erfarna och välutbildade personalens arbete och engagemang en bra grund för ett rikare liv.

Konstnärlig livskvalitet på gamla dagar

Liberty
Konstnärernas ålderdomshem

Stefan Karlsson och Roger Sarjanen

**SAKERNAS TILLSTÅND
- SVENSKA MIRAKEL**

Under de senaste trettio åren har åtskilliga oförklarliga incidenter observerats i olika kommuner över hela Sverige. Under 70-talet registrerades en enda sådan företeelse, medan antalet under 80-talet steg med hundra procent. 90-talet uppvisade så många som fem incidenter, och trots att vi ännu inte sett slutet på det första året av det nya millenniet räknar vi redan tre på bara åtta månader.

Fenomenet accelererar alltså hastigt, och en grupp svenska sociologer diskuterar för närvarande den möjliga förbindelsen mellan dessa företeelser - i folkmun kallade "mirakel" - och den generella utvecklingen i landet.

"Miraklen" tycks äga rum i förbindelse med offentliga institutioner och serviceinrättningar i kraftigt befolkade områden, med en tendens till att uppträda företrädesvis i förorten. Då de trotsar all vetenskap är deras ursprung och innebörd - för att inte nämna själva deras existens - fortfarande oklar för fysiker så väl som teologer. Svenska Kyrkan har hittills valt att inte kommentera fenomenet.

Sverige är inte det enda land i Europa som har upplevt fenomenet, och som en konsekvens av detta har EU nyligen beslutat att tillsätta en speciell kommitté bestående av både vetenskapliga och politiska experter för att analysera situationen.

En följd av "miraklen" är den våg av rykten som uppstått, och som på olika vis tolkar fenomenets ursprung. Myter om allt från utomjordiska besökare till Kristi återuppståndelse cirkulerar över hela Europa, och har motiverat en stor mängd människor att företa pilgrimsresor till de platser där företeelserna observerats.

För att eliminera ytterligare spekulation på området är vårt mål i denna presentation att framställa en objektiv sammanställning av fakta om de svenska "mirakel" som registrerats hittills. För att bidra till vår undersökning, ombedes Du härmed att inrapportera alla besläktade incidenter till en av följande e-mail adresser: jacobkamp@hotmail.com / a.lundgren@mail.tele.dk

Jacob Kamp och Annika Lundgren
august 2000

12/11 1978, Skarpnäck tunnelbanestation Stockholm:

Vid flera tillfällen sedan ovanstående datum erhåller personer som passerar genom en av spårarna ett stjärnformat märke i vänster handflata. Fenomenet tycks också innebära en ny syn på tillvaron; vissa av de drabbade använder ordet "tycklig" för att beskriva sitt sinnesstånd.

1/3 1988, socialkontor Gärdeshemsvägen 9, Trollhättan:

Vid sin ankomst tidigt på morgonen upptäcker städpersonalen vida blommar som spirar fram ur inloppsvägen. De står i full blom cirka fjorton dagar, varefter de försvinner spårloft. Tillkallade botanik-experten är rädlösa.

15/6 - 22/6 1987, Möndals Sjukhus Göteborgsvägen 31, Möndal:

Under en vecka har samtliga inlagda vid sjukhuset identiska drömmar. De varierar tematiskt från natt till natt, dock innehåller alla episoder med talande djur. Patienterna kan återge alla drömmar i minsta detalj, och beskriver dem som "bärra, men mycket behagliga".

8/9 1991, Örtagårdsskolan Rosengård, Malmö:

Precis före lunchrasten positionerar sig ett litet grönt moln, på en annars klar himmel, ovanför skolgården. I tjugio minuter regnar det stilla ner från molnet, och det visar sig senare att alla barn som träffats av dropparna plötsligt har förmåga att spela trombon, och dessutom lyser svagt i mörker.

19/5 1992, polisstationen N. Agnegatan 33-37, Södertälje:

Under eftermiddagen, klockan 16.30, invuler byggnaden cirka sju centimeter. Den hänger fritt i luften i trettio sekunder, och sänker sig sedan långsamt mot marken. Hela företeelsen varar något mer än en minut och observeras av åtskilliga förbipasserande. Ett överraskande faktum är att polismännen inne i byggnaden inte lägger märke till incidenten.

4/5 1996, parkeringshus Nöbbelevs Torg, Nöbbelöv, Lund:

Det fastslås officiellt att parkeringsrutan nummer 152 besitter helande krafter då en ung kvinna oväntat och omedelbart botas från ett svårt fall av psoriasis då hon parkerar sin bil. Sett retrospektivt förknippas platsen med andra tillfällen av plötsliga läkningar i området. Krafterna försvagas senare gradvis - under våren 1997 kan de inte ens kureras en förkylning.

26/8 1996, bibliotek Rinkeby Center, Stockholm:

Då bibliotekarien återkommer från sin halvtimmes lunchpaus är bokhyllorna tomma. På parkeringsplatsen vid sidan av byggnaden finner hon samtliga böcker travade ovanpå varandra i en flera hundra meter hög stapel. Denna står stadigt och i perfekt balans under en timmes tid, och kollapsar sedan försiktigt, utan att orsaka vare sig böckerna eller de förbluffade åskådarna någon skada.

1/10 1998, bensinstation Alledungsgatan, Borås:

Förstärkningen lägger märke till underliga ljud från dieselpumpen. Vid närmare efterforskning visar det sig att den rymmar klassiska ABBA-sånger (och tycks favorisera "Dancing Queen"). Fenomenet uppstår fortfarande ibland; speciellt på soliga förmiddagar.

3/1 2000, bankomat Ekholmens Centrum, Linköping:

Sedan millennieskiftet förmedlar maskinen ibland framtidsprofetior, vilka annonseras såväl på skärmen som på kvittot vid transaktioner. Till en början avvärdades dessa meddelanden som en reklamkampanj från bankens sida, men då de väst sig på uppläse i minsta detalj, blir de nu tagna på allvar. Den senaste rapporterade profeten ägde rum i augusti i år.

12/1 2000, solarium Dragongatan, Umeå:

Åtskilliga kvinnor har blivit gravida genom att använda sig av en av facilitetens solångar. Genestear utförda vid Umeå universitet på de barn som fötts hittills har inte lyckats bestämma deras ursprung, men tyder på en blandning av flera olika raser. Begreppet jungfrufödelse har diskuterats i vissa kretsar, medan andra avfärdar hela historien som "en dålig ursäkt".

21/6 2000, telefonkiosk Stationsgatan, Borlänge:

Sedan juni i år har 15 personer, oberoende av varandra, rapporterat att de sett avlidne stadsminister Olof Palme passera förbi, då de använt telefonen. Eftig flera vittnesmål är han endast synlig inifrån kiosken. Medborgarna i Borlänge debatterar för närvarande hur fenomenet skall tolkas.

Annika Lundgren och Jacob Kamp

Vi skulle egentlig reist kanskje det blir noe av Oslo 8.5.00

Vi diskuterte hvor vi skulle reise, og snakket om Moskva, at det kunne være fint å treffe en kunstner der, og vi snakket om Scicilia mafiaens fødested. Vi snakket om spa og Zenbuddistiske parker, templer og moskeer i Norge. Men så kom vi over en kvinne som bor på Nesodden, en halvøy utenfor Oslo, og som gir andre mennesker healing. Siden vi skulle foreta en reise ønsket vi samtidig å møte et annet menneske, som kunne gi reisen en annen dimensjon, enn ved f.eks. kun vår betraktning og opplevelse av reisemålet. Vi ønsket å møte en person som vi kunne ha en samtale med. (Vi har også hørt om en eldre mann i Nord Trøndelag som er healer og synsk, som vekket vår interesse). Vi ringer først til Ellen Wallin på Nesodden og får et tidspunkt av henne for når vi kan komme til henne for og ha en samtale med henne og samtidig få healing. Vi tenkte at vi muligens kom nærmere vår egen kultur ved å foreta en reise i hjemlandet vårt. Vi ønsket ikke å foreta en reise til et sted som på forhånd ville kreve grundig research av kultur og språk, og ålikevel opptage at vi kun beveget oss på overflaten. Vi tenkte også at healing ville innebære en reise tilbake i oss selv, at det kunne være en interessant motsetning til det å reise fysisk.

9.5.00
I går møttes vi på Elisabeths atelier for å ta de første fotoene til prosjektet. Idag traff vi hverandre i Oslo sentrum for å spise sushi og diskutere morgendagen. Ingen av oss ville at vi skulle forberede oss på noen bestemt måte før avtalen med Ellen Wallin. Vi var enige om å være så åpne som mulig. Vi har spurt henne om å få en samtale etter behandlingen, men vi ville heller ikke forberede noen spørsmål. En indre reise vil antakelig frembringe spørsmål av seg selv. Da jeg kom hjem lurte jeg på om

hun ville behandle oss samtidig eller hver for oss. Og hvordan det eventuelt vil være å sitte å vente mens den andre blir healet.

13.5.00
Jeg har ikke hatt nok tid til å skrive siden vi var hos healer for 3 dager siden. Men idag ble jeg dyttet igang av Elisabeths mail. Rett etter at vi kom fra healeren satt vi oss ned på en kafe og snakket om inntrykkene våre. Vi tok opp samtalen på bånd. Igår traff vi hverandre igjen og snakket videre om hvordan vi opplevde å være hos en healer og om opplevelsen fortsatt opptok oss. Vi har forskjellige opplevelser av å ha vært hos Ellen Wallin. Elisabeth trodde ikke umiddelbart på henne, jeg trodde på henne på min måte. Den timelange samtalen vi hadde før vi fikk healing var lett urolig fordi jeg opplevde at hun hadde en slik måte å være tilstede på. Det var ingen negativ situasjon for meg ? og jeg ble ikke urolig eller tens av det. Det hun fortalte om sin måte å jobbe på og hvordan og når hun oppdaget at hun hadde evner forsto jeg ikke fullstendig, men jeg godtok det. Hun snakket om at hun så fremmede sitte i sin egen stue, om blick inn i tidligere liv, om healing, gruppehealing og fjernhealing, om space og om at jorda er den eneste planeten i universet hvor det finnes kjærlighet. (Kjærligheten beveger seg i bølger rundt kloden, sa hun.) Og at jordas eksistens er truet på grunn av den økologiske krisen. Dette har ført til at krefter i space sender stråler fra en annen sol ned til jorden på tre steder, strålene kommer gjennom hull i atmosfæren ned til et punkt over Egypt, Nederland og Nord-Norge. Disse strålene vil sendes kontinuerlig frem til 2003. Innen det må jorden ha forstått alvorret i situasjonen slik at den kan redde sin videre eksistens. Jeg vet ikke om jeg tror på dette, men jeg godtar at hun har sett det og at hun forteller det til meg. Hun fortalte også at hun kunne, hvis hun ville, lett ta av og dra ut i space, men at hun ønsket å være på jorden nå og at hun måtte jobbe hardt hver dag for å beholde jordforbindelsen. Hun ville heale Elisabeth først og i mellomti-

Jeg følte meg lett og positivt spent. Når jeg kom tilbake til huset var mannen hennes kommet hjem og han begynte umiddelbart å fortelle meg en masse detaljer om det nye badet han hadde bygget. Jeg ble irritert, men var likevel høflig interessert i emnet. Egentlig ønsket jeg bare å være i min egen verden før seansen. Jeg visste ingenting om healing før vi oppsøkte Ellen Wallin. Og jeg ønsket heller ikke å forberede meg til møtet. Dagen etter at vi hadde vært hos henne lånte jeg en bok om healing på biblioteket. Tanken på å lese i den pirrer meg, men jeg har ennå ikke klart å begynne.

14.5.00
Jeg fikk lyst til å beskrive Ellen Wallin. Hun er tynn, med en litt senete og sterk kropp. Hun har mørkt hår (farget?) og en solbrun farge på huden. Jeg kan tenke meg at hun er rundt femti år gammel. Hun hadde smale øyne og en liten, smal munn. Tilstedeværelsen hennes virket i første øyeblikk unnnvikende, men er tvert imot svært tydelig og ganske pågående. Jeg tenker at viljen hennes er like sterk som kroppen. Det var varmt maivær og hun gikk kledd i tresko, hvite tights og en hvit papiraktig flyver vest med glidelås foran og mange lommer. Hun lever ikke bare av å heale, hun jobber også med blomster. Og hun bor i en kjedet

den gikk jeg en tur i området hvor hun bodde. enebolig med en terrasse og en liten hage på hver side av huset. Hun bor sammen med mannen sin (er han den hun har en datter med?) som hun beskrev som et utpregnet ordensmenneske. Det sto et askebeger på bordet på den ene terrassen så jeg går ut fra at hun røyker. På fredag da vi møttes, snakket Elisabeth og jeg om å ha en samtale med Ellen Wallin som vi gjør video-opptak av. Da foreslo jeg at vi skulle gjøre den på et sted som er nøytralt for alle tre og at vi bruker flere kame-ræer og proffe filmere. Dette opptaket kunne så klippes sammen med andre bilder og bli til en dokumentar om et emne vi ennå ikke vet noe om.

18. 5.00
Jeg tenker mye. Ingenting trer spesielt tydelig frem når det gjelder videre planer for vårt prosjekt. Tror det må gå litt mer tid slik at tankene kan slappe av.

24.5.00
I dag møttes Elisabeth og jeg igjen for å snakke om hva vi skal gjøre. Først på det beste kafestedet ? Pascal ? og siden gikk vi for å spise sushi. Samtalene våre flyter bra på restaurant og etter hvert ble vi ivrige og uenige. Jeg glemte hva som startet uenigheten. Jeg spurte Elisabeth om det før vi gikk, men nå noen timer senere har jeg glemt det igjen.

Når vi var hos Ellen Wallin snakket vi om det å gjøre et kunstprosjekt som handler om å reise og at grunnen til at vi oppsøkte henne var for å oppleve en indre reise. Da spurte hun oss om hva vi tenkte på når vi brukte begrepet indre reise. Elisabeth sa at hun ikke tenkte på noe spesifikt, mens jeg tenkte at jeg på en eller annen måte ville komme til å møte meg selv.

19.6.00
Om to dager skal vi gjøre opptak med Ellen

Wallin i Botanisk Hage i Oslo. Stedet vi har funnet er omkranset av store og små trær, og de står så tett at det er som om de danner vegger i et rom. Vi er ute, men samtidig innelukket. En regissør og filmmaker som heter Anne Kjersti Bjørn skal filme oss. Tanken er at hun skal bruke sin filmerfaring til å sense situasjonen og derfor nærmest redigere mens hun filmer. Ellen, Elisabeth og jeg skal sitte rundt et hagebord og Anne Kjersti skal bevege seg rundt oss med håndholdt kamera.

Rett før jeg sovnet i går kveld tenket jeg på et veldig bra introduksjons spørsmål til Ellen. Men idag har jeg glemt det. Prøver å tenke tilbake. Hvordan oppfattet Ellen det vi snakket om? Og hva tenkte hun om våre forhåpninger om å oppleve en indre reise? Er min tanke om at det å foreta en indre reise ville føre til et møte med meg selv en indikasjon på at alt vi søker finnes i oss selv?

Og jeg har flere forslag til generelle spørsmål jeg har lyst til å stille: Hvordan er å det å arbeide med noe som er så konkret og så abstrakt samtidig? Er det hun ser, billedlig på en annen måte enn virkeligheten? Er det utviklende for henne selv å heale andre? Eller har hun andre motiver for å gjøre det? Kan hun gi konkrete svar på om man for eksempel bør bytte jobb eller bosted, skaffe partner og barn? Eller unngår hun å gi konkrete svar? Kommer svarene heller til den enkelte indirekte eller på andre måter? Er det å heale for å lege en sykdom noe annet enn å heale for å utvikle og bevisstgjøre? Kan man få healende evner av å bli healet? Hva er det egentlig hun "ser" når hun healer? Hvis hun hengir seg helt til sine "seende" evner, i hva slags verden eller omgivelser vil hun befinne seg da?

22.6.00
I går filmet vi samtalen med Ellen i Tøyenparken. Det regnet litt før vi begynte. Vi bestemte oss for å bruke en time men vi brukte

lengre tid. Det som overrasket meg under samtalen var at Christel virket så skeptisk til hva Ellen snakket om mens jeg plutselig var helt åpen for hva hun sa. Sist gang var det motsatt. Ellen snakket mest mens Christel og jeg kom inn med noen spørsmål av og til. Under opp-taket kom det en ivrig fugl som jeg ikke kjenner navnet på og fløy rundt bordet. Nappet til seg noen smuler fra Ellens tallerken. Den kom tilbake etter en god stund, eller kanskje det var en annen fugl. Den fløy rundt Christel mens hun svarte på et spørsmål fra Ellen: om hva hun ville gjort hvis hun så en engel ved fotenden av sengen hennes om morgnen hun våknet. Det hele virker veldig sfærisk, abstrakt og eterisk. Jeg har ikke helt det rette ordet for hva jeg synes om dette. Det er ganske sprøtt. Jeg begynner å glede meg til klippingen av filmen, slik at det hele blir mer materiell for meg. Når noe er så abstrakt over lengre tid savner jeg fysisk materie.

2.7.00
Christel og jeg skulle egentlig reist til Skjolden i dag for å se stedet hvor Wittgenstein hadde hytte, men så ringer Christel og sier hun er blitt syk og at vi må utsette reisen i en dag. Vi reiser i morgen tidlig. Jeg har pakket ned videokamera og stativ for å filme utsikten W. hadde. Jeg har lest "den ukjente dagboken" til W. og streket under ordet solen, der W. har observert den. Jeg tenkte det kunne være fint å lese disse notatene som voice over, over sekvenser av utsikten over Sognefjorden. Bussturen til Sogndal tar 7 timer, og turen videre derfra til Skjolden med buss tar litt over 1 time. Vi regner med å overnatte en natt på vandrehjem i Skjolden og reiser ned igjen til Oslo med nattbuss. Jeg gleder meg til å dra.

7.7.00
Vi reiser ikke til Skjolden alikevel. Først ble jeg skuffet men etter en stund kjentes det helt greit. Vi kommer oss aldri avgårde. Vi kommer ikke til å reise noe sted. Jeg tror egentlig hver-

ken Christel eller jeg har spesielt lyst eller behov for en reise. Det ender med at vi sitter i en sofa og diskuterer en reise som aldri blir noe av. Eller kanskje vi kan prate om hvorfor vi ikke kommer oss av gårde. Ryggsekken min står enda i stuen, men den er tom. Jeg har pakket ut av den. Jeg synes ikke det er problematisk ovenfor intensjonene i prosjektet at vi ikke reiser. Selv om det er meningen. Vi er utro mot den opprinnelige ideen. Av og til har jeg tenkt at den kjeder meg: hele ideen om at vi skal reise. Og den har noen ganger fortont seg som et svakt mareritt jeg ikke aner slutten på. Slutten har vist seg som en frustrasjon. Det har skjedd noe i meg. Før elsket jeg å reise men nå synes jeg reising kan være en plage. Det eneste stedet jeg kan tenke meg å reise til er en kafe i Oslo hvor jeg kan drikke en kopp god kaffe. Noe jeg gjør nesten hver dag. Jeg liker å se den samme utsikten hver dag. Det kjeder meg ikke.

nordicliveart.org

12-14 maj 2000

*Var med om årets konsthändelse!
Upplev nordisk samtidskonst
och dess rörlighet mellan
tekniker och idéperspektiv.
Ett evenemang med 120
nordiska performance-
video- och ljudkonstnärer.*

nordicliveart.org

Invigning på Pusterviksteatern

fredag 12 maj kl 18.00
Göteborgs kulturchef
Christina Hjorth invigningstalar.

kl 18.15
Performance: Motherboard

kl 18.30
symposium: nordisk performance

Paletten 60

Lördag 13 maj 12.00-19.00
Söndag 14 maj 12.00-16.00
performance • video • foto
• objekt • installationer • ljud

Pusterviksteatern-baren-café
• Maneten • Palettens Galleri
• Johan Skoglunds • Järntorget
• Lagerhuset • Olof Palmes Plats

Fri entré

StandArt Sub Bau Networks

Lördag 13 maj 20.00-05.00
performance • video
• installationer • ljud • data • dj's

Nonstop happening på Nefertiti
Hvitfeldtsplatsen 6, 031-711 15 33

Biljetter: Färköp Bengans 031-24 24 00

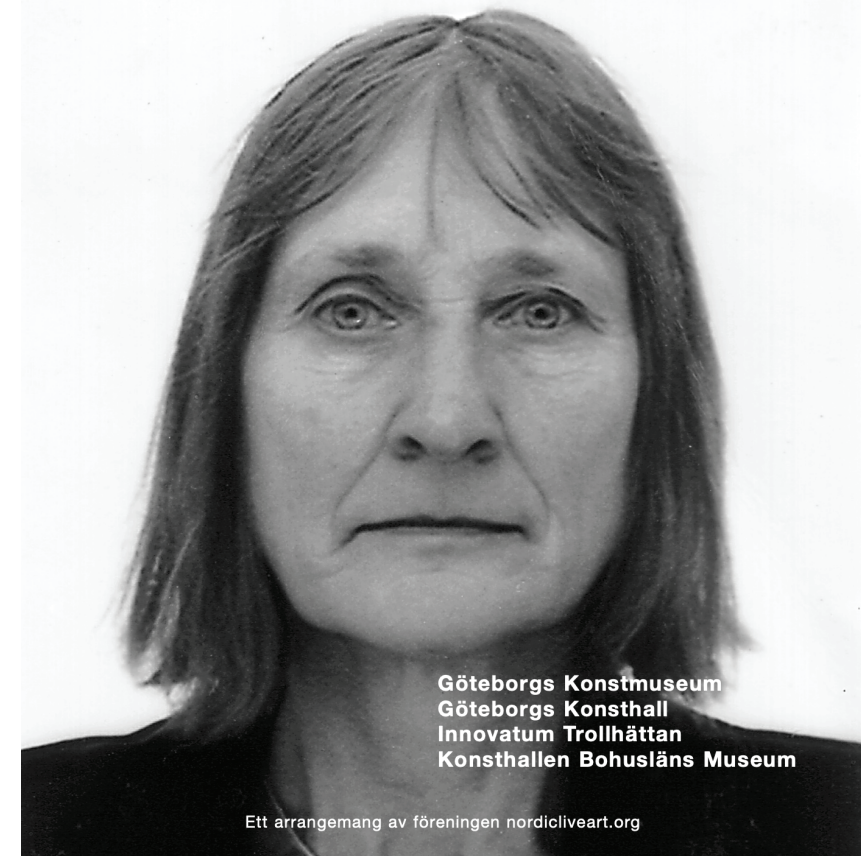
Ett samarrangemang mellan konstidskriften Paletten och Sub Bau Networks

nordicliveart.org

6-14 september 2003

Var med om årets konsthändelse!

*Upplev internationell samtidskonst och
dess rörlighet mellan teknik och idéperspektiv.
Ett evenemang med performance, video, ljud
och nätkonst.*

Göteborgs Konstmuseum
Göteborgs Konsthall
Innovatum Trollhättan
Konsthallen Bohusläns Museum

Ett arrangemang av föreningen nordicliveart.org

Program nordicliveart.org 6-14 september 2003 - 8 dagar performance, ljud, video och nätkonst

Göteborgs Konsthall

Performance 6-7 september

Anna Carlson m.fl. (S)
Joel Svensson (S)
Guds Söner (S)
Obliviagruppen (SF)
Nils Claesson och Elisabet Karlsson (S)
Iwo Myrin (S)
Valter Kokot (SF)
Henrik Rylander (S)
8 tunnel 3 (S)
Torshammaren (S)
Hugger Muggen (S)
Jon Eriksen (N)
Pink Twins (SF)
Annika Lundgren (DK)
Jesper Norda (S)
Leif Skoog och Johan Sunesson (S)
The Heartists (N)
Elin Wikström (S)
Kate Pendry (UK)/(N)
Ilona Huss Walin (S)
Roger Sarjanen (S)
John Övind Eggesbø (DK)
Maria Duncker (SF)
Simo Alitalo (SF)

Installationer/Performance
 Göteborgs Konsthall/Göteborgs Konstmuseum/
 Passagen/Utomhus

Lisa Strömbeck och Niels Bonde (DK)
Stefan Karlsson och Jörgen Svensson (S)
Torbjörn Limé (S)
Rasmus Knud och Sören Andreasen (DK)
Marina Ciglar (SF) och Helena Eriksson (S)
RACA (DK)
Karin Hansson (S)
United Net-Works (S)
Lars Mikkelsen (DK)
Staffan Mossenmark (S)

Pågående performance

Dorte Buchwald (DK)
Christian Rieloff,
Arni Gudmundsson
och Daniel Westlund (S)
Dorinel Marc (S)
Staffan Hjalmarsson (S)
Madeleine Park och
Mariken Kramer (N)
Mauri Knuuti (S)
Jörgen Svensson (S)

United Net-Works (S)
 Är ett arkiv och en plattform för samtida konstnärer, konstnärgrupper
 och curators.

John Eriksen (N)
 Performance i Göteborgs Konstmuseum, 2003. Foto: Ulf Eriksson.

Göteborgs Konsthall

ACCESSIBLE TEAM nätworkshop 6-7 september,
 installation 6-14 september, www.nordicliveart.org

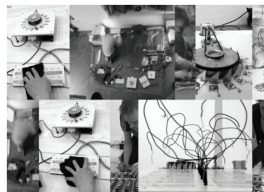
Rita Leppiniemi (SF)
Petri Raappana (DK)
Kristin Bergaust (N)
Victor Vina (ES)/(UK)
Jaka Zeleznikar (SI)
Atle Barclay (N)
Hege Vadstein och Maria Vagle (N)
Niels Bonde (DK)
Nils Claesson (S)

Göteborgs Konsthall

Open Gate 6-14 september, www.nordicliveart.org

Under nordicliveart.org skapar vi ett tillfälligt demokratiskt forum där både professionella och amatörer visar och diskuterar sina och andras digitala verk. Mycket av den internationella nätkonsten präglas av sociala undersökningar och teknologiskt nyskapande. Nätkonstnärer samarbetar ofta med andra aktörer som tillsammans utvecklar kommunikationsteknologin utifrån ett undersökande och experimenterande perspektiv. Vi vill visa hur konsten utvecklas i samspel med Internet och nya medier. Hur nätbaserade projekt från det kulturella fältet undersöker och utnyttjar kommunikativa och sociala aspekter av ny teknologi.

t.org 6-14 september 2003 - 8 dagar performan

Burne3 Lo Caldeh, Isak Eldh och Daniel Skoglund (S)
 En syn på bild, ljud och rörelse apparat med hjälp av skulpturlik ljud-
 apparatur och miniatyrkameror.

Livingroom (N)
 Networkshop, Trondheim 2003

Guds Söner (S)
 Före mörkret. En preparation av de mentala förutslätrningarna trots svåra anförklarer på
 grund av många brott mot mänskligheten. Foto: Ulrich Hillebrand.

Stena Salen Göteborgs Konstmuseum

Videoscreening 6-14 september

Björn Aho (SF)
Pekka Sassi (SF)
Lena Séraphin (SF)
Hanne Ivars (SF)
Stefan Karlsson
och Pontus Hammarén (S)
Sören Martinsen (DK)
Ellika Sjöstrand (SF)
Simo Rouhiainen (SF)
Alli Savolainen (SF)
Elena Näsänen (SF)
Jesper Just (DK)
Liisa Lounila (SF)
Lilbeth Cuenca Rasmussen (DK)
Tanja Koponen (SF)
Marika Seidler (DK)
Marit Lindberg (S)
Tellervo Kalleinen (SF)
Gunnar Sandin (S)
Lars Siltberg (S)
Anastasia Ax (S)
Gun Holmström (SF)
Mattias Härenstam (N)
Seppo Renvall (SF)
Nikolaj Recke (DK)
Kjersti Sundland (N)
Narve Hovdenakk (N)
Marika Orenius (S)
Ilona Huss Walin (S)
Dana Sederowsky (S)
Denise Ziegler (SF)
Mats Olsson (S)

Stefan Karlsson och Pontus Hammarén (S)
 Performance i Göteborgs Konstmuseum, 2003. Foto: Ulf Eriksson.

Marika Orenius (S)
 Performance i Göteborgs Konstmuseum, 2003. Foto: Ulf Eriksson.

Innovatum Trollhättan

nordicliveart.org på Innovatum kunskapens hus

Tisdag 9 september
 Nordisk video, performance, nätkonst, föreläsningar och
 workshops (se separat program www.nordicliveart.org)
 Välkomna

Livingroom (N)
 Networkshop, Trondheim 2003

Konsthallen Bohusläns Museum Uddevalla

nordicliveart.org på Konsthallen Bohusläns Museum

Lördag 13 september kl.13-16
 Nordisk video och performance (se separat program
 www.nordicliveart.org)
 Välkomna

RACA (DK)
 Direktoriatet 2003. En social service-event, som involverar och förbätrar sig till invånarna i två av
 Köpenhamns köksområden. Eveneman byggt på den existerande stadsmiljön, och infiltrerar sig i gatans
 dagliga liv.

StandArt

Sub Bau Networks på Nefertiti, Göteborg lördag den 13 maj 20-05

performance • video • film • ljud • data • dj's • under • ett • och • samma • tak • överallt • var • som • helst • tio • timmar • utan • avbrott

performance program (med reservation för ändringar)

20.00–22.00

Staffan Mossenmark(S) "Together" scen 1
Goa Zweygberck(SF) "Grace, a ceremony of consent" scen 2
Anna Carlsson(S) "Elvis has left the building" scen 1
Lo Caidahl, Tomas Halling(S) "Sweet Dreams" scen 2
Leif Gaute Staurland(N) "Only you can prevent..." scen 1
Joel Svensson(S) "Nefertiti-van Gogh" golv
Marianne Heier(N) "Red Rooms" golv
The Sons of God, Leif Elggren, Kent Tankred(S) "Power back to the people" scen 3
Free Swedish Broadcasters, Leif Skoog, Mauri Knuuti(S) "Cafe AAA"
Team Musil, DJ's Hans Ekelund, Magnus Haglund(S)

Nikolaj Recke "Party next door"

22.00–24.00

Ukka Mickels Nord(S) "Senora Elinora" scen 2
PR Inc., Roger Sarjanen, Peter Gustafsson(S) "PR Inc. having herring dinner" scen 1
Gunnar Sandin, Lars Henrik Ståhl(S) "Late Bloomers" scen 2
Bo Melin, Martin McFaul(S) "Translove Airways" scen 1
Tomas Ferm(S) "Happiness" scen 2
Henrik Rylander, Thomas Oldrell(S) "The Delerious Audio Disaster Session(The D.A.D.S)" scen 1
Björn Aho(SF) "Me my father and Santa" scen 2
Joel Svensson(S) "Nefertiti-van Gogh" golv
The Sons of God, Leif Elggren, Kent Tankred(S) "Power back to the people" scen 3
Free Swedish Broadcasters, Leif Skoog, Mauri Knuuti(S) "Cafe AAA"
Team Musil, DJ's Hans Ekelund, Magnus Haglund(S)

24.00–02.00

Torbjörn Limé(S) "Hören mit Schmetzen" scen 2
Motherboard, Amanda Steggell, Kristine Øren, Per Platou(N) "Lara Croft LISTEN:DO" golv och scener
Sössa Jörgensen, Siri Auste(N) "Buckle Bunnies" scen 1
Ilkka Sariola(SF) "Pillow Cancer" scen 2
Maria Karlsson, Andrea Creutz, Åsa Sonjasdotter(DK) "Demonstrera mera, runt och omkring, före och efter" scen 1
Henrik Rylander, Hans Ekelund(S) "The end of music" scen 1
The Sons of God, Leif Elggren, Kent Tankred(S) "Power back to the people" scen 3
Free Swedish Broadcasters, Leif Skoog, Mauri Knuuti(S) "Cafe AAA"
Ste van B DJ, Hollow Rec.

02.00-05.00

Staffan Mossenmark(S) "Together" utomhus
The Nykels, Ulf Carlsson, Anders Lindén, Tost(S) "Sex and workout with Linda" scen 2
Charlie Storm vs Jan Cardell(S) "Las Elephant" scen 1
The Sons of God, Leif Elggren, Kent Tankred(S) "Power back to the people" scen 3
Free Swedish Broadcasters, Leif Skoog, Mauri Knuuti(S) "Cafe AAA"
Ste van B DJ, Hollow Rec.

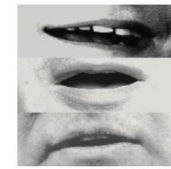
Unni Gjertsen(N) "Ten reasons to cry"

Sössa Jörgensen, Siri Auste(N) "Buckle Bunnies"

Andrea Creutz(DK) "An interview with Marie, Anna and Caroline"

Gun Holmström(SF) "Red, Black and blue"

video program

Lisa Strömbeck(S) "One day"
Marit Lindberg(S) "Talk about dreams"
Harpa Arn-dóttir, Annelie Pihlgren(S) "The two unhappiest ones"
Andrea Creutz(DK) "An interview with Marie, Anna and Caroline", "Incitement"
Annika Lundgren(DK) "Prudence", "Blonde", "Portrait of a senior citizen"
Karina Mosegård(DK) "Aeroplain"
Eisebeth Jörgensen(DK) "The Jaywalker"
Mats Olsson(S) "Primetype"
Michelle Eistrup(DK) "La Siréne"
Marika Seidler, Michelle Eistrup(DK) "Mami Wata"
Elena Näsänen(SF) "Before rain"
Pekka Sassi(SF) "12-IV 1961"
Gun Holmström(SF) "A womb of one's own"
Sanna Sarva(SF) "Sahara one dollar"
Marika Orenius(SF) "Zone"
Riikka Puronen(SF) "Mermaids song"
Tanja Koponen(SF) "Backwards"

Performance och installationer nonstop

Hanne Ivars, Sanna Sarva(SF) "Drink and Count"
Ragnhild J. Sletnes(N) "I AM LOVABLE"
Kunscatering, Anne-Britt Rage, Anneke von der Fehr, Synne Røbekk, Trine Wester(N) "Kunscatering ANS. Allt innen holdringer"
Anna Roos(N) "Trifles of life"
Maria Duncker(SF) "Modern Traditional Handcraft Corner"
Nikolaj Recke(DK) "Party next door"
Cellona, Kia Nordqvist, Natasha Dumas, Ingrid Engarås(S) "Cellona General Consulting"
Maria Karlsson(DK)
Kamilla Rydahl, Gunnar Krantz(S) "The art of the future"
Unni Gjertsen(N) "Stand-in Alien", "Ten reasons to cry...", "Up that hill"
Information, Per Henrik Svalastog, Christian Falch(N) "Successor"
Gun Holmström(SF) "Red, Black and blue"
Marina Ciglar(SF) "Reparation"
Flamma, Virgil Dejarv, Fredrik Sandblom, David Krantz, Lars-Jörgen Svensson, Lars Midbøe(S) "The day the bear wants to be a cat, my art is dead"
Lillibeth Cuenca Rasmussen(DK) "Wonders of the world lili-stories#3"
Hugger-Mugger, Elinor Ström, Maria Hägglund, Catarina Williamson(S) "Session no.2"
Petri Raappana(DK)
Hanne Ivars(SF) "Makes me feel good"
John Öyvind Eggesbøe(DK) "Blind Date in the dark room"
Annika Lundgren(DK) "Everything will be alright"
Kristine Bergaust(N) "Enjoy the world"
Lasse Lindqvist(S) "Lasse is the doorkeeper at StandArt"

Kunscatering ANS(N) "Allt innen holdringer"

Henrik Rylander, Hans Ekelund(S) "The end of music"

StandArt Producers/curators: **Stefan Karlsson** och **Roger Sarjanen**.
StandArt Broadcasting curator: **Henryk Lipp**

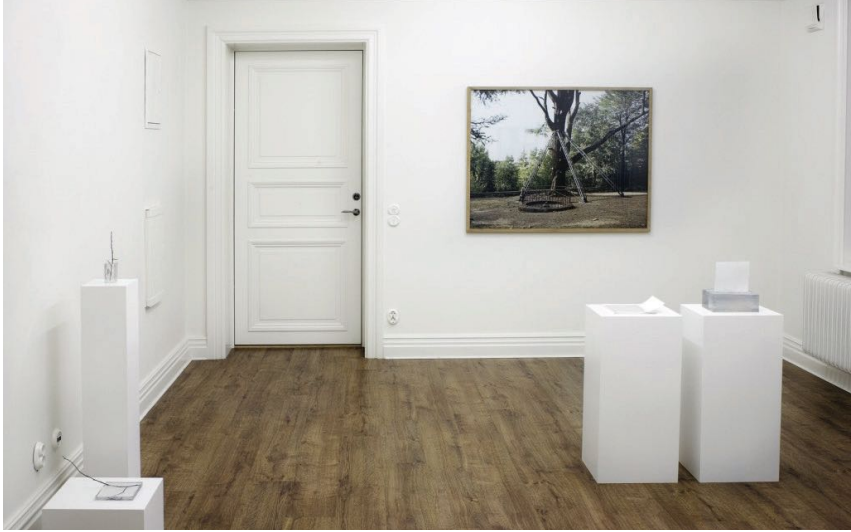
Next Art Galleri/ Bookshop, Karl Johansgatan 15, Göteborg

Marcus Hansson, Fashion Birds

Next Art Gallery, Karl Johansgatan 152, Göteborg

Lotte Fløe Christensen, Notes on Things of Great Importance

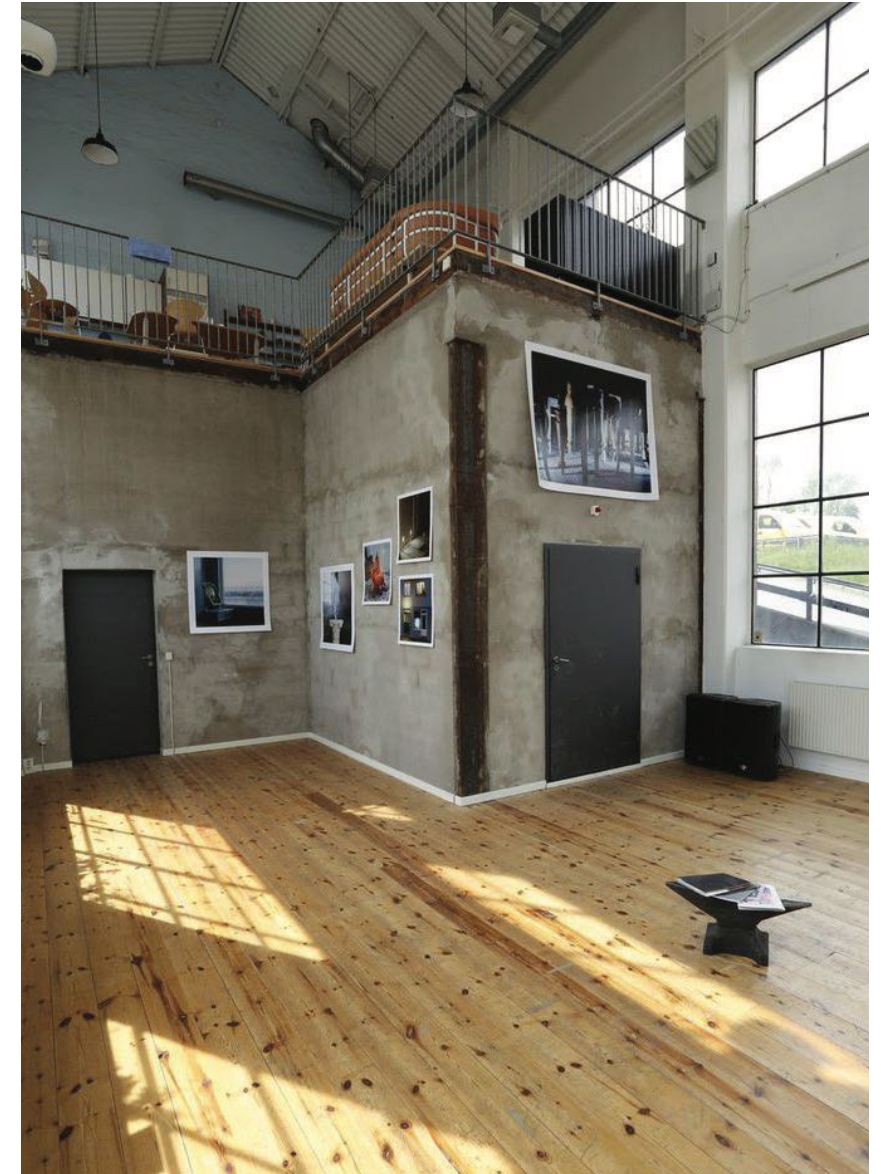
Hans Hemmert, Thought Bubble

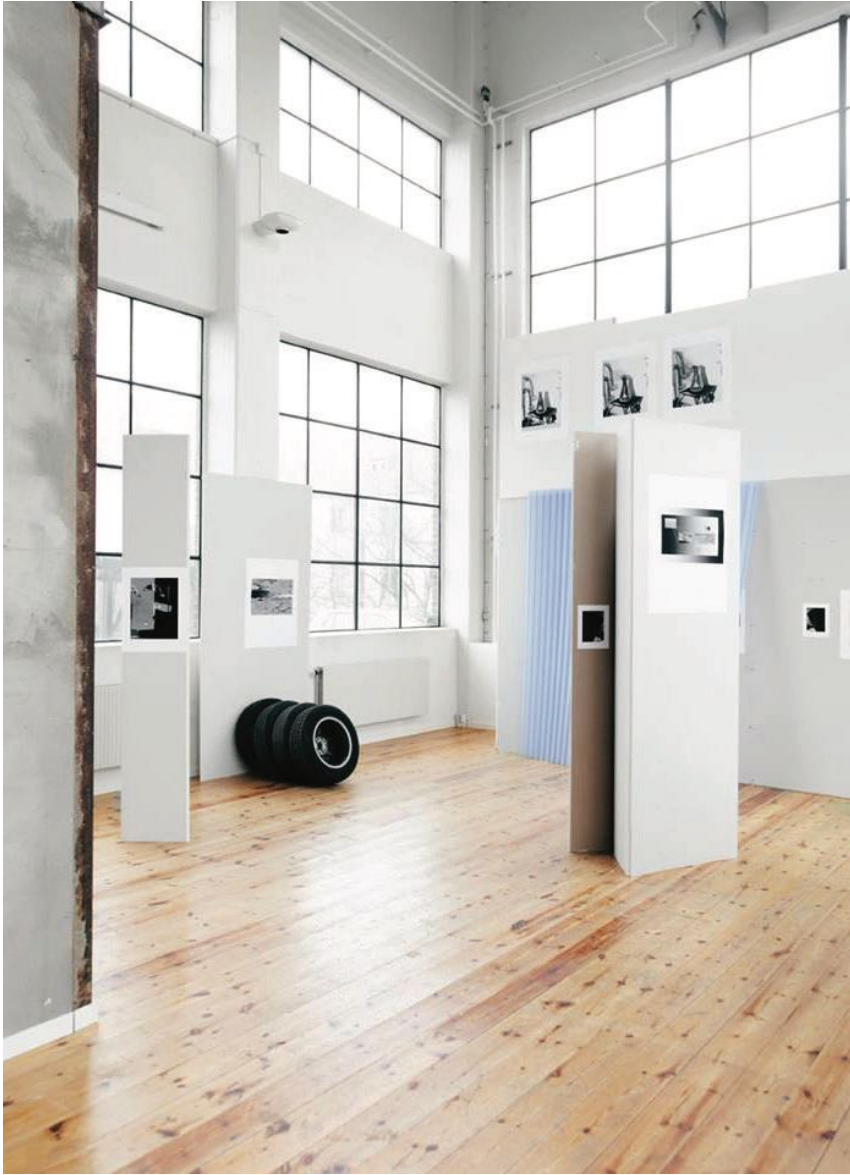
Henrik Zeitler, Das Unbewusste

Ilja Karilampi, 2013D

Lisa Landberg, Altered States of Consciousness

DELIBERATE OPERATIONS by Lodret/ Vandret

Thomas Mailaender, FUN ACADEMY

Klara Källström, Russian Bang: Bombing of Stockholm 1944

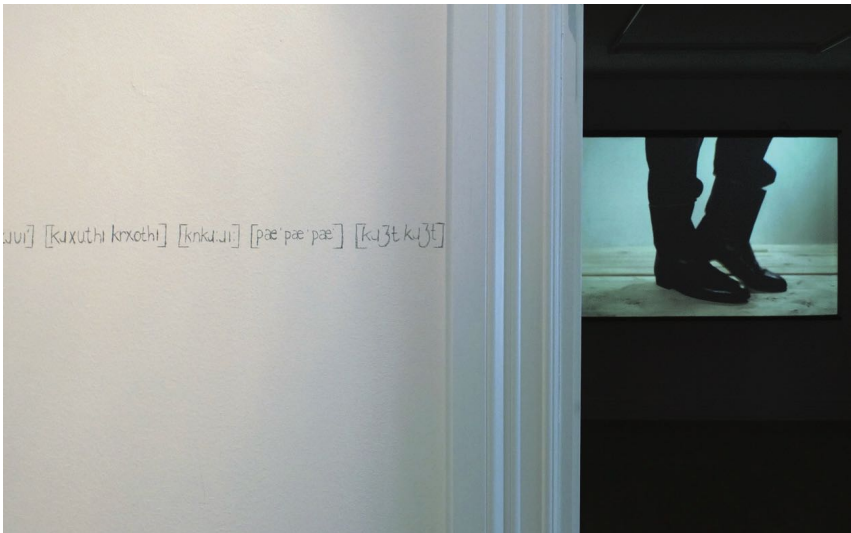
Ryan L. Moule, Latency Principles

Martin Hultén, Evolution of a Closed Surface

Hendrik Zeitler, Das Unbewusste

Karin Dolk [ə'nlðə]

Döden – En utställning om livet

Liljevalchs Konsthall– Galärvarvsparken på Djurgården, Stockholm, sommaren 2016.

Utställningen har sin upprinnelse i fyra konstnärer – Lars Bergström, Stefan Karlsson, Tomas Lundberg, Cecilia Runesson och deras gemensamma intresse för begravningsplatser, deras laddning och kulturella skillnader i utformning och bruk som de sett i Sverige och andra länder.

De medverkande konstnärerna är Gunilla Bandolin, Stockholm, Veronica Brovall, Berlin, Leif Elggren, Stockholm, Anna Koch och Tomas Björkdal, Stockholm, Berit Lindfeldt, Göteborg, Mandana Moghaddam, Göteborg, Sonja Nilsson, Berlin, Björn Perborg, Orust och Ulrik Samuelson, Stockholm.

Initiativ/ Projektledare/ Kuratorer/ Konstnärlig iscensättning:
Lars Bergström, Stefan Karlsson, Petter Hauffman, Tomas Lundberg,
i samarbete med Liljevalchs Konsthall.

Utställningen invigs den 3 juni kl 15 av kultur- och stadsbyggnadsborgarrådet Roger Mogert (S) och Liljevalchs chef Mårten Castenfors. Liljevalchs infokiosk håller öppet varje dag under utställningsperioden (utom 24-26 juni) kl. 12–16.

Våra begravningsplatser präglas av likformighet och stränga regler även om nya gravskick växer fram. Är det dags att tänka annorlunda kring våra minnesplatser? I Galärvarvsparken presenterar nio konstnärer verk med relation till döden, graven, minnen och riter.

Tomas Lundberg, Caput mortuum

Kan begravningsplatsen bli en levande park? Kan platserna där vi minns våra döda vara mer integrerade i stadsplaneringen och i vardagslivet? Kan man anlägga lekplatser på begravningsplatser?

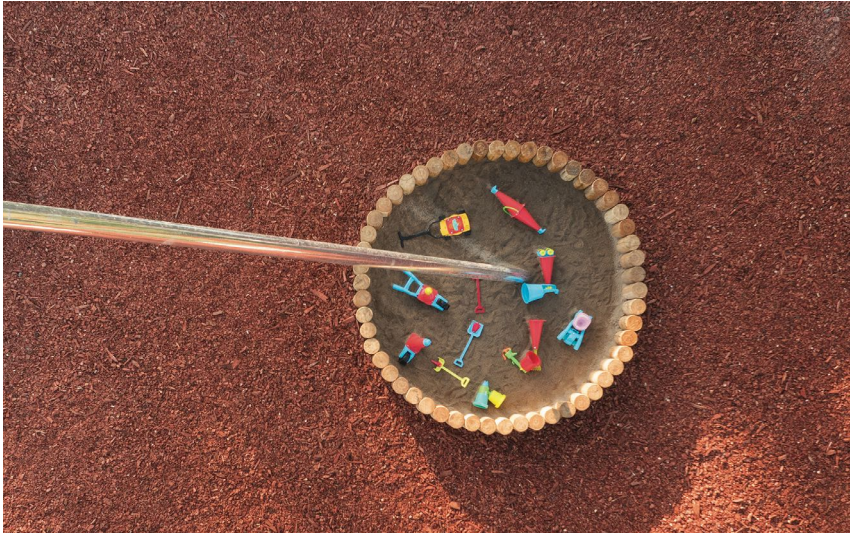
För vem är graven egentligen till i dag? Kan konstnärer utvidga begreppen runt livet, döden och den sista vilan? Sådana frågor diskuterades i arbetsgruppen inför urvalet av nio konstnärer ur olika generationer; här finns de som tidigare närmat sig de aktuella frågeställningarna och de som nu beträder ny mark.

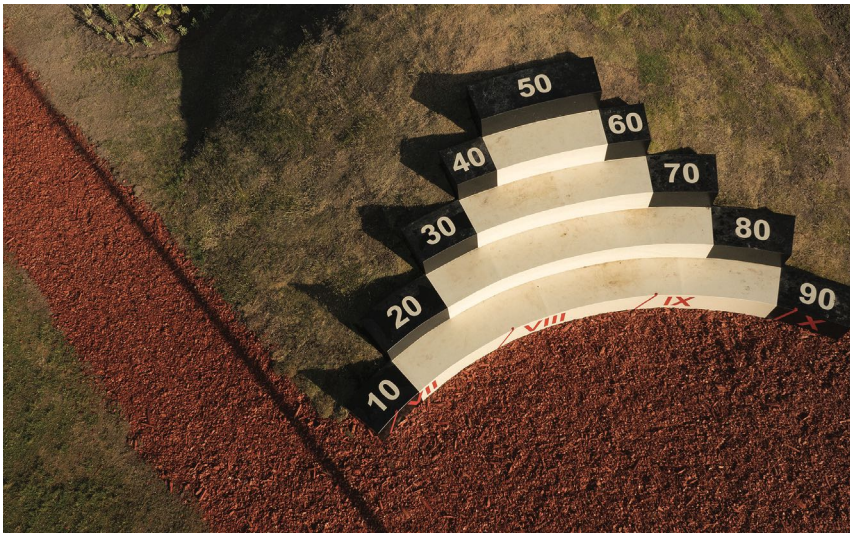
Bigert & Bergström, SeeSaw

Arbetsgruppen består av Stefan Karlsson, projektledare, curator och konstnär, Lars Bergström, curator och konstnär, Tomas Lundberg, curator och arkitekt, Cecilia Runesson, curator och skådespelare, Petter Hauffman, curator och landskapsarkitekt, Pia Kristoffersson, redaktör, Lars Fuhre, grafisk formgivare. Fotograf Mattias Lindbäck

Sandlåda med nya leksaker och solur

Sittplatser, ålderstrappan och solur

På programmet står dessutom 7 juni en dag med presentation av förslaget till ny begravningsplats på Järvafältet samt 21 juni en inbjudan att dansa dödspolska med Cecilia Runesson och att lära mer om folkdansens förhållande till döden.

Barnpedagogisk verksamhet ordnas i samarbete med Junibacken.

Leif Elggren, Sovsal för de döda

Ulrik Samuelson, ÅTEL

Gunilla Bandolin, Vi dör

Mandana Moghaddam, Exodus

Berit Lindfeldt, Jordisk tagg

Björn Perborg, Bokslut

Veronica Brovall, Lager

Sonja Nilsson, The Moskvin Girls, hologram

Sonja Nilsson, The Moskvin Girls, hologram

Anna Koch och Tomas Björkdal, Magiska formler

Anna Koch och Tomas Björkdal, Magiska formler

Leif Elggren, Flagga
Stefan Karlsson, Sandlåda med nya leksaker

Program 2018

Felix Gmelin 17 feb-8 mars

Marja-Leeña Sillanpää 10-29 mars

Åsa Norberg & Jennie Sundén 6-27 april

Bosse Melin 11-31 maj

Dryckesbröderna 15 juni-6 juli

September **Fredrik Wretman**

Oktober **Dana Sederowsky**

November **Stefan Karlsson**

December **Matts Leiderstam**

Konstnärer

Peter Johansson, Jean-Louis Huhta, Elisabet Eriksson, Hanna Andersson
 Stefan Karlsson, Ernst Billgren, Leif Elggren, Virgil Dejarv, Jes Brinch, Nadine Byrne,
 Leif Holmstrand, Iris Smeds, Carl Michael von Hausswolff, konstgbg.net

Samtalspartners

Kalle Boman, Magnus Haglund, Andréas Hagström, Nadja Lindh,
 Alida Ivanov, Mattias Andersson, Carl Abrahamsson, Cora Killerbrand

Stefan Karlssons museum för dålig konst
 Kristinehöjdgatan 8, Göteborg, www.modko.org
 Endast förbokade visningar info@skarlsson.net

Tack till: Familjen Wikanders Stiftelse och Partille Fastighetskonsult

Nadine Byrne, Perdu

Hanna Andersson, I am not an Artist, I am and only that

Jean Louis Hutha, Dungeon Acid Wear

Leif Elggren i samtal med Magnus Haglund om hans utställning Latrin

Marja Leens Sillanpää, Universums alla ljud

Carl Michael von Hausswolff, Still life- Requiem

Bosse Melin, Art Exhibition and Masterclass

Bosse Melin, Art Exhibition and Masterclass

Iris Smeds, Alla korvar har ett slut

Ernst Billgren, Göteborg

Leif Holmstrand, Friend of OLTA/ Friend of Hekate

Stefan Karlsson, Grab Them by The Pussy

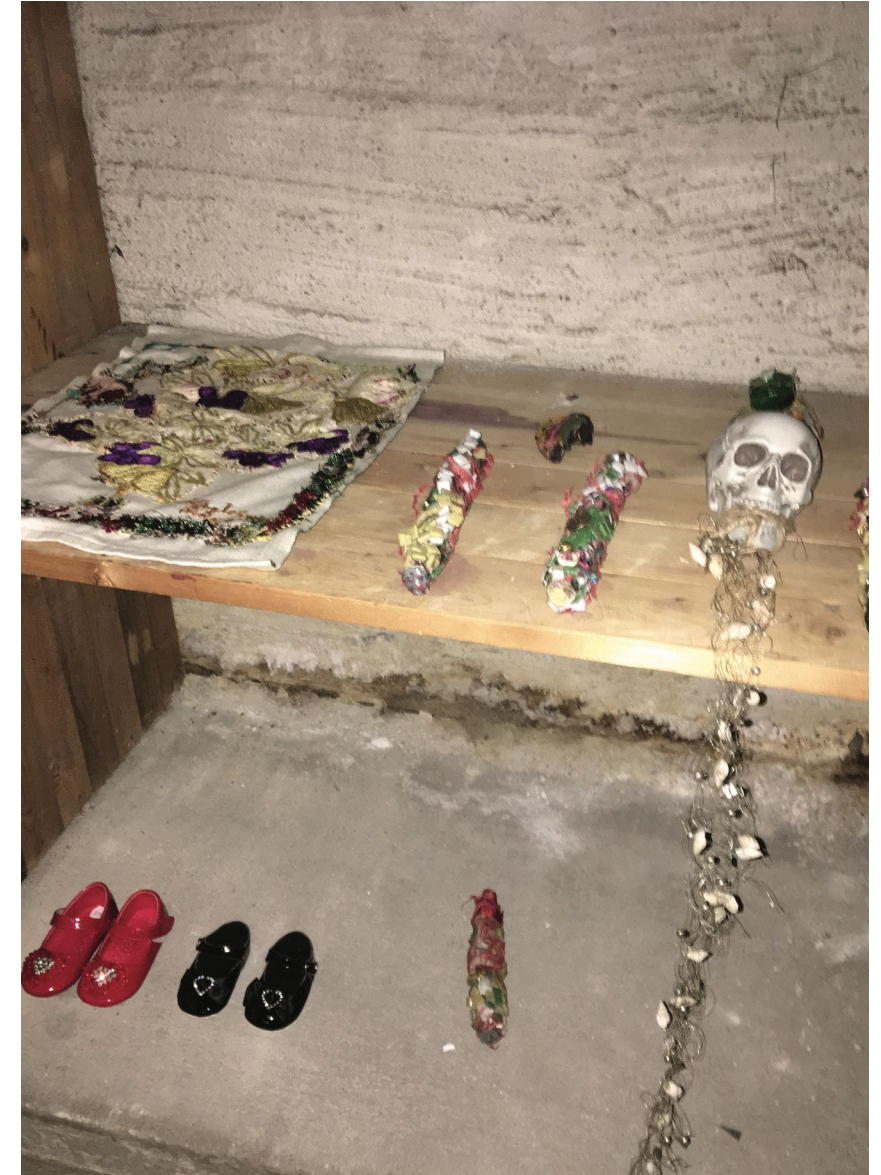
Virgil Dejarv, 60 grader kulörtvätt

Jes Brinch, Penis avund

Peter Johansson, Teater

Elisabet Eriksson, Att hitta lyckan i det lilla, att få vara som åsnan I-OR

Fredrik Wretman, Vaxverkstad

Fredrik Wretman, Vaxverkstad

Dryckesbröderna i vinkällaren

Dryckesbröderna i vinkällaren

Matts Leiderstam, Lager- en retrospektiv utställning

Felix Gmelin i samtal med Kalle Boman

Matts Leiderstam, Lager- en retrospektiv utställning

Felix Gmelin, Vi önskar dig välkommen till aktiv och inspirerande dag

Dana Sederowsky, Jane Doe

Åsa Norberg och Jenny Sundén, A Sequence of Acts

Konst

Nytt pop-up galleri öppnar vid Hagabion

I höst öppnar ett nytt galleri vid Hagabion på Linnégatan. Konstrum NUI är en pop-up-satsning på tillfällig konst, varannan helg.
– Vi har redan fått ihop ett bra gäng konstnärer, säger Stefan Karlsson, en av initiativtagarna.

Konstrum NUI heter Göteborgs senaste konstsatsning, ett pop-up galleri i Victoriahuset på Linnégatan 21 som öppnar i slutet av oktober.

Galleriet strax intill Hagabion riktar in sig på tidsbaserad och tillfällig konst och tänker välkomna gäster varannan helg. Initiativtagare är konstnären Stefan Karlsson, som tidigare bland annat drivit galleri Sub Bau och museum för dålig konst, och Lars Wiberg, till vardags verksamhetsutvecklare på ABF med film som inriktning.

– Video, film, litteratur, performance, installationer... ja vi kommer att visa tidsbaserade verk av olika slag, berättar Stefan Karlsson.
– Vi vill försöka spegla vår fragmenterade samtid, fyller Lars Wiberg i.

– En samtid som är fraktal: där allt händer samtidigt och i olika rum, digitalt och fysiskt, i staden,

i orten och på glesbygden – en plats som ofta annars glöms bort.

Julia Kristevas bok "Främlingar för oss själva" har inspirerat i arbetet, liksom Max Horkheimers och Theodor Adornos klassiska skrift "Upplysningens dialektik".

Tanken att bild och tecken inte längre går att betrakta som enskilda enheter har också fascinerat.

– Vi vill visa hur VJ:s och unga konstnärer gestaltar samtiden och hoppas få till ömsesidiga möten mellan olika slags personer och konstintyck. Frågan vi ställt oss är: Vad utkristalliserar sig i mötet om vi får syn på varandra?, säger Lars Wiberg.

Han kommer att hålla i film- och litteratursamtalen, medan Stefan Karlsson kurerar galleriets konstnärliga program.

Det fysiska rummet blir viktigt, och Konstrum NUI försöker också få till ett samarbete med Bar Kino strax intill.

– Konstnärer och författare som gästar oss intervjuas också, samtal som sänds live på Facebook, säger Stefan Karlsson.

Bland höstens konstnärer finns veteranen Elisabet Eriksson, som främst arbetar med textil, broderi

och textila collage i återbrukat material. Anna-Karin Rasmusson sysslar med video och installation och bygger gärna upp expressiva, måleriska scenografier. Eric Magassa, med rötter i Sverige, Frankrike och Senegal, undersöker i sin tur gärna hur västafrikansk konst kopieras och exploateras både i konstnärliga och kommersiella syften.

Maria Domellöf-Wik
maria.domellof@gp.se

Fakta: Konstrum NUI!

Vad: ett nytt galleri som öppnar på Linnégatan 21 i Victoriahuset, strax intill Hagabion.

När: i slutet av oktober.

Hur: öppet varannan helg, med vernissage fredag kl 18-22 och gallerivisningar dagtid lördag och söndag. Intervjuer med konstnärer och författare livestreamas också.

Inriktning: Social praktik, tidsbaserad och tillfällig konst, litteratur och film.

Medverkande konstnärer: Elisabet Eriksson, Anna-Karin Rasmusson, Eric Magassa, Azadeh Esmalli Zagh, Björn Perberg med flera.

K
O
R
N
U!
S
T
M

Social praktik, tidsbaserad
och tillfällig konst, litteratur och film.

Linnégatan 21, Göteborg (brevud Bar Kino)

I oktober öppnar ett nytt pop-up-galleri: Konstrum NUI i Victoriahuset. Lokalen rymde tidigare Frivilligcentralen Oscar som nu flyttat till Sjömanskyrkan. Bild: Anna Svanberg

Björn Perborg; Sverigeakrobaternas valstuga

Elisabet Eriksson, Jag bygger en annan värld

Guds Söner

Inez Edström Thoresson, Mörkrets Skärgård

Azadeh E. Zaghi, Born to be Wild

Anna-Karin Rasmusson, Sakernas tillstånd

Rakel och Tekla Bergman Fröberg, Att lägga livet på

KRPM

KONSTREPUBLICEN PSYKIATRINS MOUMENT

BACKPLAN

PSYKIATRINS-MONUMENT SE

15 SEPTEMBER - 3 OKTOBER 2021

BOSSE MELIN, SARA LÄNNERSTRÖM, STEFAN KARLSSON, SIAN HEDBERG
RONJA FRIDHOLM ENGSTRÖM, SEBASTIAN RUDOLPH JENSEN, MIKAEL
SONNSJÖ, LOUISA LORÉN, INEZ EDSTRÖM THORESSON

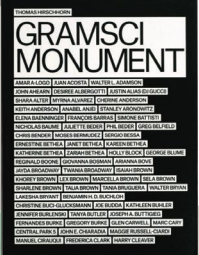

En dröm. En utopi. En möjlighet. En tillfällig plats. Ett undantagsöilstånd. Tidsbegränsat. Kollektiv. En längtan efter något annat. Gramsci Monument. Thomas Hirschhorn. Som förtaga till Psykiatris Monument (arbetsnamn). Enkla teckningar. Snabba skisser. Snabba tankar. Plast, kartong, trä, måleri, skulptur, text, kroppar, lösningar, mål, video, teater, musik. Ett allkonstverk. Expressivt. Explosivt. Energi. Ljus. Ta plats. Manifestera för det omätbara. Ett stort mäktigt bygge av pallar, bröte och träskivor. Ett sätt att lyfta psykisk ohälsa och uppmärksamma den ingång till skapandet det finns hos människor i det tillståndet. Leka, reka. Leta plats i stan. Åka med i byråkratin. Lösa. Fixa. Bjudas in. Samtal. Möten. Umgänge. Konstnären är på plats. Formar och följer med. Tar beslut och tar sig igenom samhällets struktur. Ett mäktigt projekt men många inblandade. Säkert 1000. Nationellt. En dröm. En utopi. En möjlighet. En tillfällig plats. Ett undantagsöilstånd. Tidsbegränsat. Kollektiv. Utmaningar. Svårigheter. Relationer. Spännande estetiskt. Färg. Rätt. Svart. Tejp. Rep. Pallar. Snabbt skapat. Dumpsträde objekt. Presenting. Plast i olika färger. Mäktigt. Pampigt. Punkigt. 90 dagar? Öppet varje dag, 9-18. Alla är välkomna. Bjudas in konstnärer. Författare. Akademiker. Skitlärare inom psykiatrin. Experter. Barn med föräldrar som har psykisk ohälsa. Workshops. En dröm. En längtan. Efter något annat. En plats där alla är välkomna. Tillfälligt. Ett bibliotek. Allmänt. En radiokanal. En scen. Performance. Teater. Skanstorget. Göteborg är i stor förändring. Det finns många tillfälliga platser som väntar på nybygge. Möjligheter för projektet. 2000 kvm. Ett kök. Folkköket. Mat på dumpsträde råvaror. Bjudas in organisationer. Den ambulanderande bygglekplatsen. Gyllenkroken. Öändliga möjligheter. Begränsningar. Arbeta med motståndet. Konstnären som entreprenör. Som projektledare. Tar estetiska beslut. Är på plats. Formar och följer med. Missbruk. Psykisk ohälsa. Var finns kufarna i den samtida konstvärlden. Projektet för mig är en reaktion mot det akademiska. Mot det korrekta. Mot det försiktiga. För det omätbara. För känslor. För humor. För kärlek. För möten. För lek. För det tidlösa. En dröm. En utopi. En möjlighet. En tillfällig plats. Ett undantagsöilstånd. Tidsbegränsat. Kollektiv. En längtan efter något annat. En dröm för mig. En dröm för mig. Att sprida konst till dom andra. Dom inte invigda. Dom inte exklusiva. Konst är för alla. Konst kan vara tillgänglig för alla. Nå massan. Nå dom andra. Varför är konst så exkluderande. Den behöver inte vara det. Det här kommer bli för alla. För dom som går förbi. För dom som hört om verket. För dom som blir inbjudna. Uppmärksamhet. Nationellt. Kämt. Media. Uppmärksamma psykisk ohälsa.

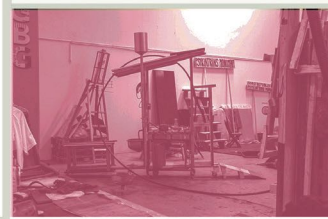
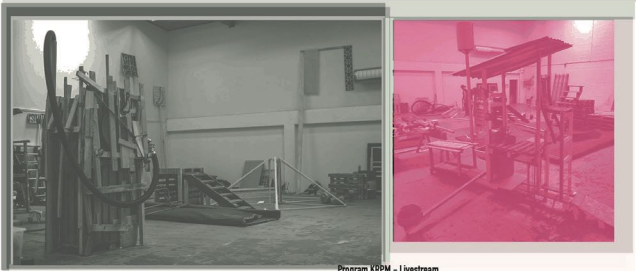

"Konstrepubliken-Psykiatris monument" är en social interaktiv walk-in skulptur som syftar till att vara ett forum för samtal om psykisk ohälsa och konstnärligt arbete. Skulpturen, bygget/ huset är ett gemensamhetsverk vars innehåll växer fram under byggprocessen. Målet med skulpturen är att vi ska kunna hålla seminarier, bokcirklar, föreläsningar och visa konst inne i konstverket. Konstateljéerna på Psykiatri affektiva Sahlgrenska har med sin kreativa verksamhet har varit till stor hjälp i tillfrisknandet för många patienter. En del patienter går i dag på förberedande konstskolor, andra på konsthögskolan HDK-Valand. "Konstrepubliken-Psykiatris monument" handlar om att lyfta frågan om den psykiatriska världens problematik samt peka på möjligheter och förbättringar som patienterna med egna erfarenheter är med och föreslår. Avsikten är att bilda opinion och lyfta en högst angelägen fråga på agendan.

Insert, Konsttidskriften Paletten Nr. 325, 2021

En öppen social konstnärlig process där varje människa är en konstnär. Det konstnärliga arbetet ger energi och sammanhang samt delaktighet i ett större perspektiv.

KONSTREPUBLICEN P.M

Program KSPM - Livestream

Samtal om konstnärlig verksamhet och psykisk hälsa
17 sept Anna van der Vliet curator i samtal med Simen Kyga överläkare i psykiatri och medicinsk forskare.
18 sept Leif Holmstrand konstnär i samtal med Max Ljifors professor i konsthistoria.
24 sept Inez Edström Thoreson konstnär, Elisabeth Punzi Universitetslektor och Johannes Nordholm psykolog.
25 sept Therese Moberg konstnär i samtal med Ulrikar Nyberg psykiater och överläkare inom suicidprevention.
26 sept Peter Ivarsson konstnär i samtal med Christian Muntther professor i praktisk filosofi.
26 sept Anna Odell konstnär i samtal med Siozana Ravini författare, konst och litteraturkritiker.
1 okt Carolina Falkholt konstnär i samtal med Per Magnus Johansson psykoanalytiker.
2 okt Sebastian Rudolph Jensen konstnär i samtal med Rehab Ahmed psykiater.

Performance
18 sept Leif Holmstrand, 25 sept "Bananlastbilen" Sebastian Rudolph Jensen och Bananfamiljen

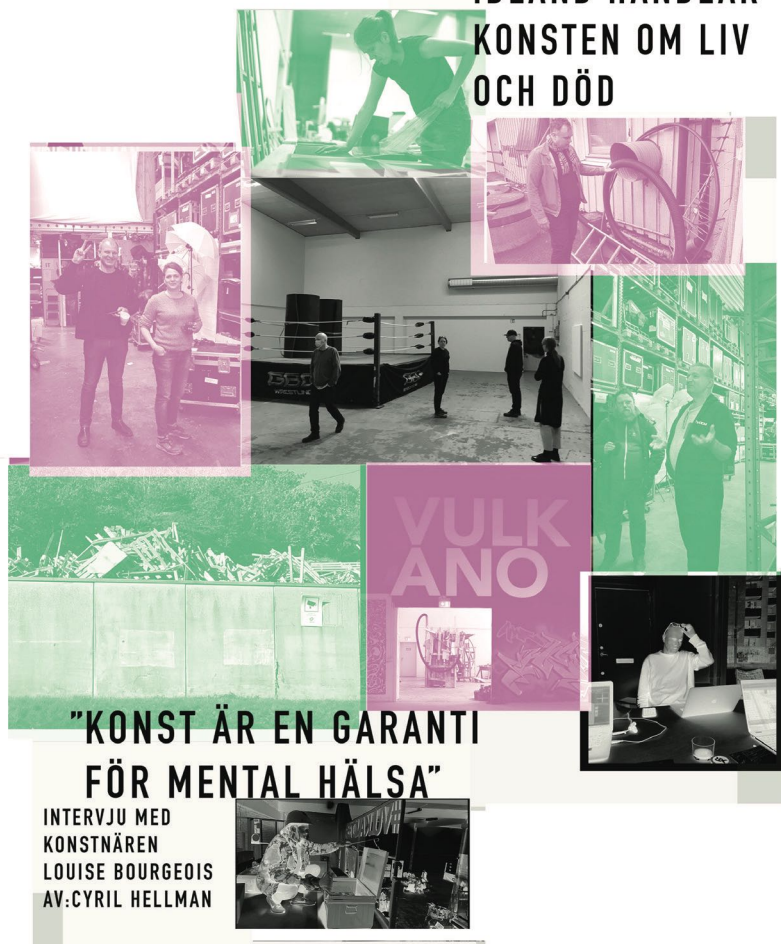
Utbildningar
15 sept-19 sept Sian Hedberg och Ronja Fridholm Engström, 24 sept-26 sept NORMA,
1 okt-3 okt Gabriela Klintred

Spelningar
15 sept Mollan featuring Ms. Dumbaya, 15 sept The Exorcist 686, 17 sept Rya Skog, 24 sept Ballon Makar, 25 sept Jen Fredriksson, 1 okt Freewheelin' Lady
Med reservation för ändringar se uppdateringar på www.psykiatris-monument.se

Arbetsgrupp: Stefan Karlsson konstnär/ projektledare, Inez Edström Thoreson konstnär/ produktionsledare, Ronja Fridholm Engström konstnär, Sian Hedberg, konstnär, Sara Lännerström konstnär, Sebastian Rudolph Jensen konstnär, Bossa Melin konstnär, Mikael Sonssjö arkitekt, Louisa Loren arkitekt

Samarbetspartners: Konststajen Psykiatri Affektiva Sahlgrenska, Sonssjö Arkitektkontor AB, Backa teater, Vulkan, QTECH Live, Kulturförvaltningen i Göteborg och Skandia Fastigheter.
Sponsorer: GLC FLYTT AB, Prestigo Bygg, Lundby Container Service, INK N ART, Blomsterlandet Backalen

IBLAND HANDLAR KONSTEN OM LIV OCH DÖD

Psykiatrins Monument är en social interaktiv walk-in skulptur som syftar till att vara ett forum för samtal om psykisk ohälsa och kostnärligt arbete. Skulpturen, bygget/ huset är ett gemensamhetsverk vars innehåll växer fram under byggprocessen. Målet med skulpturen är att vi ska kunna hålla seminarium, samtal, spelningar, föreläsningar och visa konst inne i konstverket. Psykiatrins Monument handlar om att lyfta frågan om den psykiatriska vårdens problematik samt peka på möjligheter och förbättringar som patienterna med egna erfarenheter är med och föreslår. Avsikten är att bilda opinion och lyfta en högst angelägen fråga.

Bygget startar i maj och pågår fram till september. Under september/ oktober kommer vi att bjuda in en publik att delta i seminarium, samtal, spelningar, föreläsningar och konstutställningar inne i konstverket. **Medverkande konstnärer:** Stefan Karlsson konstnär/ projektledare, Inez Edström Thoresson konstnär/ produktionsledare, Ronja Fridholm Engström konstnär, Sian Hedberg, konstnär, Sara Lännerström konstnär, Sebastian Rudolph Jensen konstnär, Bosse Melin konstnär, Mikael Sonnsjö arkitekt, Louisa Lorén arkitekt.

Arbetsgruppen: Lovisa, Ronja Sara, Mikael, Sebastian, Sian och Inez

Lundby Container, Lovisa, Jonas LCS och Inez

Arbetsmöte Bosse, Mikael och Stefan

QTECH möte, Lars, Inez och Kevin

Sebastian, Sara och Inez

Inez, Sara, Annie Kjellberg och Erik Funck

Onsdag 15 September kl 16-19

INVIGNING!

SCENEN:

17.00 Invigningstal
17.30 LIVE: Mollgan
18.30 LIVE: Exorcist GBG

GALLERIET:

16-19 Vernissage:
Sian Hedberg och Ronja Fridholm Engström

HELGEN 17-19 September:

17 September 16-19

SCENEN:

17.00 Simon Kyaga i samtal med Lars Wiberg
18.00 LIVE: Rya Skog

GALLERIET:

16-19 Sian Hedberg och Ronja Fridholm Engström

18 September 12-16

SCENEN:

12.00 Samtal med Leif Holmstrand och Max Liljefors
13.30 PERFORMANCE: Leif Holmstrand

GALLERIET:

12-16 Sian Hedberg och Ronja Fridholm Engström

19 September 12-16

GALLERIET:

12-16 Sian Hedberg och Ronja Fridholm Engström

GIBCA EXTENDED GIBCA EXTENDED GIBCA EXTENDED

**HELGEN 24-26 September
GIBCA EXTENDED**

Fredag 24 September 16-19

SCENEN:

17.00 Samtal: Elisabeth Punzi, Johannes Nordholm
och Inez Edström Thoresson
18.00 LIVE: Balloon Maker

GALLERIET:

16-19 Vernissage: "Jag är" Utställning Norma

Lördag 25 September 12-16

SCENEN:

12.30 Bokrelease, Muren av Therese Moberg.
Samtal med Therese Moberg & Ullakarin Nyberg

PERFORMANCE:

14-16 Bananlastbilen - en ny chans i det gula
med Sebastian Rudolph Jensen mfl.

GALLERIET:

12-16 Utställning "Jag är" Norma

Söndag 26 September 12-16

SCENEN:

12.00 Samtal med Petter Ivarsson och Christian Munthe
13.30 Samtal med Anna Odell och Sinziana Ravini

GALLERIET:

12-16 Utställning "Jag är" Norma

GIBCA EXTENDED GIBCA EXTENDED GIBCA EXTENDED

HELGEN 1-3 Oktober:

Fredag 1 Oktober 16-19

SCENEN:

17.00 Samtal med Per Magnus Johansson &
Carolina Falkholt
Moderator: Johannes Nordholm
18.00 LIVE: Freewheelin Ladys

GALLERIET:

16-19 Vernissage: Gabriella Klintred

PERFORMANCE:

16-19 Drop-in mottagning.
Frihetsförmedlingens mobila kundtjänst

Lördag 2 Oktober 12-16

SCENEN:

13.00 Föreläsning Anna-Clara Skogholt

PERFORMANCE:

12-16 Ulf Rönnerstrand "031-3436300"

GALLERIET:

12-16 Utställning: Gabriella Klintred

Söndag 3 Oktober 12-16

WORKSHOP:

12-16 Sätt färg på Backaplan!
Street art med Emely Hansson Cuadros

GALLERIET:

12-16 Utställning: Gabriella Klintred

Konstnärnämnden
The Swedish Arts Grants Committee

Göteborgs Stad
Kultur

skandia:
fastigheter

Sinziana Ravini och Anna Odell

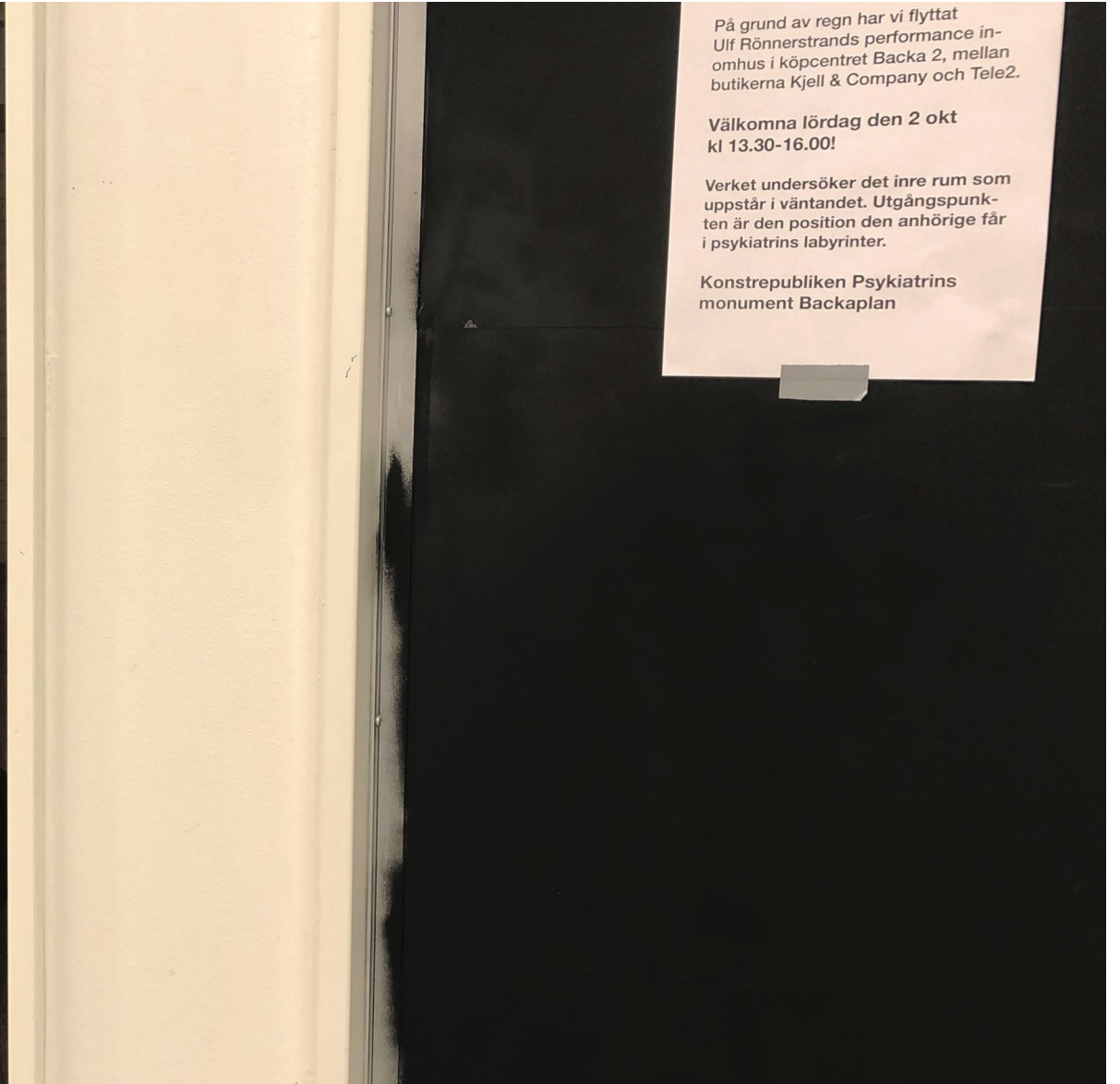

Max Liljefors, Leif Holmstrand och Stefan Karlsson

Exorcist GBG

På grund av regn har vi flyttat
Ulf Rönnerstrands performance in-
omhus i köpcentret Backa 2, mellan
butikerna Kjell & Company och Tele2.

Välkomna lördag den 2 okt
kl 13.30-16.00!

Verket undersöker det inre rum som
uppstår i väntandet. Utgångspunk-
ten är den position den anhörige får
i psykiatrins labrynter.

Konstrepubliken Psykiatrins
monument Backaplan

Ulf Rönnerstrand, 031-3436300

En utställning om fett och allt det vi spolar ner i avlopp och köksvaskar. Att spola ner eller slänga föremål som har ett affektivt värde är ett enkelt sätt att bli av med svåra minnen eller stress över en händelse som har inträffat. Men minnet kommer ofta tillbaka i en annan skepnad, som ett trasigt ID-kort eller en blöt nallebjörn på renhållningsverket. Fettet har förutom att det täpper till avlopp och rör ett konsthistoriskt värde i bland annat Joseph Beuys konstverk.

Utställningens kurator är Stefan Karlsson.

Upphittade föremål på Gryaab, Göteborg

Installationsfoto: Ekaterina Lukoshkova

Stefan Karlsson, ODE TO FAT

Bigert & Bergström, Party is Over

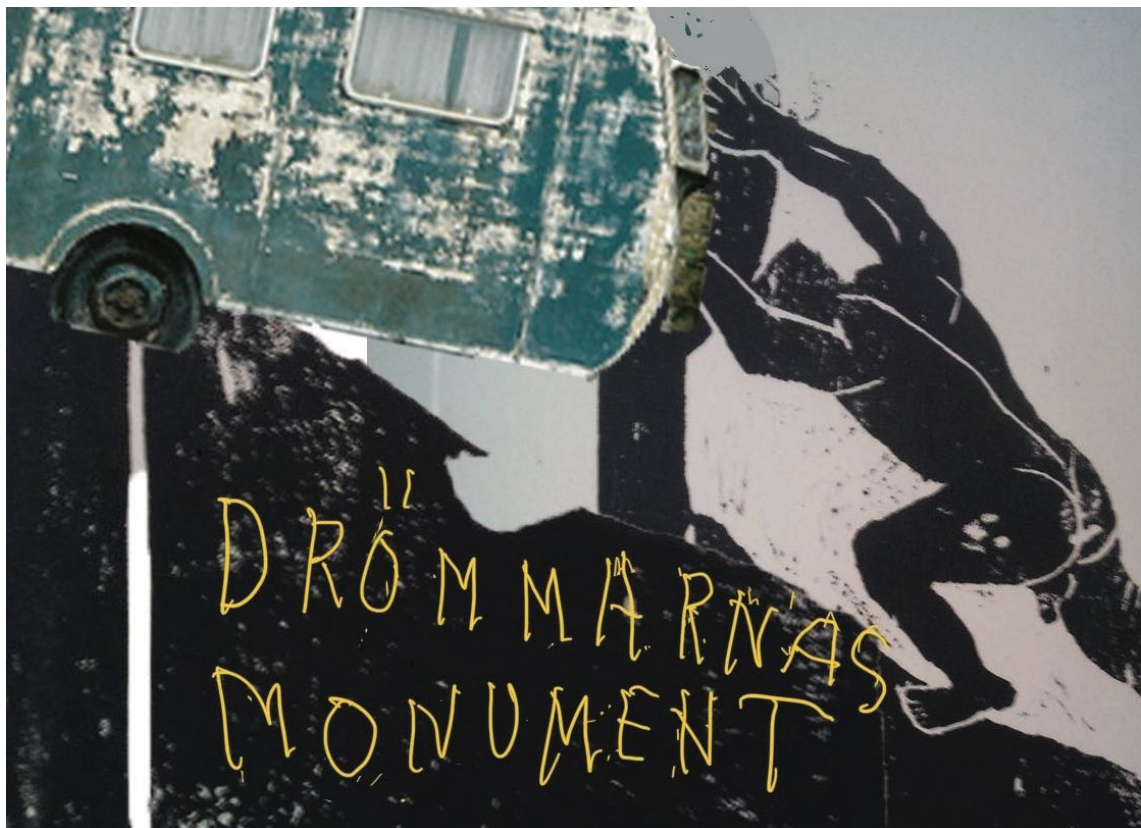
Tekla och Rakel Bergman Fröberg, Fettsystem

Tekla och Rakel Bergman Fröberg, Fettsprickor

Arbetsgrupp

Stefan Karlsson, konstnär, projektledare, curator och initiativtagare

Sebastian Rudolph Jensen, konstnär, projektledare

Emelié Sterner, konstnär, program

Carl Norén, konstnär

Adam Ward, konstnär

August Kroon Andersson, konstnär

Annelie Rosvall, konstnär, ljudtekniker

Drömmarnas Monument

Stefan Karlsson blev inbjuden som en av curatorerna för sommarutställningen ”Jag föreställer mig ett hem – Göteborgs Konsthall 100 år” på konsthallen. När vi i curatorgruppen bestämde oss för att göra en utomhusinstallation föll valet på den sociala skulpturen ”Psykiatrin Monument” på Backaplan som också curerades av Stefan Karlsson. En arbetsgrupp tillsattes och vi började planera en social skulptur på Götaplatsen.

Drömmarnas Monument är ett 264 kvm stort allkonstverk som bygger på kollektivt skapande. Den storskaliga skulpturen är en fortsättning på Psykiatrin Monument (2021) på Backaplan i Göteborg. Den här gången byggs konstverket i det offentliga rummet på Götaplatsen. Verket tar plats under den pågående kulturdebatt om bortbyggandet av stadens kulturplatser, bland hyreshöjningar, nya höghus, fallna konstnärliga verksamheter och en kapad kulturbudget.

Mitt i den kontrollerande innerstaden vill Drömmarnas Monument skapa en starkt levande organism, en frizon där det vilda ska få växa fritt för en liten stund. Konstverket är lika mycket en skulptur som ett manifest.

Monumentet aktiveras och utvecklas under sommaren genom veckovis inbjudna konstnärer (artist-in-residence) och organisationer från olika håll. Genom att bli en samlingsplats möts kulturskapare och allmänheten för att skapa, samtala och uppleva konst från olika konstformer.

Konstverket är en del i Göteborgs Konsthalls sommarutställning ”Jag föreställer mig ett hem – Göteborgs Konsthall 100 år”

Tack till Sebastian Rudolph Jensen och arbetslaget ”Kollektivet”

Your Ciscok is Not a Peacock och Annelie Rosvall

Knut

DRÖMMARNAS MONUMENT PROGRAM

V.23, 9-11 juni Invigning/ Vernissage

9 juni
kl 17-22 Speakers Corner. Avgvx, Karl Larsson

10 juni
kl 11- 15 Conjectum takeover
kl 18- 22
Kör: Vulgo Bulgo
Invigningstal av Stefan Karlsson och Sebastian Rudolph Jensen.
Live: Cheap Imitation
Live: Your Ciscok is Not a Peacock

11 juni
kl.11-18 400 minuter poesi, Göteborgs Stadsbibliotek

Medverkande konstnärer

Avgvx V.24 12-18 juni
Karin Likben och Ina Lidman V.25 19-25 juni
Björn Perborg V.26 26 juni-2 juli
SPEAKERBREATH/ Adam Ward and Louise Hornberg V.27 3-9 juli
Ossian Melin och Emma Khanafar V.28 10-16 juli
Elisabet Landin V.29 17-23 juli
Lina Ekdahl V.30 24-30 juli
M.ontr.eu/x V.31 juli-6 aug
Martin Fridén och Gift Kultur V.32 7-13 augusti
Emelié Sterner V.33 14-20 augusti
Sebastian Rudolph Jensen och Stefan Karlsson V.34 21-27 augusti

Medverkande organisationer

Speakers Corner (öppen scen) 9 juni och 26 juli, Conjectum 10 juni
Stadsbiblioteket 11 juni
Longest night 14 juni
Anders Lindberg / Green Woodwork 21 juni
Kultursommarjobbarna på vår öppna scen 28 juni
Infra Art Collective 2 augusti
Gustav Martner, Greenpeace Nordic Samtal 9 augusti
Grunden Media 16 augusti
Bubblan 17 augusti
Projektet Mutual Benefits/ Socialförvaltningen Sydväst Samtal 23 augusti
Drömmarnas Manifestation 26 augusti

© 2023 Drömmarnas Monument/ Artist in Residence

Ragnar Strömberg en av poeterna på 400 minuter poesi, Göteborgs Stadsbiblotek

Ej genomförda projekt 96 08 14

1. **Hobby utställning:** (ett antal konstnärer ställer ut sin hobby verksamhet på ett konst museum eller i ett liknande rum)
2. **Ett dagsverk:** (ett antal konstnärer ställer ut ett verk eller gör en installation under en dag på ett museum eller i ett liknande rum)
3. **Klubb Stefan Karlsson:** (jag bjuder in ett antal personer med samma namn och ber dem att måla var sin tavla på ett givet tema)
4. **Galleri Stefan Karlsson:** (jag öppnar ett galleri där jag ställer ut konst av andra konstnärer som ett tidsbegränsat projekt)
5. **Bakgrund:** (en undersökning av olika bakomliggande faktorer vid skapandet och utställandet av konst)
6. **Sweden Art Hotels:** (ett antal konstnärer ställer ut konstverk eller installationer på några hotel inom Sweden Hotels kedja)
7. **Art in the dark:** (att mörklägga ett konstmuseum och låta publiken gå runt och betrakta en permanent samling av målningar och skulpturer)
8. **The Earth:** (ett antal konstnärer gör storskaliga siteworks ute på en åker)
9. **Minnesbank:** (jag samlar på minnen från olika personer och presenterar minnena i form av en utställning på ett museum eller i ett liknade rum)
10. **IKEA Art Line:** (ett antal konstnärer samarbetar med ett lika stort antal designer som är kända till IKEA för att ta fram olika konstprodukter som kan säljas och distribueras genom IKEAs internationella varuhus kedja)
11. **City Galleriet på webben:** (ett antal konstnärer gör lagliga ingrepp på lika många existerande statliga, kommunala och föreningars hemsidor)
12. **Konstmedel:** (ett antal konstnärer gestaltar olika läkemedelsprodukter)
13. **Saltsjöbadsdokumentet:** (tre konstnärsgupper skalenska modeller av ett museum, ett galleri och en konstskola som vi sedan diskuterar i tre dagar)

Tack till institutioner och finansiärer:

Göteborgs Konsthall, Göteborgs Konstmuseum, Liljevachs Konsthall, Konstnärsnämnden, Göteborg stad, Västra Götalandsregionen, Bostads AB Posiedon, Göteborg, Malmö Kommunala bostäder, Botkyrka Kommun, Fisksätra/Saltsjöbandens Komum, Bonniers, Stiftelsen Framtids Kultur, Sveriges Television och Radio, Dagens Nyheter, Nordstan Köpcenter, Göteborg, Göteborgs Universitet, Vallhallabadet, Göteborg, Saluhallen, Göteborg, Arbetsförmedlingen Kultur, Rådhuset, Göteborg, Folkets Hus, Göteborg, Partille Fastighetskonsult, Familjen Wikanders Stiftelse, ABF, Göteborg, Psykiatri Affektiva Sahlgrenska, Sonnsjö Arkitektkontor AB, Backa Teater, Vulkan, QTECH, Skandia Fastigheter, Göteborg, Paletten Konstidskrift, GLC Flytt AB, Göteborg, Lundby Container Service, Crown Entertainment Law

Tack till privatpersoner:

Eva-Lena Bergström, Åsa Nacking, Cecilia Gelin, Ulrika Levén, Katja Lindqvist, Lena From, Per-Magnus Johansson, Sara Arvidsson, Lars Wiberg, Inez Edström Thoresson, Johannes Nordholm, Ronja Fridholm Engström, Sebastian Rudolph Jensen, Sian Hedberg, Sara Lännerström, Bosse Melin, Roger Sarjanen, Henryk Lipp, Johann Nordqvist, Stefan Linderöth, Maria Lindberg, Lena Danielsson, Lars Wulcan, Cia Runesson, Lars Bergström, Tomas Lundberg, Emelié Sterner, Carl Norén, Adam Ward, August Kroon Andersson, Annelie Rosvall, Lena Boëthius, Helena Åberg, Patrik Amsellem, Jesper Hammarstrand, Axel Tagg, Knut Arvidsson, Hannah Zindseni

Tack till alla medverkande konstnärer och fotografer.

Konstnärlig praktik, utställningar och cv:

Stefan Karlsson, Artistic Practice, 1966-2019, 288 sidor, ISBN: 9789187066580

<https://stefankarlssonblog.com>, <https://www.psykiatrins-monument.se>

© 2023 Konstnär Stefan Karlsson

Författarna: Per Magnus Johansson, Sara Arvidsson, Lena From

Korpen Förlag, Tryck: Ink `n Art

Tryckt med bidrag från Stiftelsen Längmanska kulturfonden.

ISBN: 978-91-89401-82-2